

autor
David Wojaczek

Scénografické dílo

iPlay
100 Applications for life

vedoucí bakalářské práce:
prof. Dr. Ing. arch. Bořek Šípek

A Obsah

B Rozbor

- B.1 Zadání bakalářské práce
- B.2 Rozbor divadelní hry
- B.3 Rozbor obecného divadelního prostoru
- B.4 Aplikace a příklady řešení moderní scénografie

C Koncepce

- C.1 Koncept řešení
- C.2 Vývoj projektu - skici
- C.3 Inspirace
- C.4 iPlay v podání divadla Letí

D Návrh

- D.1 Vizualizace
- D.2 Kostýmy, skici
- D.3 Půdorysy, řez
- D.4 Storyboard

E Scénář

B.1 Zadání bakalářské práce

Předmětem zadání je zpracování návrhu scénografického prostoru divadelní hry iPlay 100 Applications for life. Text rakouského dramatika Bernharda Studlara vznikl v rámci mezinárodního projektu Divadla Letí a Centra současné dramatiky Generační ikony, jehož cílem je propojit evropské autory a divadla orientovaná na současné drama.

Scénografie jako specifický způsob myšlení o vztahu člověka a prostoru, uskutečňované v daném čase, má v životě člověka smysl pouze tehdy, když odstoupí od formy svého vnějšího, povrchovního vizuálního projevu, ke své podstatě, a bude se snažit vyplnit onen zdánlivě prázdný meziprostor tak, že nebude realitou ani fikcí, ale bude jakýmsi článkem, umožňující spojení zdánlivě nespojitelného.
(Albert Pražák, 2010, 6)

B.2 Rozbor divadelní hry

Hra iPlay, 100 Applications for life, rakouského autora Bernharda Studlara, není ani příběhem, jako spíše tokem myšlenek, asociací, pocitů člověka či lidí, kteří nemohou najít pocit uspokojení ve světě, ve kterém žijí. Přesto se pořád snaží najít štěstí, i když je dle jejich reakcí obklopuje subjektivní prázdnota a zdánlivá nesmyslnost jejich života.

Tito lidé řeší pouze sami sebe, jsou zde pouze slabé náznaky, že tyto aktéry života obklopují i jiní lidé a že tyto aktéry zajímá někdo jiný než oni sami.

Není to známka toho, že jsme zahleděni pouze sami do sebe, do svých pocitů a zapomínáme také na to, co je kolem nás, že jsou kolem nás i jiní lidé, kteří jsou možná stejně sami jako my? Proč si myslíme, že se svět točí kolem nás a našich pocitů?

Hra je postavena pouze na tom, co cítím já a pokud není po mém, tak jsem deprimovaný, trpním úzkostmi a strachem. Nezaobíráme se moc sami sebou?

Filozof Jean Paul Sartre (1905–1980), který je hlavním představitelem francouzského existencialismu, vnímá člověka takto: Existence je pro něj cosi, co ani není tím, čím je, nýbrž prostě jest.

Sartre nechápe člověka jako bytost, jež má své možnosti dány předem. Zprvu je naopak spíše 'nicotou' a až on sám se musí učinit tím, čím

je. Nicota však čihá všude a stále ohrožuje říši fantazie. Člověk s ní proto musí bojovat a vytáhnout se z ní pouze vlastním vzmachem. V tomto snažení člověk není odpovědný Bohu, nýbrž sám sobě a zároveň i druhému a za druhého. Zde již spatřujeme kořeny snahy včlenit člověka do života společenského a politického.

Nepomohlo by nám spíše, než řešit sama sebe, hledat cesty, jak udělat šťastné lidi kolem nás, neučiní nás to samotné více šťastnými?

Hra sama o sobě může být interpretována různými způsoby, které budou ve velké míře ovlivněny právě vnímáním této hry jak samotným režisérem, herci, tak zejména diváky.

Nevyvoláme si právě ten pocit samoty sami, když se vzdalujeme myšlence boha (pro mnoho lidí jsou věřící lidé slaboshi, kteří nejsou schopni unést tíhu života), ale není to právě to, co lidé potřebují, protože nejsou na svou samotu a odpovědnost připraveni?

Hra dle mého pohledu nenabízí moc alternativ, jak se dostat z této bludné spirály ven. V této hře si člověk musí klesnout až na samotné dno.

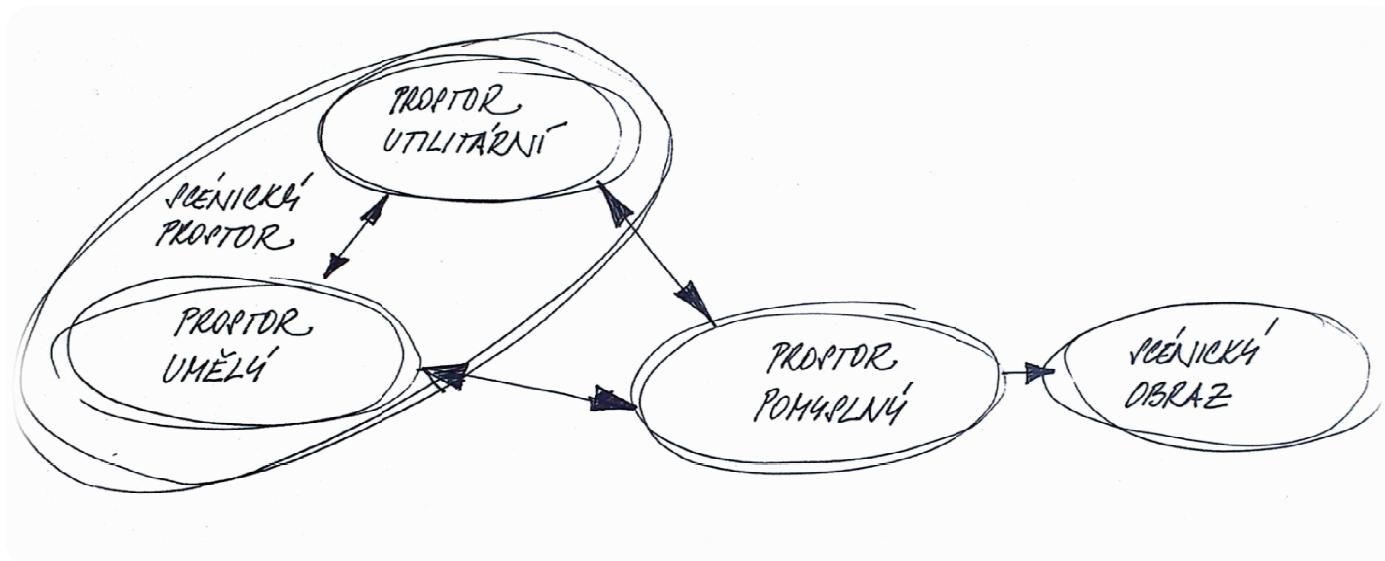
Existuje pak světlo na konci tunelu? Existuje ještě nějaká naděje?

Ano, myslím, že ano, ale na to si musí každý přijít sám a je to na každém člověku, jestli vidí sklenici poloprázdnou nebo poloplnnou. Je to na divákovi, jestli odejde z divadla s pocitem, že už nevidí žádnou naději nebo si řekne, tak to nenechám být, toto není přece můj život, já to mohou přece změnit a je to jen a jen na mě.

Ač jedinou a pravdivou jistotou je smrt.

Existencialismus (definice wikipedie):

Východiskem existencialismu je člověk jako jedinec izolovaný od společnosti i dějinného vývoje, člověk bez vazeb, soustředěný na svoje vnitřní ego, plný úzkosti, pocitu nesmyslnosti existence a vědomí nevyhnutelnosti smrti, odcizení a naprosté osamělosti. V takové „nicotě“ se potom člověk pokouší překonat své zoufalství, dobírá se sebepoznání a sebeuskutečnění, volí si svými činy své bytí jako svobodu, protože člověk je takový, jakého sám sebe chce mít a jakým se činí. Klade velký důraz na aktivitu vůči budoucnosti a sobě. Tvrdí, že jediná jistota tohoto světa je smrt.

B.3 Rozbor obecného divadelního prostoru

Scénografický prostor tvoří kvalitativně odlišné prvky aktivované procesem realizace dramatického díla a jsou řízeny jeho pravidly. Pod tlakem aktuálních témat a času prodělává kvalitativní proměnu z pozice utilitární do pozice uměle vytvořené.

Scénografický prostor je tvořen třemi odlišnými aspekty. Je to prostor utilitární, prostor umělý a prostor pomyslný. První dva prostory mají podobu hmotnou, prostor pomyslný je nehmotný. První dva zmínované jsou základem pro *scénický prostor*, třetí vytváří podmínky pro vytvoření *scénického obrazu*. Struktura scénografického prostoru je skladbou několika prostorových kvalit. Je prostorem scénického prostoru, scénického obrazu, prostorem jeviště, prostorem hlediště a prostorem lokality děje. Scénografický prostor je způsobilý ke svému přetvoření v prostor jiný.

Scénografický prostor je podmíněn ztrátou svých utilitárních funkcí a předpokládá schopnost přijmout funkci estetickou s orientací na téma dramatického díla. Tento prostor prochází modifikací a tento proces je dokončen, když už není co ubrat. Je to proces eliminace scénických prvků ve scénickém prostoru po ztrátě utilitární funkce a proces vytvoření umělého prostoru v kontextu dramatu.

Tento umělý prostor má schopnost přijímat jiné významy a budovat tak významovou zkratku. V těchto podmírkách neplatí obecné fyzikální zákony, jak je známe. Ale platí zde zákony dramatu neboli určitý řád či pravidla hry.

Scénografický prostor jako časově omezený prvek žije jen po dobu trvání dramatického díla. Vždy je znova a znova objevován s novou myšlenkou přístupu a tvořen na základě koncepce dramatického díla. Takto vytvořený prostor se stává součástí dramatu a nositelem jeho vizuálního projevu.

Scénický prostor vychází ze scénografického prostoru, plně respektuje jeho prostorové dimenze a je podřízen stereometrickému systému. Vede k vytvoření scénického obrazu, poskytuje mu podmínky k jeho vývoji, avšak také má schopnost ho kdykoliv ukončit. Je to prostor vložený, oproštěn o základní funkce a nahrazen funkcí estetickou, která vede k vytvoření umělého prostředí. Scénický prostor je formován dramatem. Přejímá funkci aktéra a inspirátora diváka. Snaží se diváka přenést do jiné lokality, doby či situace. V manipulovat jej do pozice dramatické osoby, která svou aktivitou dotváří prostor. Svou aktivitou se účastní na modifikaci prostoru. Scénický prostor má dvě funkce: dramatickou a provozní.

Scénický obraz je prostorem vloženým do scénického prostoru. Scénický obraz má schopnost dávat prostoru rozměr, jehož rozsah přesahuje geometrické hodnoty. Disponuje možností být prostorem větším v prostoru menším, ale je na něm zcela závislý.

Scénický obraz od svého vzniku prošel výrazným vývojem. Jeho vjem byl značně posílen v italském renesančním divadle a byl dotažen k dokonalosti v barokním divadle a divadle devatenáctého století. Obraz byl vložen do hry prvoplánově s orientací na velkou popisnost a jeho ambice končily jen u snahy vytvářet prostředí děje. Vznik takzvaného kukátkového divadla. V renesančním a barokním divadle scéna plní funkci pozadí a nutí herce se pohybovat jen mimo hloubkovou osu. Tak aby nenarušovali věrohodnost perspektivy. Tato koncepce se na přelomu devatenáctého a dvacátého století vyčerpala a dospěla ke svému konci. Za tento konec je odpovědný také technický pokrok. Objevením žárovky byly plošné dekorace velmi nevěrohodné a posun scénografického obrazu byl nevyhnutelný, proto hledal nové prvky vytvoření nové iluze.

Nový princip scénického obrazu je postaven na temnotě a na objevování herce světlem. Tma jako nový stavební kámen scénického obrazu vytváří nové příležitosti pro tyto nové technologie. Následně do této tmy vstupují další technologie v podobě filmu, kamery a projekce. Pasivní pozadí se stává aktivním ve formě převyprávění příběhu a nesení myšlenky dramatu. Takto aktivní prostředí se stává hercovým partnerem a spolu animuje a sděluje obsah dramatického díla. Svého vrcholu tato technologie dosáhla v padesátých letech minulého století.

Vznik Laterny magiky, kdy scénický obraz byl sám hercem, udával rytmus a stal se součástí dramatického díla a naopak herec se stal součástí scénografického obrazu.

Současná scénografie se snaží ještě aktivněji podílet na tvorbě scénografického obrazu jako nikdy předtím. Jako spoluhráč se schopnosti nést poselství dramatického díla.

Scénický obraz má dvě úlohy.

Plnit funkci obrazny, monitorující dramatické dílo, existující mimo divákovu osobu, určené k přenosu do divákova vjemového sektoru a také plnit funkci obrazny, instalované v divákově vjemovém prostoru, na níž je přenesený obraz dokončen. První etapa přenosu je ukončena ve scénickém prostoru a druhá, finální, v divákově mysli. (Albert Pražák, 2003, 122)

B.4 Aplikace a příklady řešení moderní scénografie

Jedním z předních reprezentantů české scénografie je Josef Svoboda. Využíval takzvané světelné opony. Tento efekt poprvé použil v roce 1960 v Tylově hře Drahomíra a její synové. Technicky Svoboda zvlhčil vzduch pomocí kapének směřovaných přes elektrostatický filtr. Stejně nabité částice se odpuzovaly a rovnoměrně se rozložily v podobě mlhy. Při stejných nábojích se spojily ve vodní kapky a jako déšť klesaly dolů. Tuto mlhu osvětlil halogenovými svítidly z automobilových světel a vytvořil tak přesvětlenou stěnu.

C.1 Koncept řešení

Existencialismus jako otázka bytí. Proč tady jsme, kam směřujeme? Ve chvíli uvědomění si své smrtelnosti ztrácíme svou nevinnost a jsme vrženi do víru bytí. Nicota však číhá všude a stále ohrožuje náš život. Jak říká Sartre „člověk s ní proto musí bojovat a vytáhnout se z ní dá pouze vlastním vzmachem“. A tento vzmach vnímám jako naději, jak s nicotou a prázdnotou bojovat. Je to cesta životem s nadějí, až tady nebudeme, že něco po nás zůstane. Nějaký čin či něco, co jsme vybudovali.

Tato nicota neboli „neprostor“ je nositelkou ideje dramatu iPlay. Navození pocitu nejistoty, strachu z prázdniny, avšak s nadějí v podobě cesty, je nosným tématem této hry. Cesty životem směřující k té „jediné pravdě“... Avšak s nadějí, že tady někdo zapláče, až tady nebudu...

Život není jen náhrdelník tvořený z korálků událostí, navlečených na nit. Život není jen jeden příběh za druhým zdánlivě bez známky kontinuity.

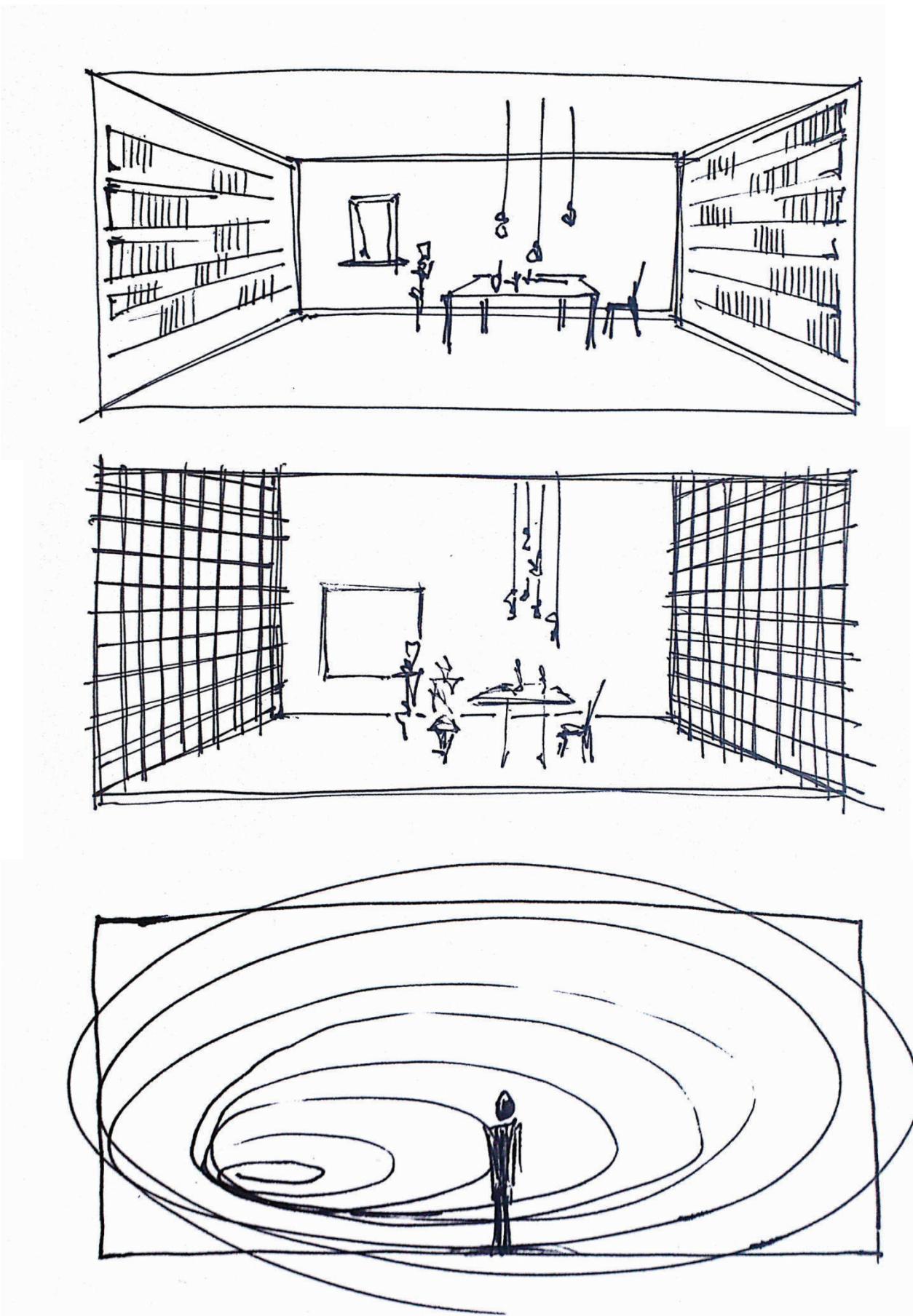
Každý náš čin se vtahuje k celku. K celku života, v každém jeho čase a v harmonii. Je to vír událostí definující linku života. Linka nebo křivka směřující někam. Tam, kde si to ani neumíme představit. „Můžu říci, co to není, ale už ne, co to je.“ (Bernhard Studlar, 2012) Představte si nic!

Agresivní plocha černého horizontu jako výrazný prvek scénického obrazu. Zůstala jen funkce uskutečnění představy nekonečna. Ona prázdnota a samota člověka v této divadelní hře je charakterizována v mém pojetí tmou, z níž vystupuje křivka směřující někam.

Křivka v podobě spirály nebo víru vymezujícího prostor jako tenkou hranici mezi nicotou kolem a virem života. Život s existencí naděje v podobě úběžníku končící/nekončící někde či nikde. S nekonečně opakující se otázkou...

Otzáka bez odpovědi, která v divákovi vyvolává zmatek a strach, protože tam není nic, co by znal, nic, co by ho ochránilo. Zlatá spirála v poměru zlatého řezu se vyznačuje takzvanou rovnoúhlou vlastností. Každá část spirály je v harmonii k celku. Tak, jako každý čin v lidském životě.

Ostatně prázdné jeviště není neutrální prostor, ale prostor projevující se výrazným emociálním účinkem. (Albet Pražák, 2003, 109)

C.2 Vývoj projektu - Skici

Na základě formálního rozboru obsahu díla jsem zprvu došel k popisné formě divadla. Takzvanému kukátkovému divadlu. V první fázi nebyl scénografický prostor zbaven utilitární funkce. Scéna byla popisná a obsahovala veškeré prvky obsažené v textu dramatu (židle, PC, knihy, apod.). Viz obr. 1. Toto pojetí prostoru ale stále nenaplněvalo mé představy o pocitech, které ve mně hra vyvolávala s ohledem na téma a abstraktnost celé divadelní hry.

Dalším krokem bylo tedy tyto prvky zbavit jejich utilitární funkce a přidání prostoru umělého a pomyslného, který by již lépe zohlednil atmosféru hry. Z knihovny se stal rastr, který se dal dále abstrahovat a umožnil tak lépe pracovat s divákou představivostí. Rastr jako síť, ve které je člověk polapen a není z ní cesta ven. Obr.2

Na této variantě se sice dalo stavět a rozvíjet ji, ale podoba uměle vytvořeného prostoru se stále neshodovala s ideou dramatu.

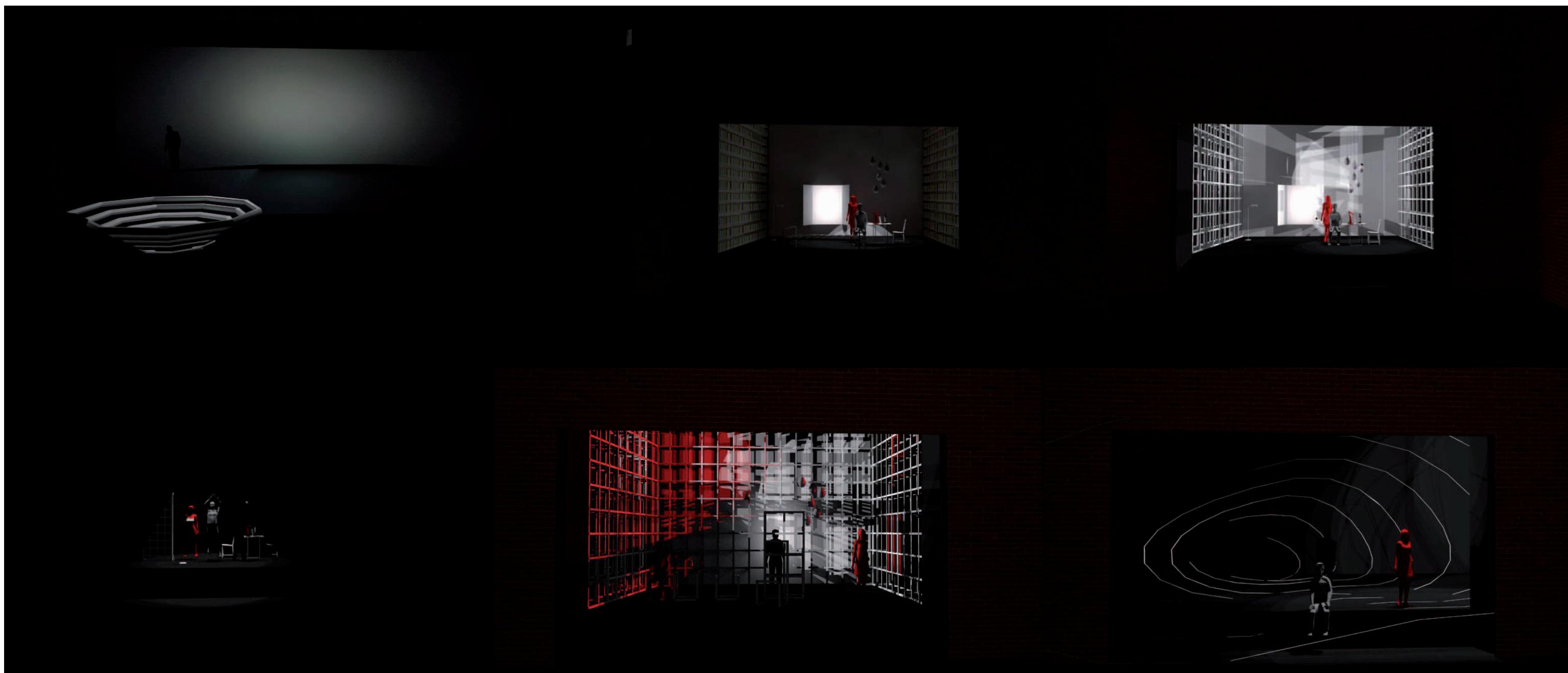
Na základě další analýzy jsem dospěl k názoru, že je nutno vizuálně zohlednit pocit nejistoty, strachu z prázdniny, něčeho, co však může znamenat naději či cestu ven z této nicoty. Symbolem této naděje se stala spirála. (Obr.3)

Scéna je takřka prázdná až po obvodovou zed', koordinovaná jen postupně rozvíjející se spirálou.

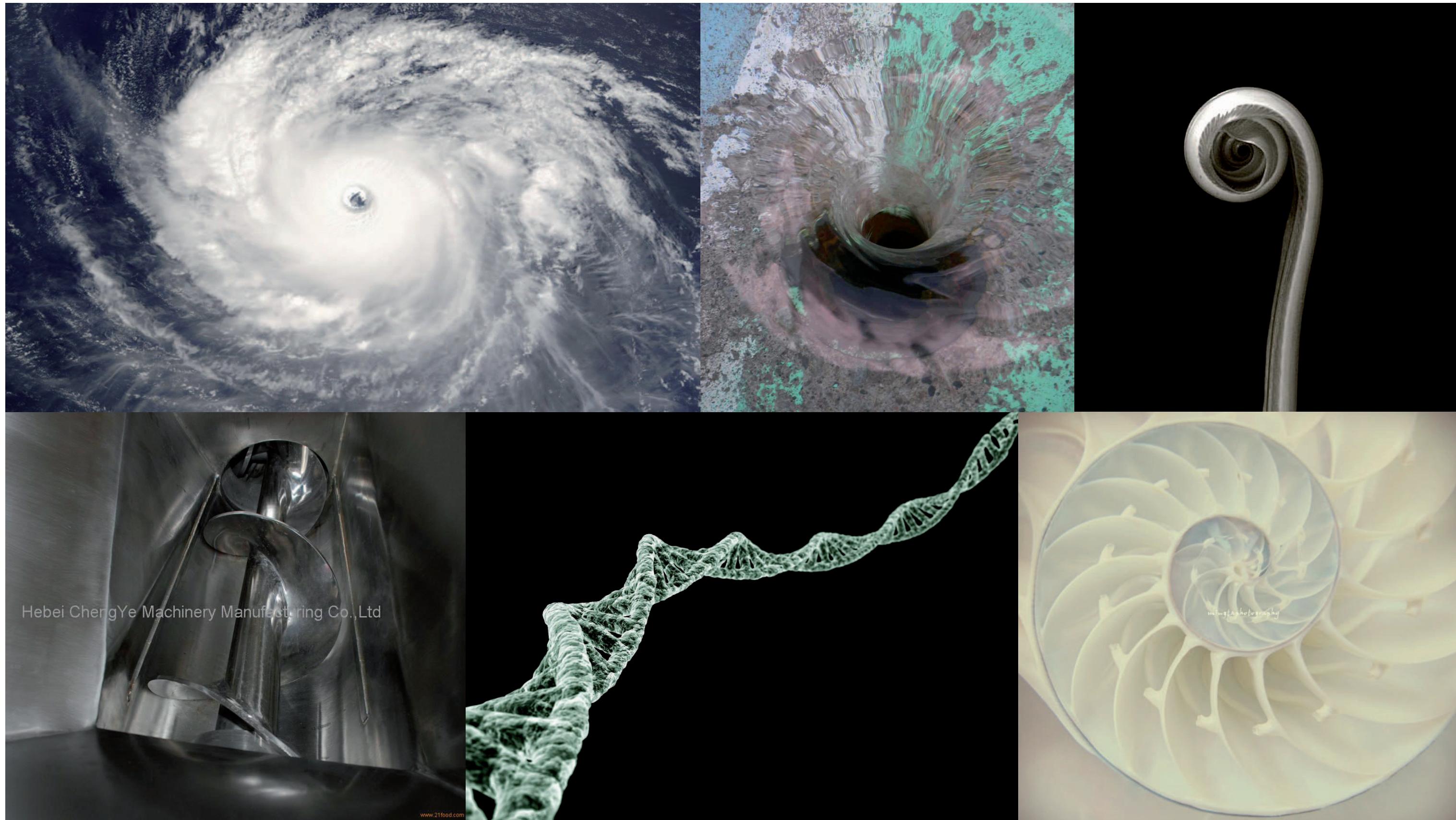
Prostor vymezený spirálou umožňuje vznik paralelního prostoru. Dvou kvalitativně odlišných prostorů. Výstupem mimo tuto definovanou plochu (spirálu) se herec dostane právě do paralelního prostoru s odlišnou kvalitou, který je vším a zároveň ničím.

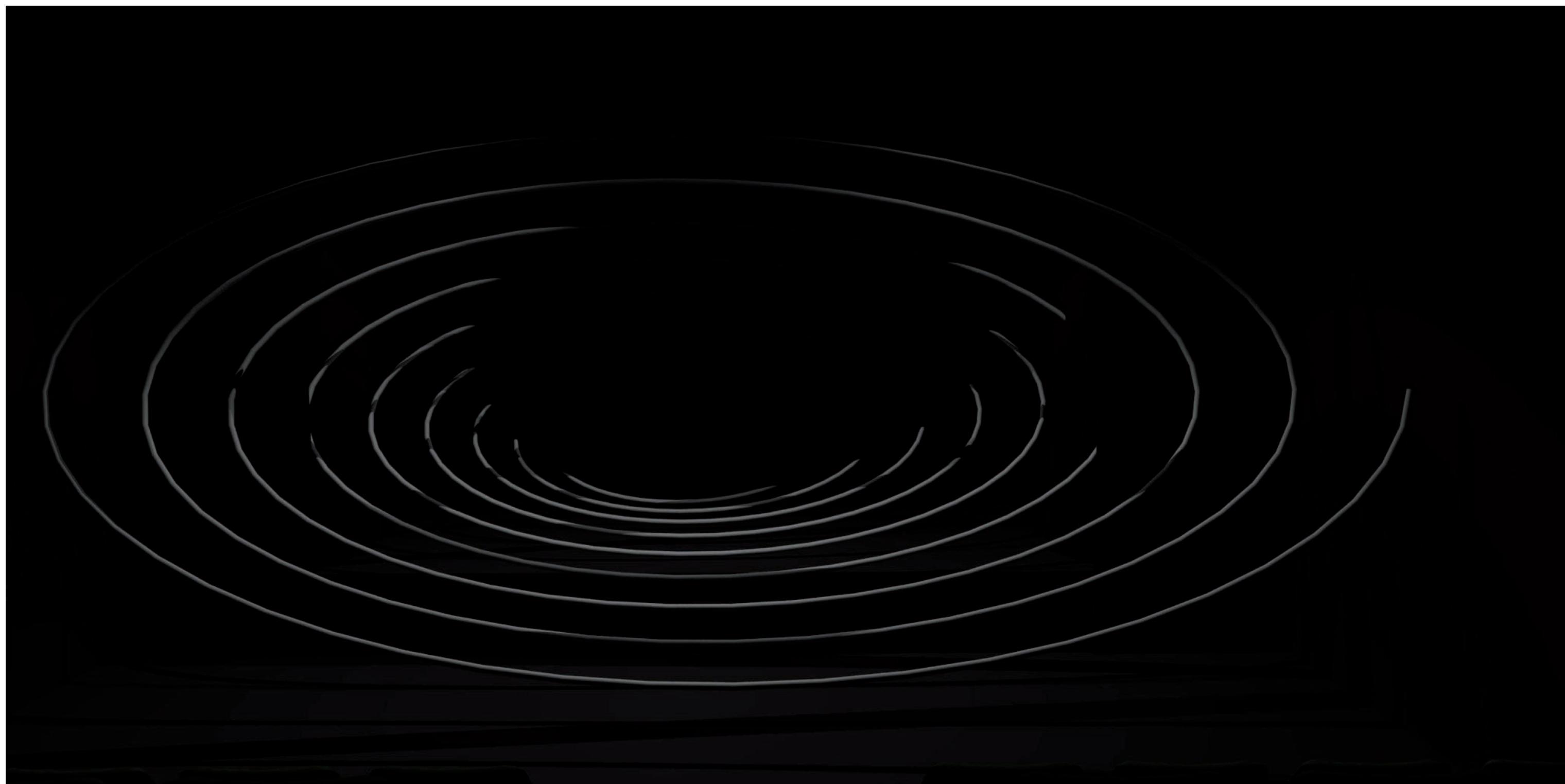
Prostor uvnitř spirály, sbíhající se v úběžníku, naznačuje cestu někam či nikam. Prostor mimo spirálu vymezuje onu prázdnnotu, která svou temnotou atakuje křivku představující život.

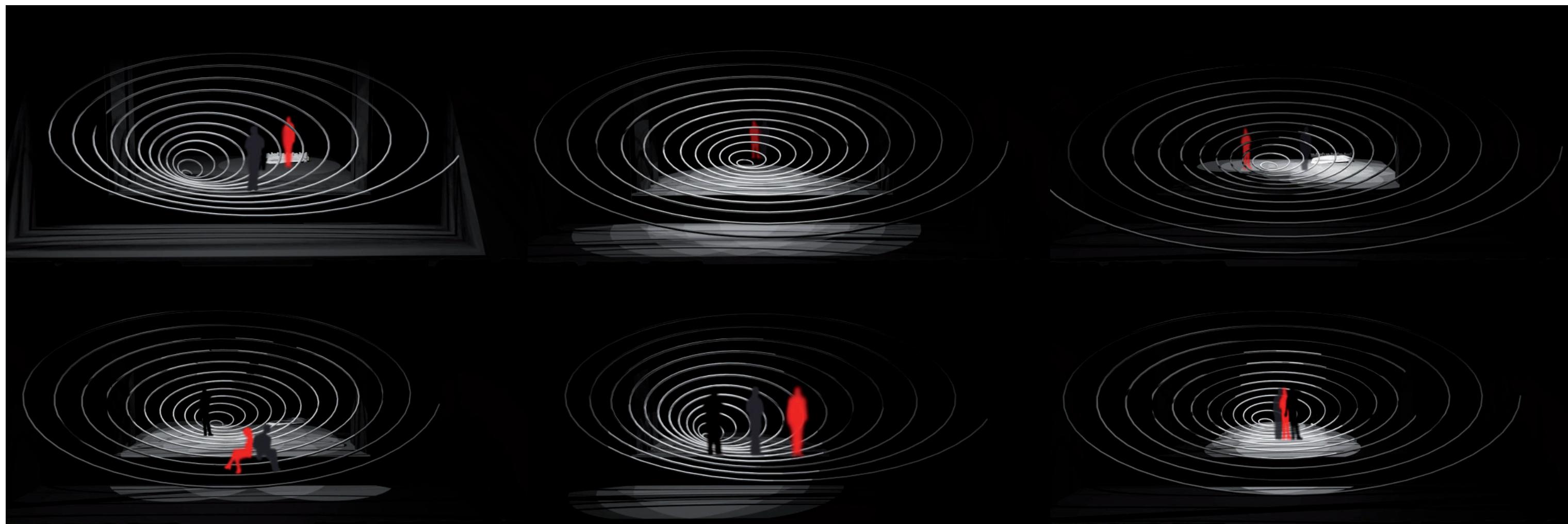
Onen prostor mimo spirálu je určen pro vzpomínky, do kterých se občas vkrádají nejrůznější slogany, fragmenty televizních příběhů, nápisů na reklamních stojanech, bankovních domech a hlasy z ulice. Je definován bílou plochou v podobě deky či tapiserie, na které se výše zmíněné fragmenty hry odehrávají. Doplněn o projekci a zvuky či ruchy navozující dojem onoho prostředí.

Laciný oblek, avšak upravený, jako manager supermárketu.

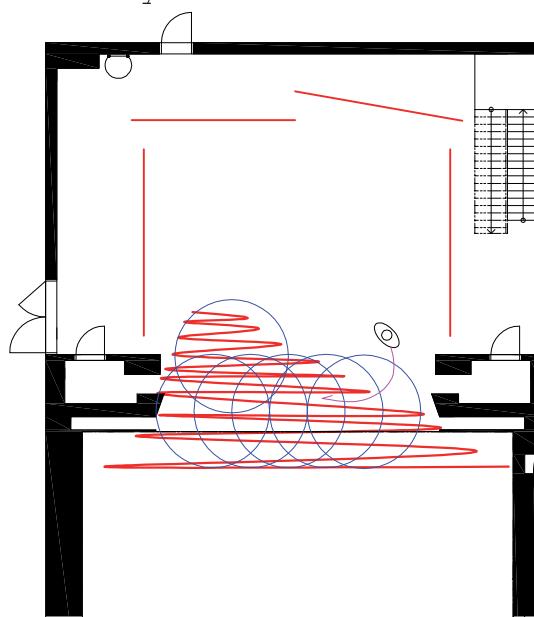
Umoroušaná kožená bunda. Kalhoty nalezené v popelnici.

Rudé šaty. Nevinná avšak sexy.

S 1

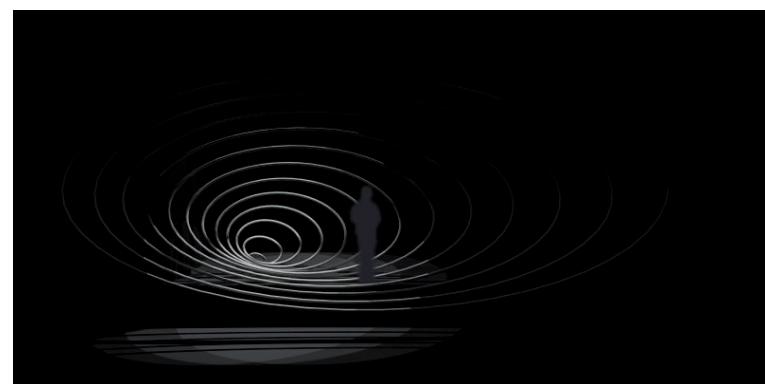

Půdorys:

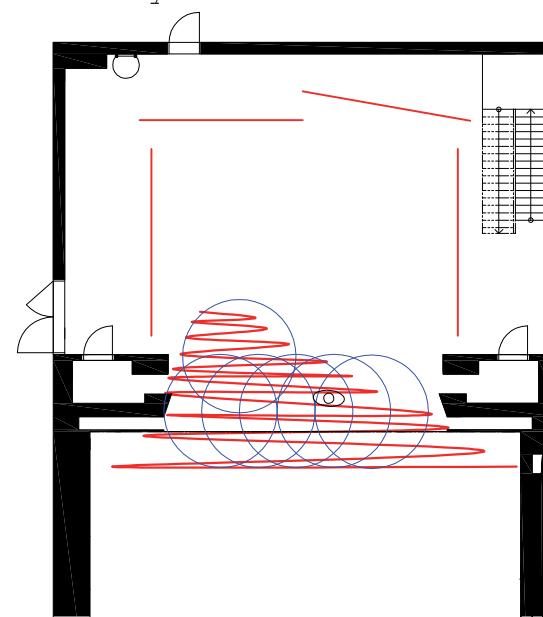

1. Přežít – jsem tady, abych
Přežít, tak zní to moto.
Heslo zní přežít. Všechno dobré přichází shora/přichází ze
srdce/zlo číhá/leží na zemi
Pohledy k nebi

S 2

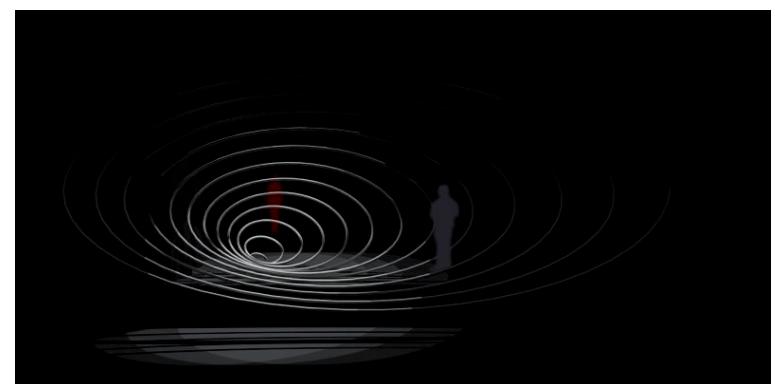
Půdorys:

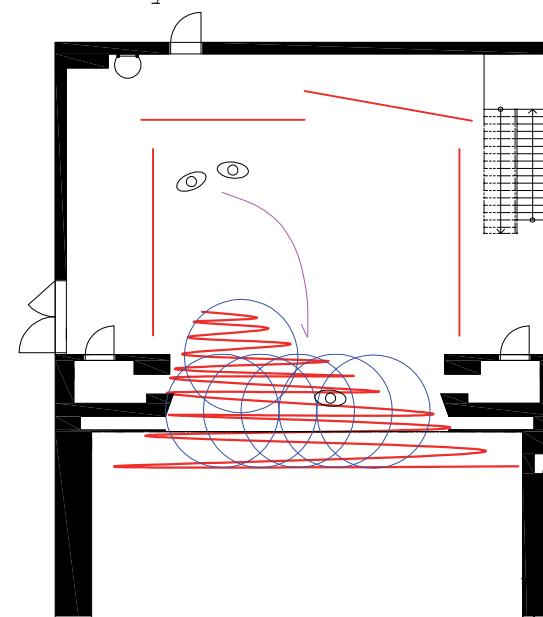
2. Znáte to, tenhle pocit, který se šíří vaším srdcem,
až to bolí?
Smutek, protože je to tak, jak to je
Smutek, protože svět je takový, jaký je
Takový
Takový
Takový
S takovými světly, takovým nebem, takovými vodami a tvory a
takovou temnotou

Haló?
(Pauza.)
Ha-ló?

S 3

Půdorys:

3. You make me laugh, but it isn't funny

AKCE:Vstup od pravého portálu.
SVĚTLO:Osvětlená zadní část spirály
SCÉNA:
- Spirála v základním tvaru předstupující směrem k hledišti cca 1m před portálem a 3m za portál
- Spirála je zavřena na tazích

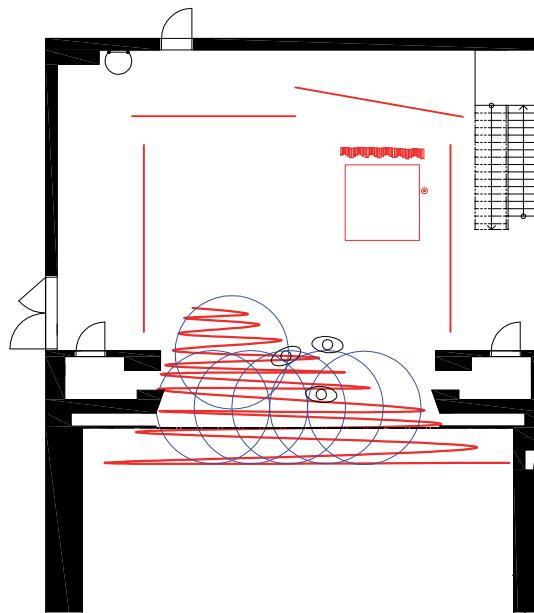
AKCE:Přesun směrem k hraně jeviště.
SVĚTLO:Osvětlená zadní část spirály
SCÉNA:
- Spirála v základním tvaru předstupující směrem k hledišti cca 1m před portálem a 3m za portál
- Spirála je zavřena na tazích

AKCE:Příchod páru ze zadu směrem ke spirále.
SVĚTLO:Osvětlená zadní část spirály. Postupně zvětšující se intenzita osvětlení.
SCÉNA:
- Spirála v základním tvaru předstupující směrem k hledišti cca 1m před portálem a 3m za portál
- Spirála je zavřena na tazích

S 4

Půdorys:

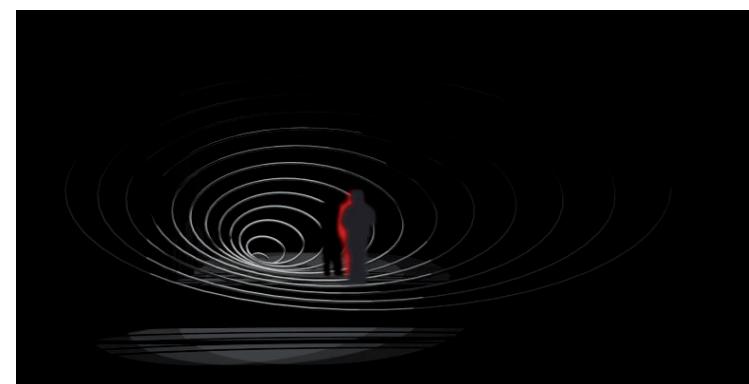

AKCE: Přesun páru přes spirálu směrem k přední hraně jeviště.
SVĚTLO: Osvětlená zadní část spirály. Postupně zvětšující se intenzita osvětlení.

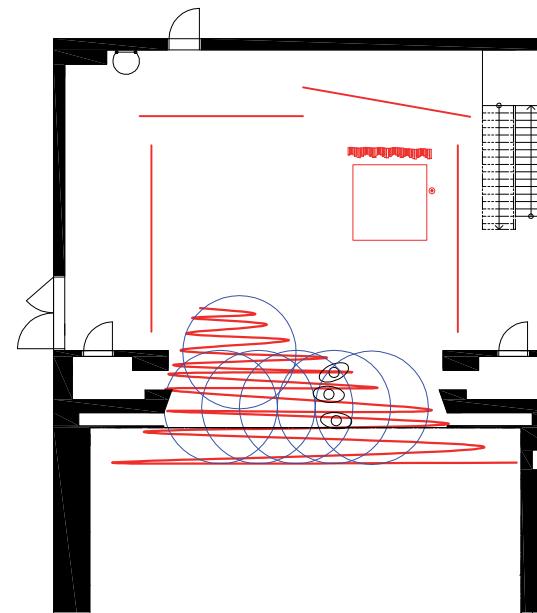
SCÉNA:
- Spirála v základním tvaru předstupující směrem k hledišti cca 1m před portálem a 3m za portál
- Spirála je zavřena na tazích

4. Já/on, tenhle muž se zamíloval do téhle jedné ženy, protože používala stejný parfém jako moje/jeho matka. Zbytek, tedy všechno ostatní na téhle ženě bylo jiné. Moje matka vždycky tak krásně voněla po koláči. Vůně jídla – pocit bezpečí. Je pryč. Už dlouho. Matka. (a bezpečí)

S 5

Půdorys:

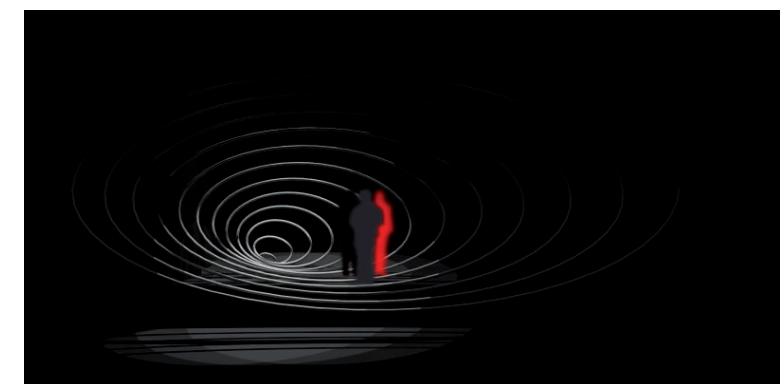

AKCE: Vytvoření zástupu.
SVĚTLO: Osvětlená zadní část spirály. Postupně zvětšující se intenzita osvětlení.

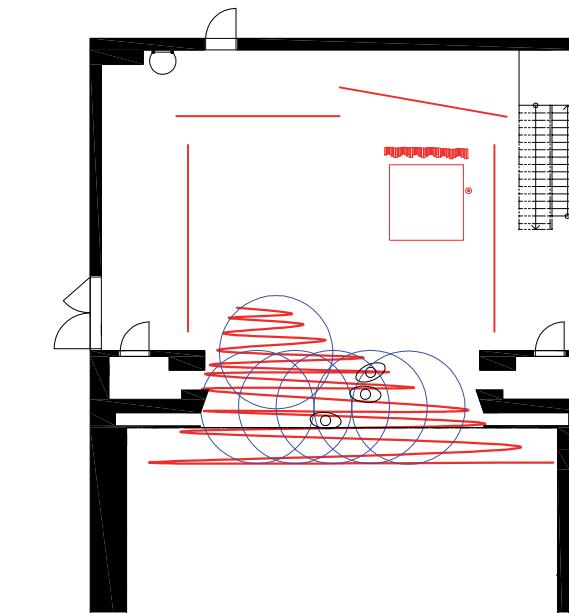
SCÉNA:
- Spirála v základním tvaru předstupující směrem k hledišti cca 1m před portálem a 3m za portál
- Spirála je zavřena na tazích

5. Já a mé uvadlé srdce
Já – včetně daně z přidané hodnoty
Já a moje představa o
(sexu/6.)

S 6

Půdorys:

AKCE: V zástupu.
SVĚTLO: Osvětlená zadní část spirály. Postupně zvětšující se intenzita osvětlení.

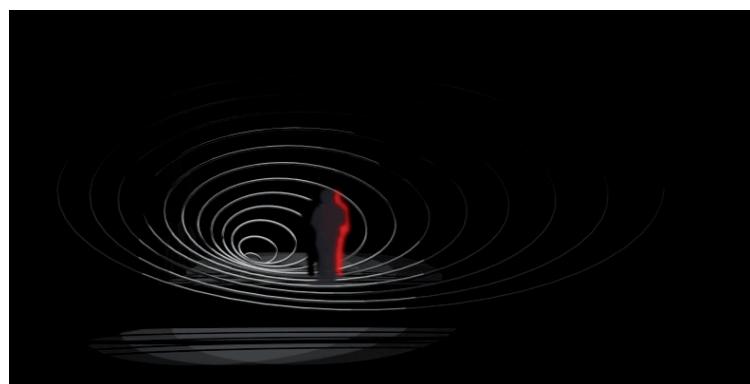
SCÉNA:
- Spirála v základním tvaru předstupující směrem k hledišti cca 1m před portálem a 3m za portál
- Spirála je zavřena na tazích

(sexu/6.)
Já a
Já/on a já/ona (Ne, žádné my není)
Ale já a

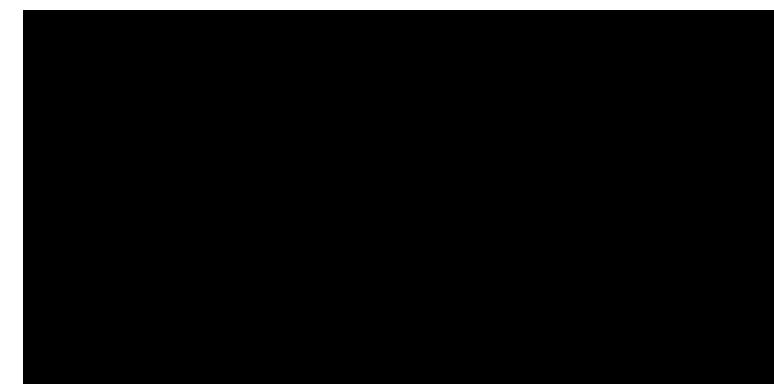
To je nabídka. Nabídka „já a“ je dokovací stanice Satelit ve vesmíru vyletí ze své oběžné dráhy a narazí do mě. Dokovací manévr byl úspěšný. Konečně oba nabouraní, po takovém hledání Po tak dlouhém čekání a tvrdé práci. Po tolika hodinách
Na konci noci, krátce před Rozedněním bude všechno zase jinak Prosím teď ne, ještě ne ráno Prosím..

Znáte ten pocit?
Protože svět je takový, jaký je
Takový
Takový
Takový

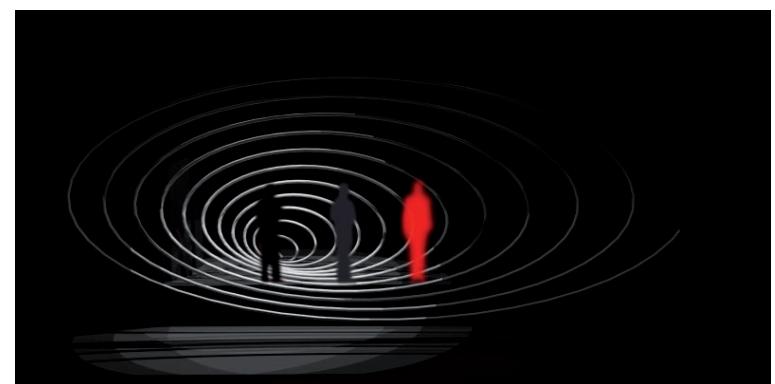
S 7

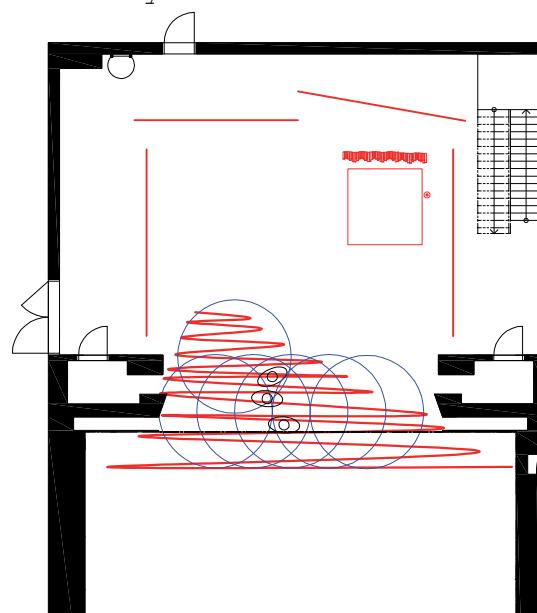
Insert 1

S 8

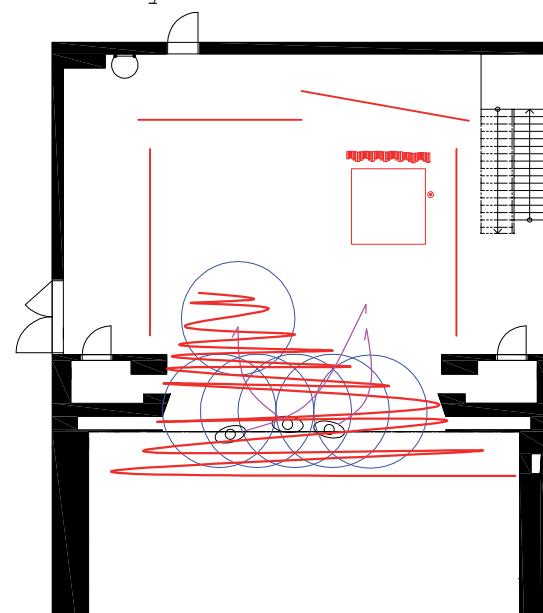
Půdorys:

AKCE: V zástupu.
SVĚTLO: Osvě-
lená zadní část
spirály. Postup-
ně zvětšující se
intenzita osvět-
lení.
ZVUK: Chór.
SCÉNA:
- spirála v
základním tva-
ru předstupující
směrem k hledi-
šti cca 1m před
portálem a 3m za
portál
- Spirála je za-
věšena na tazích

ZVUK: Barevný šum.
Navození dojmu
přepínání tele-
vize.
SVĚTLO: Strobo-
skop
SCÉNA: Spirála se
postupně rozta-
huje na tazích
směrem k zadní
části jeviště cca
o 1m.

Půdorys:

AKCE: V zástupu.
SVĚTLO: Osvě-
lená zadní část
spirály. Postup-
ně zvětšující se
intenzita osvět-
lení.
SCÉNA: Spirála
roztažená o 1m
- Spirála je za-
věšena na tazích

7. (Nejistě)

Mám nejistý pocit
Když myslím na budoucnost, mám
Nejistý pocit
Proč?
Nevím ani, co bude zítra

(Zvětrale)

Mám zvětralý pocit
Když myslím na budoucnost, mám
Zvětralý pocit
Ani nevím
Něco se láme
Jestli ne zítra, tak později
To je jisté

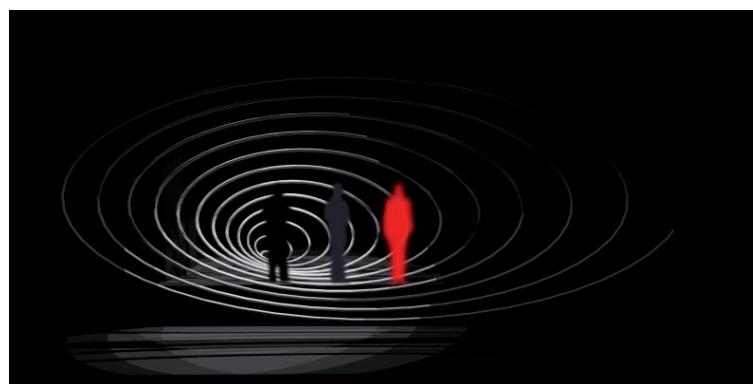
(červivě)

Mám červivý pocit
Když myslím na budoucnost, mám
Červivý pocit
Rozeřaný pochybnostmi
Ani nevím, co bude zítra

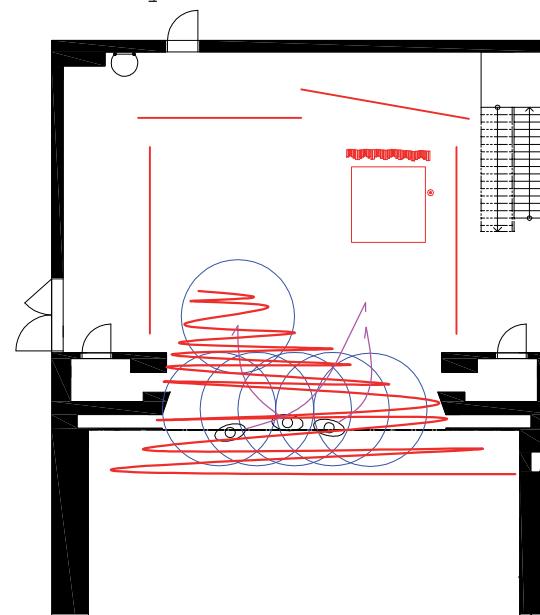
Všichni můžeme za všechno

8. Dříve nebo později. Chceš to - Koupíš to
Dříve nebo později? Máš to - Miluješ to
Lépe nebo dále? Zapomeneš na to.
Daleko lépe a
Jak dlouho trvá záruka?

S 9

Půdorys:

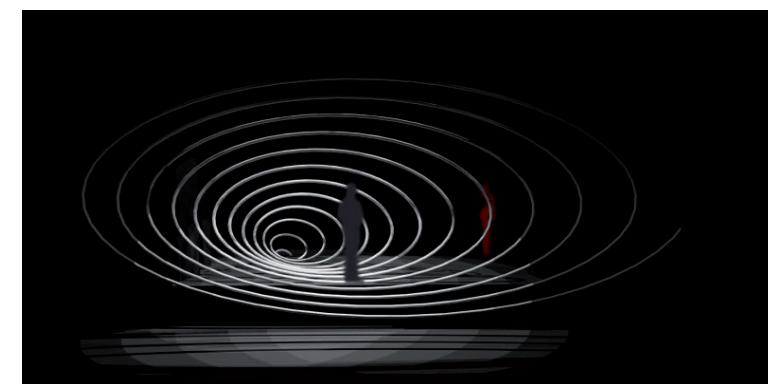

9. Je to divné, ale tady něco chybí
něco tady chybí, bohužel nemůžu přijít na to, co
ale něco tady chybí...

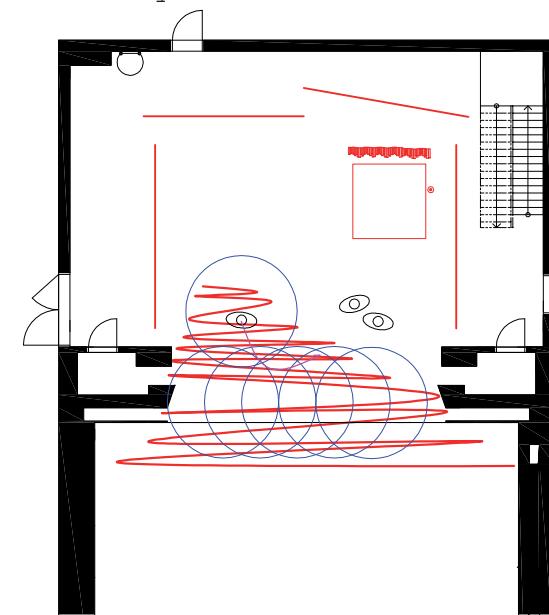
Já?

Divné, ale tady něco chybí

S 10

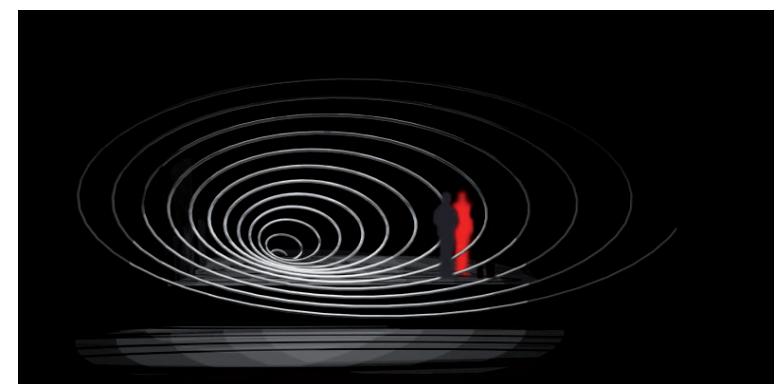

Půdorys:

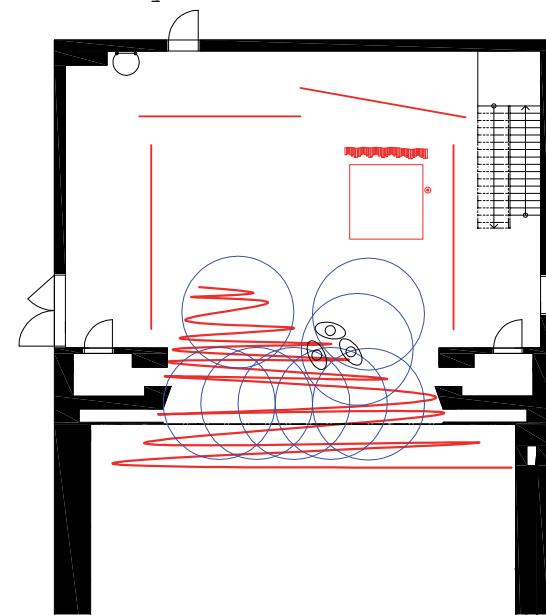

10. Ztráta, zatraceně, zase ztráta!
Ztráta kurzu, ztráta hodnoty, ztráta srdce, ztráta chuti
Říkám: kdo si teď myslí, ona nebo on, že zná krizi, ten nezná
rok 2012 a vůbec.

S 11

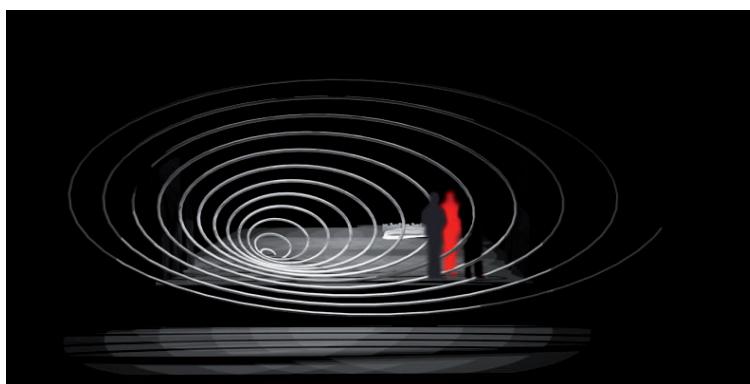
Půdorys:

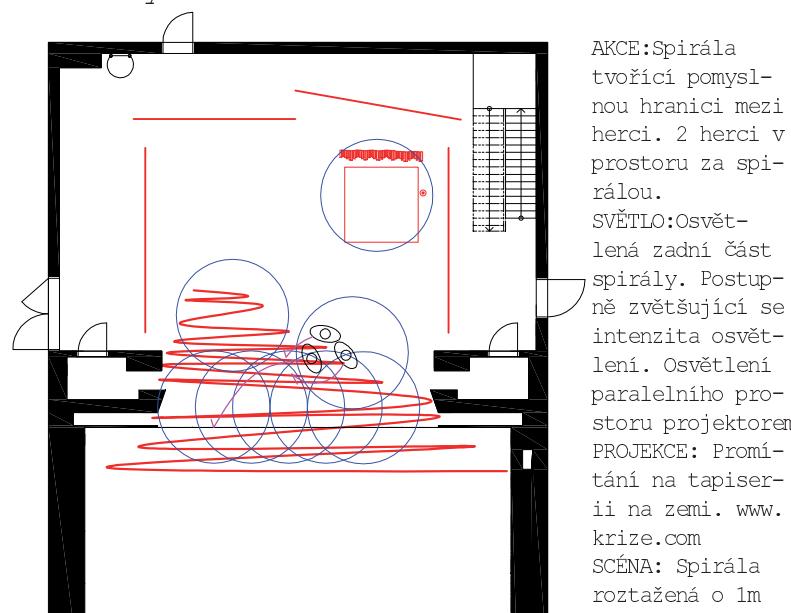
11. go to www.krise.com/

100 Applications for life

S 12

Půdorys:

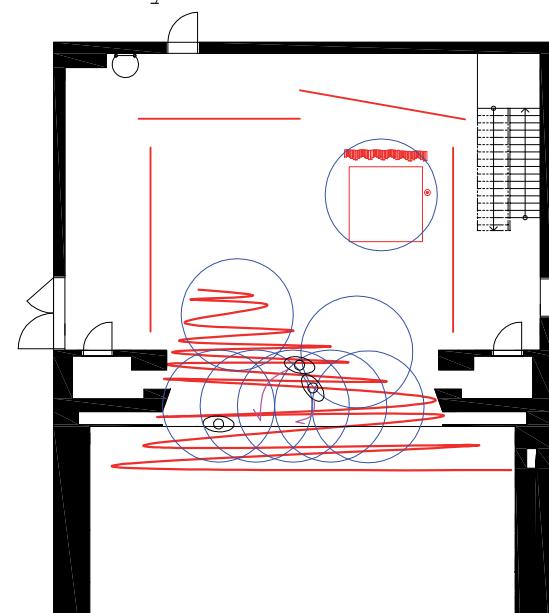

12. No já vždycky říkám: je jedno, co děláš, hlavně ať to má glanc. Hlavně abys na sebe mohl být pyšný.

S 13

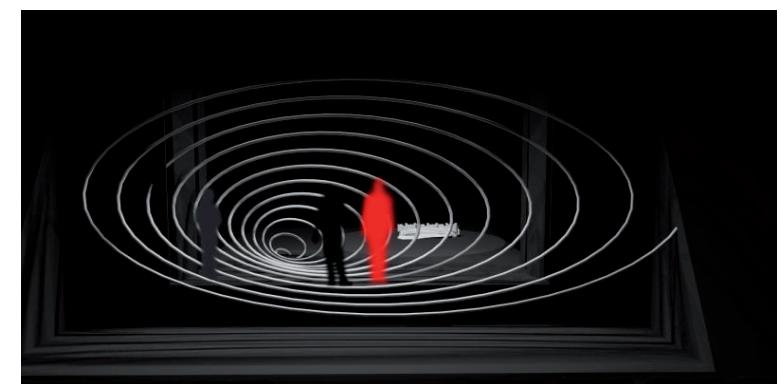
Půdorys:

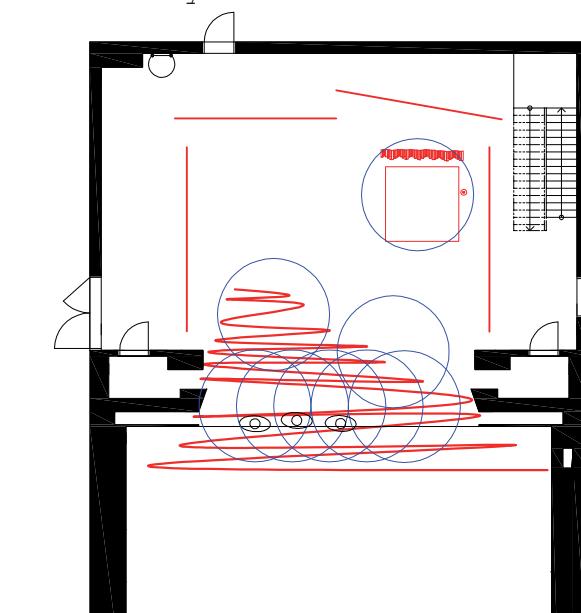
13. Ztráta, zatraceně, zase ztráta!
Musíme udělat opatření. Proti zdi!
Bez ohledu na ztráty. Vzhůru!
Rychleji, dále, lépe, dráže!
Hustěji, více, krásněji, suprověj!

(this is my idea of having fun)

S 14

Půdorys:

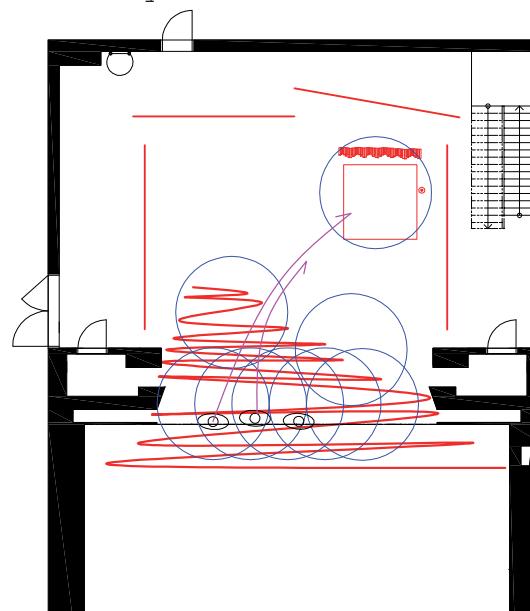
14. Vítejte ve světě New Economy – Nové Ikonomie
Result matters! / počítá se jedině výsledek!
Buď vždycky – vždycky první!
Překonej to, co ti stojí v cestě!
Mysli na prospěch ostatních
Využij myšlení těch druhých
Copy & Paste
Copy & Waste

Moje pracovna je můj domov
My home is my desktop!

S 15

Půdorys:

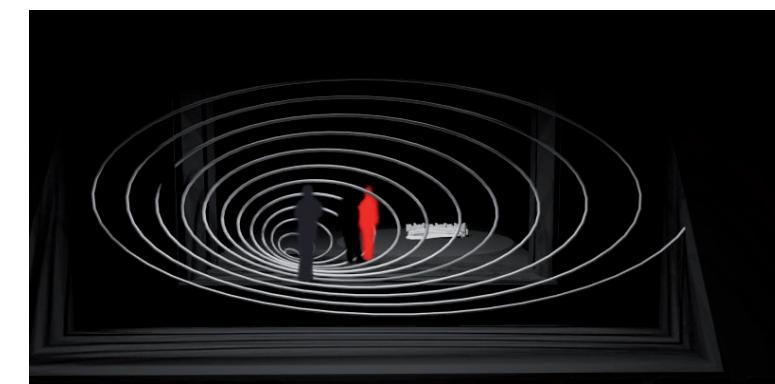

15. Chór č. 1

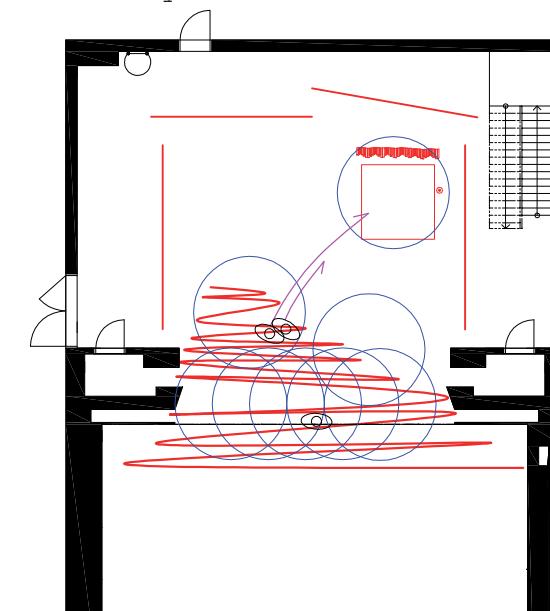
Venku leží sníh
Mrtví ptáci padají z nebe
Krupobití (černé na bílém)

AA někde – daleko na obzoru – ohně.)

S 16

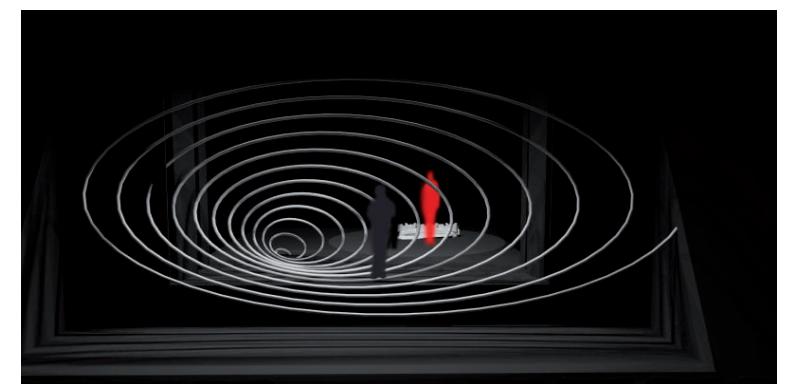
Půdorys:

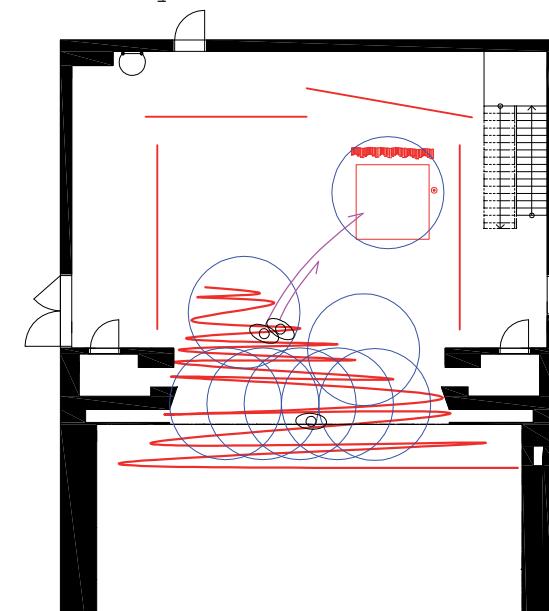
16. Nikdy jsem nedospěl, jen zestárnul

Je podzimní sobota
A už je chladno na bosé nohy
Když stojíš na louce
Dlouhá hůl s látkovým batohem
tak blízko předků
Dříve jsem lezl/lezla na jabloň
Bez námahy až
Do koruny
Dnes sám/sama zapouštím
Kořeny nechávám jablka viset
A ramena svěšená

S 17

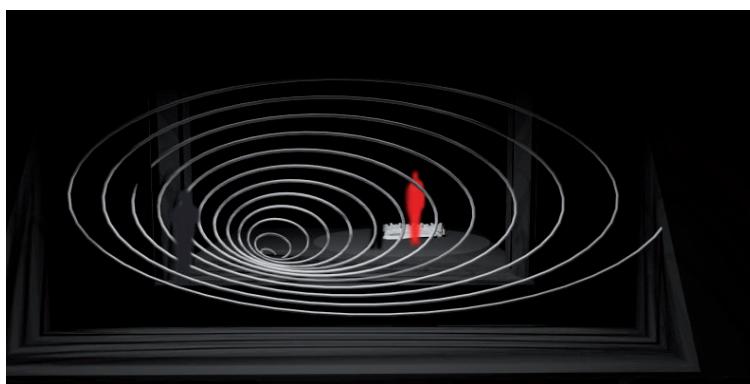
Půdorys:

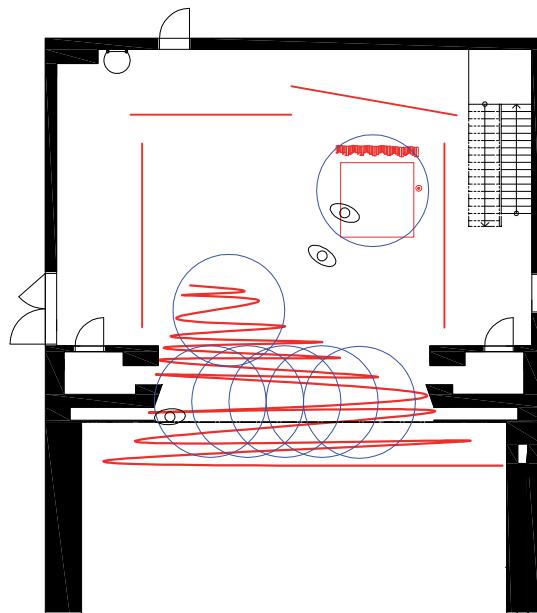
17. A neříkej ted, že ti to dalo moc práce

AKCE: Pár v paralelním prostoru.
SVĚTLO: Osvětlená zadní část spirály. Postupně zvětšující se intenzita osvětlení. Osvětlení paralelního prostoru projektorem
PROJEKCE: Promítání na tapiserii na zemi. www.krize.com
SCÉNA: Spirála roztažená o 1m - Spirála je zavřená na tazích

S 18

Půdorys:

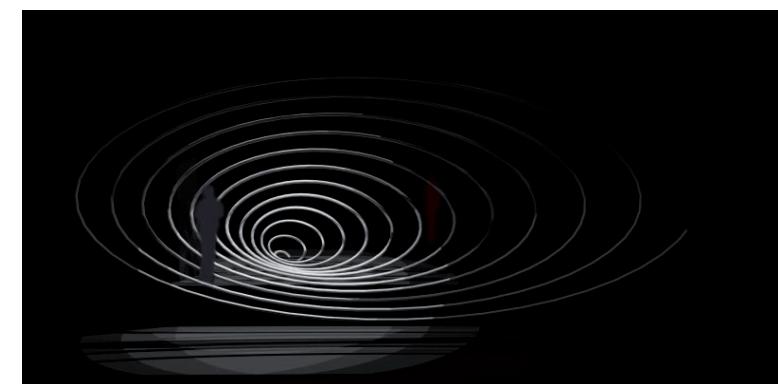
AKCE: Pár v paralelním prostoru.
SVĚTLO: Osvětlená zadní část spirály. Postupně zvětšující se intenzita osvětlení. Osvětlení paralelního prostoru projektořem.
PROJEKCE: Promítání na tapiserii na zemi. www.krise.com
SCÉNA: Spirála roztažená o 1m - Spirála je zavřena na tazích

18. Vím, že Číňani odnaproti jedí vrány. Pozoroval/pozorovala jsem je. Mají na to jednoduchý trik. Nechají pootevřené okno do kuchyně v 5. patře. Na parapetu uvnitř leží něco k snědku. Hladoví a nenažraní havrani nejdříve usednou na parapet venku a pozorují okolí. Jsou opatrní. Zatím. Ale protože je všecky takový krásný klid, zláká je jídlo. Je to jen malý skok a už jsou v kuchyni. Je to jen malý kousek levného, tučného vepřového masa. Oběd jejich kata. Potom zavře Číňan okno. Zajímalo by mě, jak chutná vrána a co dělají s peřím.

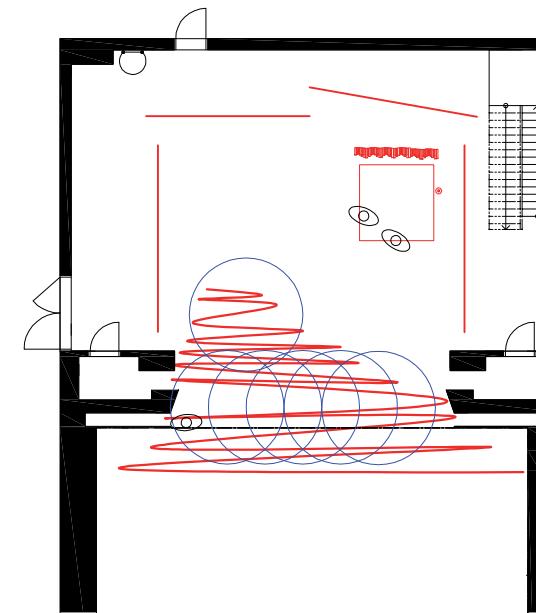
Číňanů je 1,8 miliard.
A my si pořád ještě myslíme
Každý druhý člověk na zemi je
A my si pořád ještě myslíme

Moje jabloň patří teď taky Čínanům.

S 19

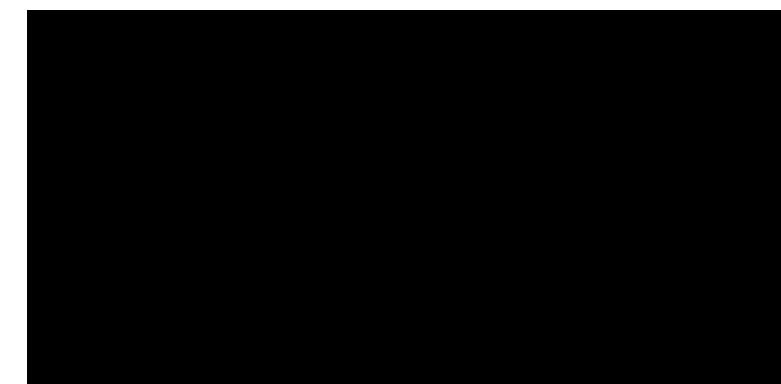
Půdorys:

AKCE: Pár v paralelním prostoru.
SVĚTLO: Osvětlená zadní část spirály. Postupně zvětšující se intenzita osvětlení.
SCÉNA: Spirála roztažená o 1m - Spirála je zavřena na tazích

19. You make me laugh, but it isn't funny

Insert 2

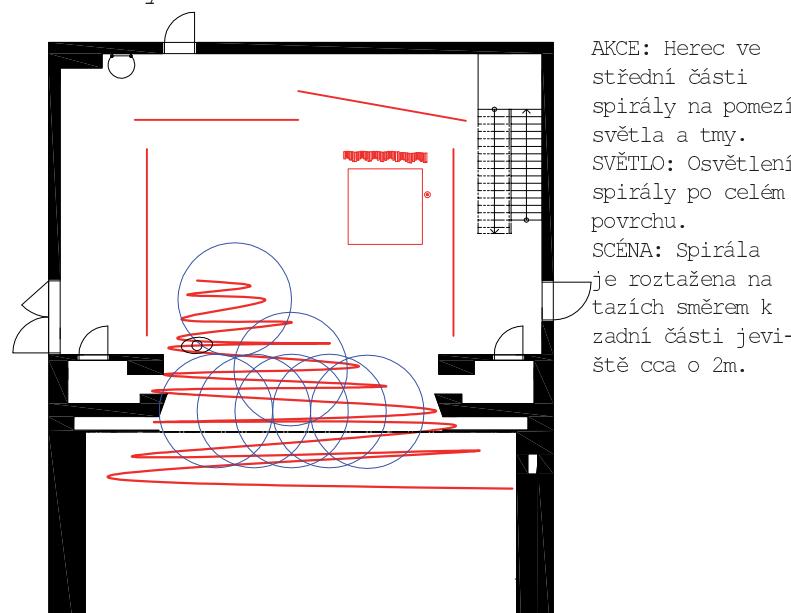
ZVUK: Barevný šum.
Navození dojmu přepínání televize.
SVĚTLO: Stroboskop
SCÉNA: Spirála se postupně roztahuje na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 2m.

Help
is on the way

S 20

Půdorys:

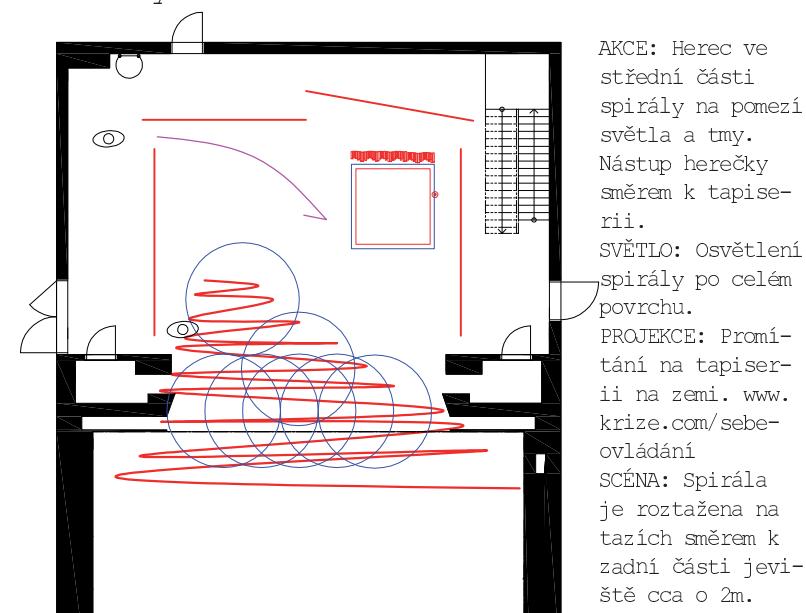

20. Koupil jsem si uzávěr na láhev. U vetešníka. Je to pozlacený jelen, kterého od té chvíle s velkým nadšením používám na každou láhev vína, jakmile ji otevřu. Zlatý jelen má v sobě něco majestátního. Mohl bych se na něj dívat hodiny a k tomu popít vino.

S 21

Půdorys:

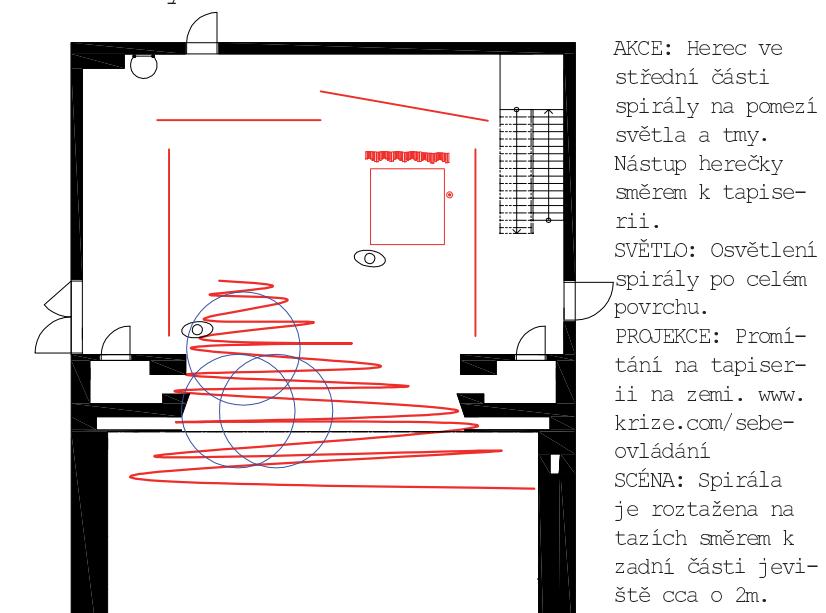

21. go to www.krize.com/sebeovladani

S 22

Půdorys:

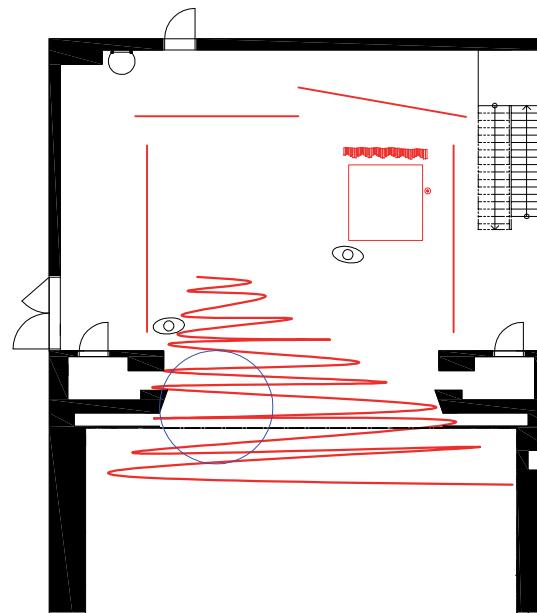

22. Pěkně si vypít svět, to je možné do jisté míry. Hladina alkoholu musí/nesmí dosáhnout ani přesáhnout určitou hranici. Pak se nacházíme v takzvané bezpečné zóně, zóně příhodné pro analýzu společnosti. Při pozorování zdálky jsou všichni snad krásní a zcela určitě rozdílni. Já, já, já. On, ona a tak dále. Při pozorování zdálky: nic než orgány a buňky – jedna jediná kaše, kterou drží pohromadě nečistá kůže. Na zdraví.

S 23

Půdorys:

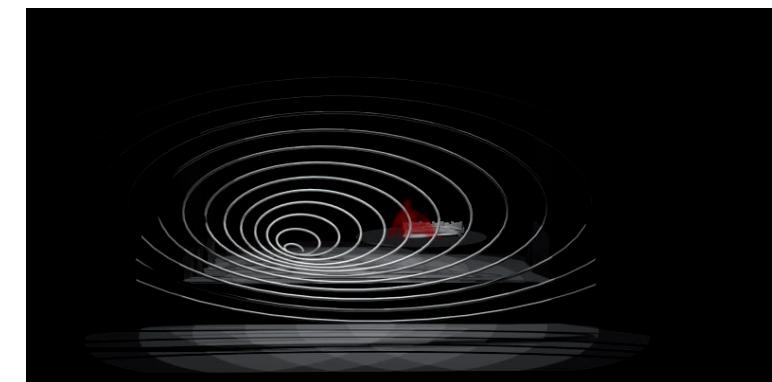

23. Uniformy. Uniformy napomáhají (ne vždy) k orientaci.

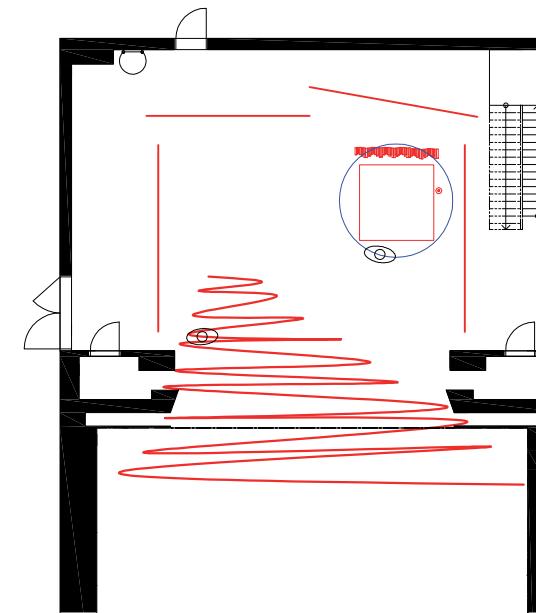
Bílé pláště – ležím v nemocnici.
Černá uniforma – můj dům hoří.
Proužkovaný mundúr – sedím ve vězení.

Ty tvoje černé hadry, pořád ty tvoje černé hadry, celá skříň je jich plná!

S 24

Půdorys:

24. Životní pomoc

Vezmi do ruky knihu, kterou máš nejbliž. Otevři ji na straně 66 a přečti první větu:

...

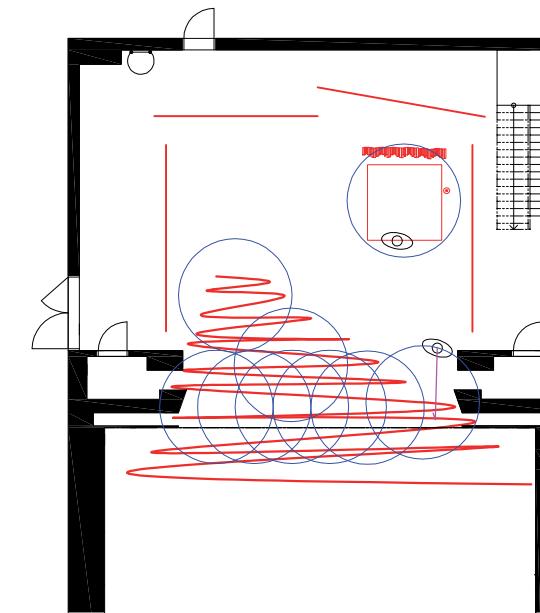
Tak bude vypadat tvoje budoucnost.
Kdyby se ti ta věta nelíbila, vyuvaruj se toho, abys hledal/hledala jinou knihu. Nebude to lepší a kdyby, nestane se to, protože jedině první kniha je knihou pravdy.
Je to jako vždycky, první impuls je pravdivý. Druhý, třetí, čtvrtý je možná správný

- Jo, jo. Hádanka života v elysiu prázdných ulic
- Drž hubu!

S 25

Půdorys:

25. Tvoje minulost je tvoje minulost, nezajímá mě, co jsi dělal/dělala včera nebo před třemi lety

Nezajímá mě, jak si vyděláváš

Nezajímá mě, kolik je ti let

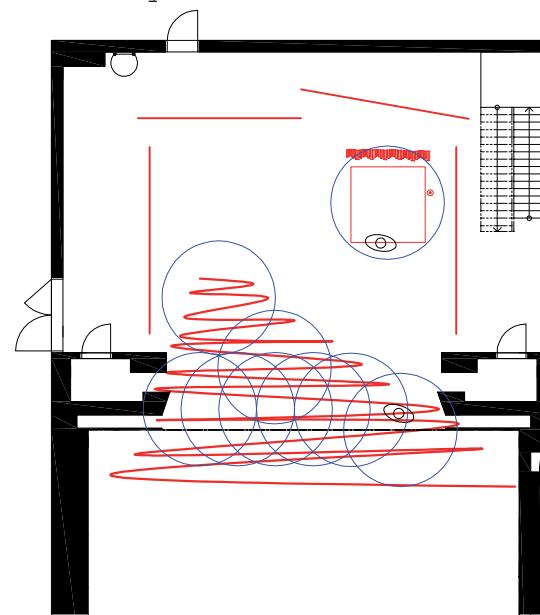
Nezajímá mě, kdy kde jsi studoval/studovala a jestli se stydíš za to, že vypadáš tak, jak vypadáš

Nezajímá mě, kdo jsi a jak došlo k tomu, že jsi teď tady

S 26

Půdorys:

26. Chci vědět, jestli se odvážíš se kvůli mě zasměšnit

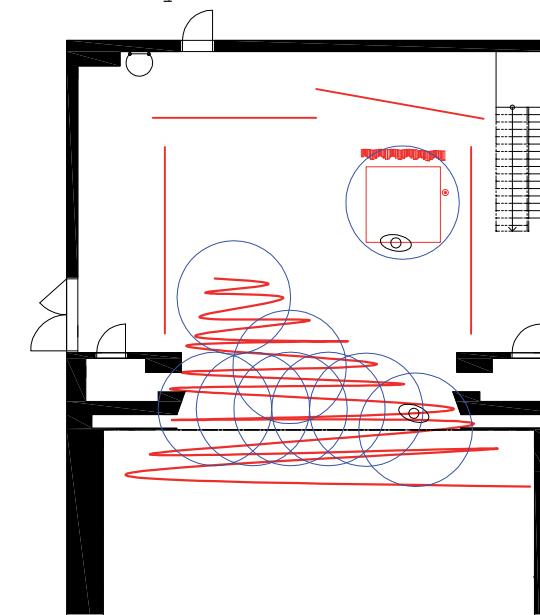
Chci vědět, jestli se odvážíš ukázat mi svou vnitřní bolest

Chci vědět, jestli jsi HIV pozitivní.

S 27

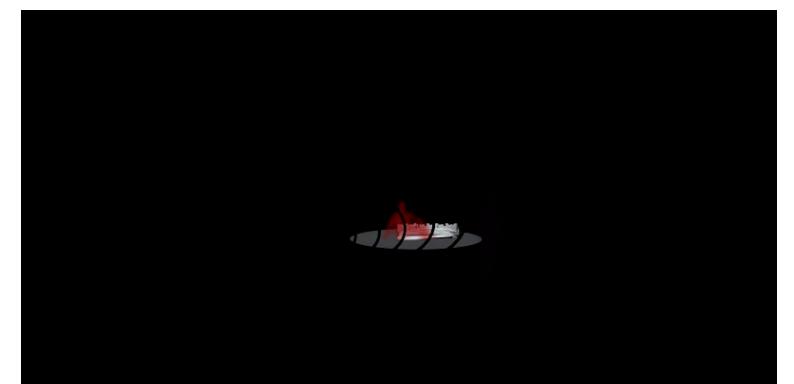

Půdorys:

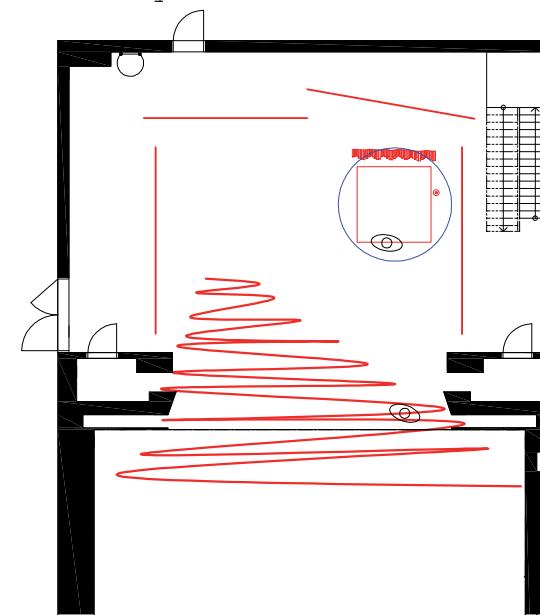

27. go to www.krize.com/love

S 28

Půdorys:

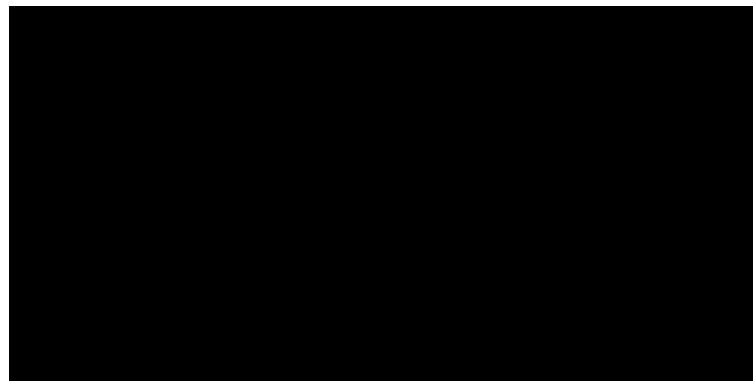

28. Barvím si vlasy
Holím se mezi nohama
Tetuji si hada
Na záda
Naložím si náklad
Lásky

AKCE: Herec na hraně jeviště.
Herečkav paralelním prostoru na tapiserii.
SVĚTLO: Osvětlení spirály po celém povrchu.
PROJEKCE: Promítání na tapiserii na zemi. www.krize.com/sebeovladani
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 2m.

AKCE: Herec na hraně jeviště.
Herečkav paralelním prostoru na tapiserii.
SVĚTLO: Osvětlení jen paralelní prostor.
PROJEKCE: Promítání na tapiserii na zemi. www.krize.com/love
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 2m.

Insert 3

S 29

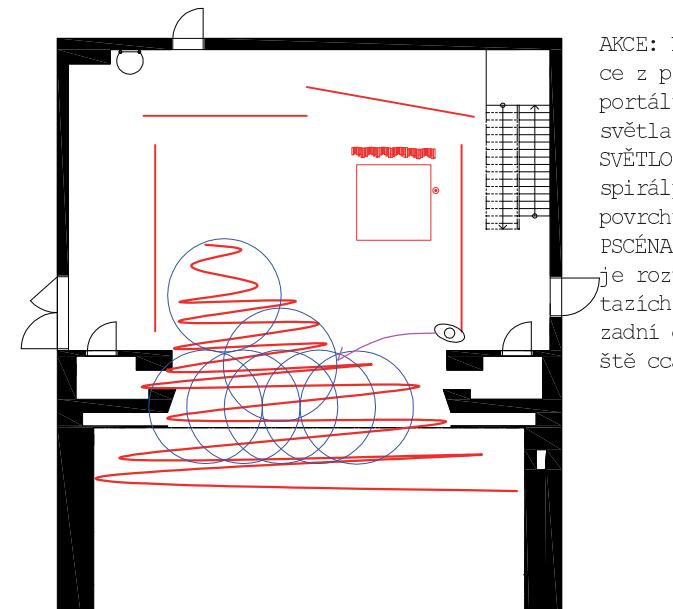
S 30

100 Applications for life

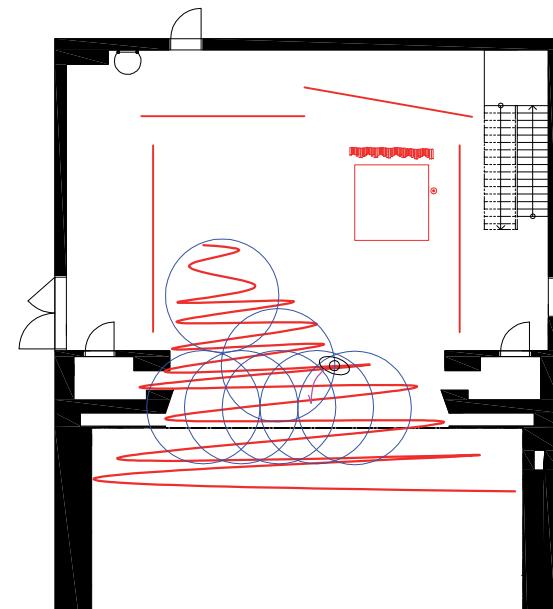
ZVUK: Barevný šum.
Navození dojmu přepínání televize.
SVĚTLO: Strobo-skop
SCÉNA: Spirála se postupně roztahuje na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 3m.

Půdorys:

AKCE: Nástup herce z pravé části portálu na pomezí světla a tmy.
SVĚTLO: Osvětlení spirály po celém povrchu.
PSCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 3m.

Půdorys:

AKCE: Herec pohybující se směrem k uběžníku.
SVĚTLO: Osvětlení spirály po celém povrchu.
PSCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 3m.

Nechte peníze na
vašem účtu!

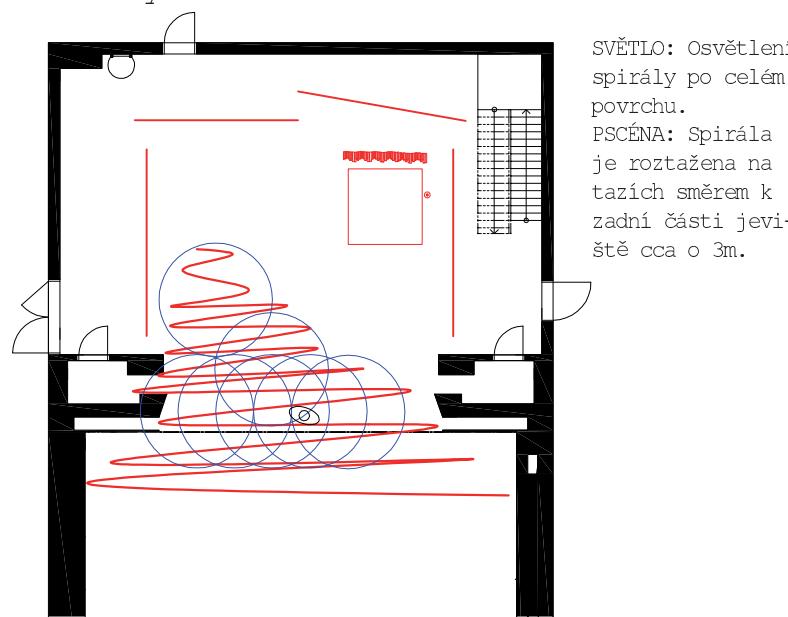
29. Majetek = břemeno! Znáte ještě nějakého pravověrného komunistu? – No právě, ti už se všichni usadili v Thajsku. (Nebo na Marsu, teda myslím na Měsíci)

30. Chudí dýchají ústy. Demonstrace. Kůže za kůži. Rána za ránu. Tomu říkám kapitalistický realismus.

S 31

Půdorys:

31. Systém je dnes silnější než jeho prvky. Dříve jsme si mysleli, že jedinec může v rámci systému něco ovlivnit. Dnes už to tak není. Dnes je to už nemožné. Systém získal takovou sílu, že samotná kritika systému ho jen stabilizuje. (Co tedy dělat?)

Dnes je myšlení (at' už vědomě nebo ne), zaměřeno na to, aby udržovalo systém. Např. se nesmí nebo nesmíme nechat zkrachovat banku XY, protože jinak, aspoň tomu tak věříme, by systém implodoval. Posloucháme sliby a díky nim se se uzavírají smlouvy, které se potom v případě potřeby ruší. Z toho vzniká dojem, že už nikdo není páñem situace.

...
Politické. Všechno je tak šíleně politické.

Ty/on, politické.

Ty a tvoje plátěnka: politické.

Jedu autobusem a všechno je tak occupy. Teď je pořád všechno occupy.

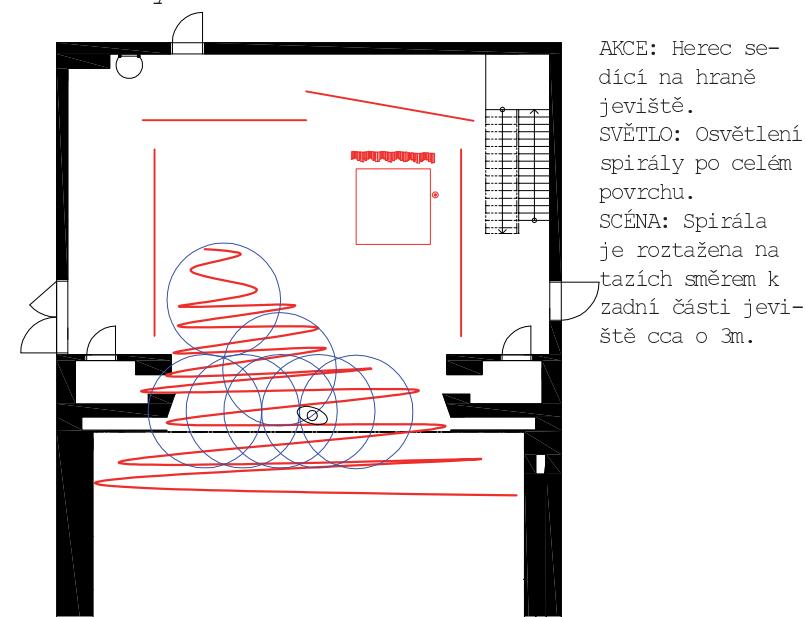
Jdeš se vysrat, ale je obsazeno.

A čí je, říkáš si, ten majetek?

S 32

Půdorys:

32. Co už mi tak svět může nabídnout:

Milý ježíšku,
jsem bezmocný a stydím se, proto vkládám svou naději do tvých rukou a na tvá křídla nakládám své viny. Ale prosím, můžeš mi do příštího roku splnit následující přání?

1. Čerstvý vzduch
2. Dobré počasí
3. Více spravedlnosti při rozdělování
4. Vyšší disponibilní rámcem
5. Jinou vládu
6. Osobní záchranný balíček (viz 4.) a sportovní bundu Adidas

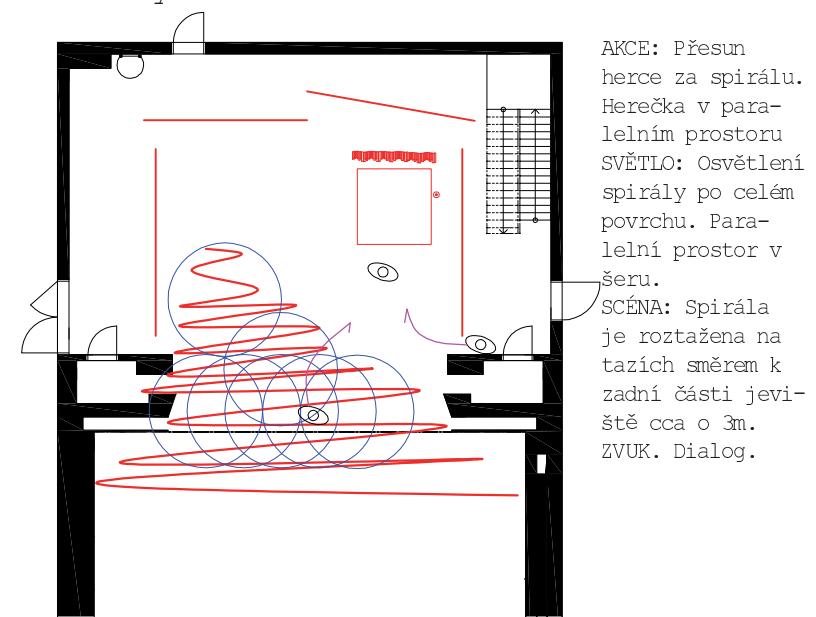
Děkuji.

Posílám moc pozdravů, tvůj

S 33

Půdorys:

33. Výslech/Dotazování

- Je pravda, že na váš účet bylo mezi červnem 2008 a prosincem 2011 z firmy XXX převáděno 12.000 € měsíčně?

- Ano

- Za co jste tyto částky pobíral?

- K tomu nemám co dodat

- Proč se cítíte jako podvodník, když jste tak úspěšný?

- Námitka, sugestivní otázka

- Chcete se k tomu vyjdádřit?

- ...

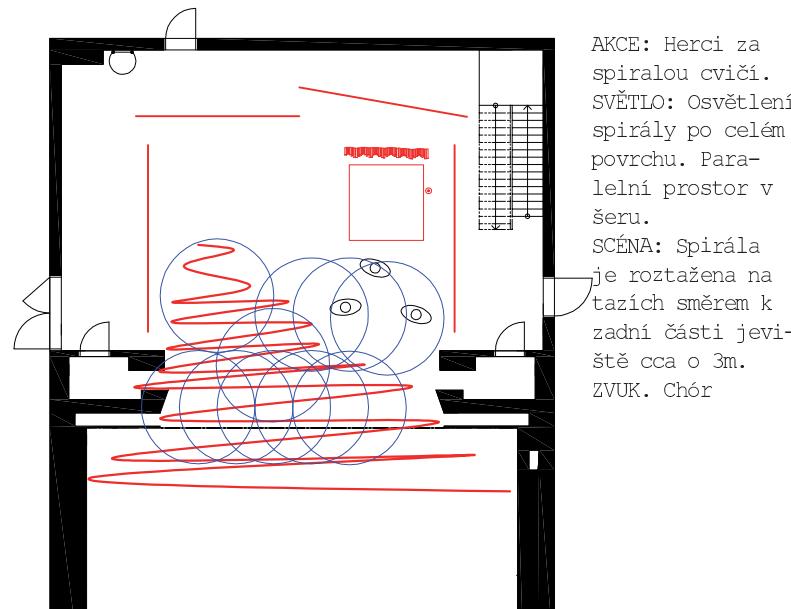
- Jestli k tomu chcete něco dodat?

- Ne

S 34

Půdorys:

34. Ahoj a srdečně vítejte u nového vydání Irobicu, cvičebního programu pro New Economy. Novou ikonomii. Je prima, že jste zase s námi. Trénujeme pro lepší svět. Jste připraveni? Jdeme na to!

Ruce ven z kapes!
Do-obře protřepat!
Aaaaaaaa:

Dlaně nahoru:
Všechno čisté!

Ruce vzhůru!
Nic jsme neudělali

Dlaně před sebe:
Pěkně od těla
Výborně! A teď tlačit!

Dlaně před sebe:
Až sem a ani o kus dál

Dlaně dopředu: (tlačit!)
To je moje svaté právo!

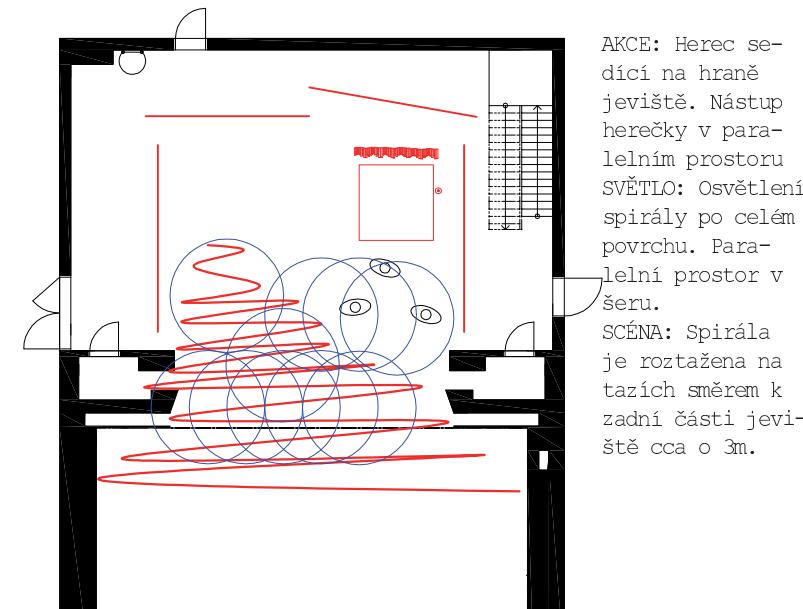
Výborně a 5, 6, 7, 8 a ještě jednou

Dlaně dopředu:
Všechno čisté!

S 35

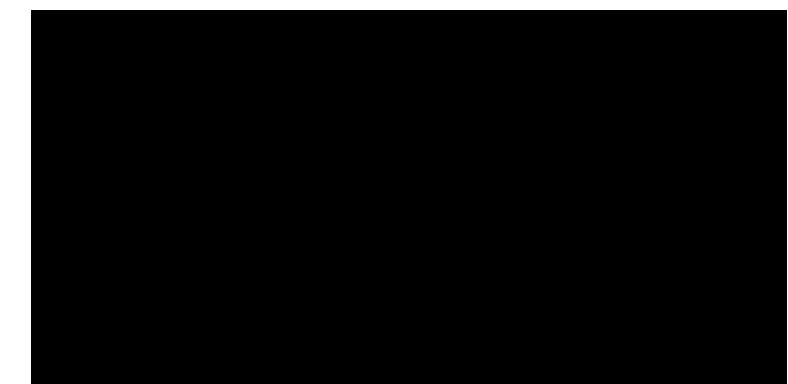
Půdorys:

35. You make me laugh, but it isn't funny
Reklamní přestávka

Ty.
Véčeř.
Lépe.
S.
Děti.
Já.
Výkon.
Dobře.
Pojištěno.

Insert 4

100 Applications for life

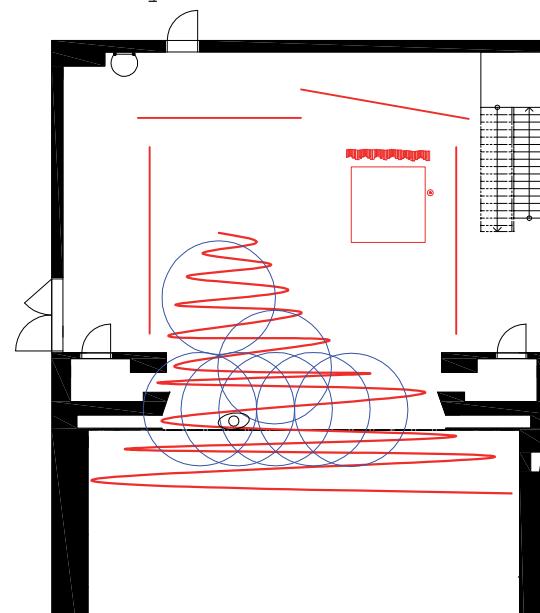
ZVUK: Barevný šum.
Navození dojmu přepínání televize.
SVĚTLO: Strobo-skop
SCÉNA: Spirála se postupně roztahuje na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 4m.

Srdečné blahopřání

S 36

Půdorys:

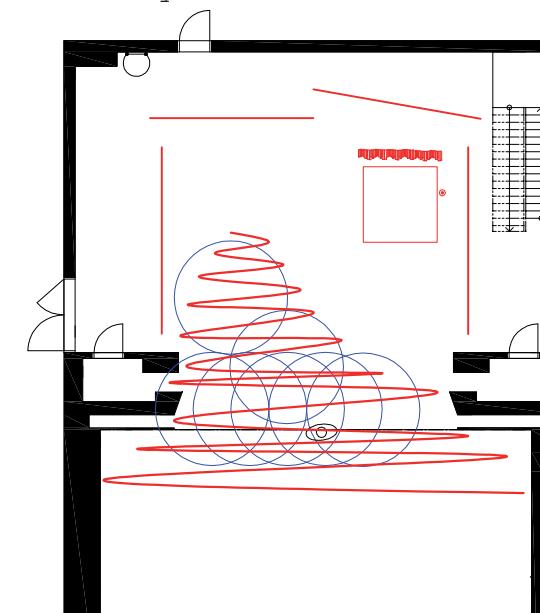

36. Žabinec brčkem neusmažíš.

S 37

Půdorys:

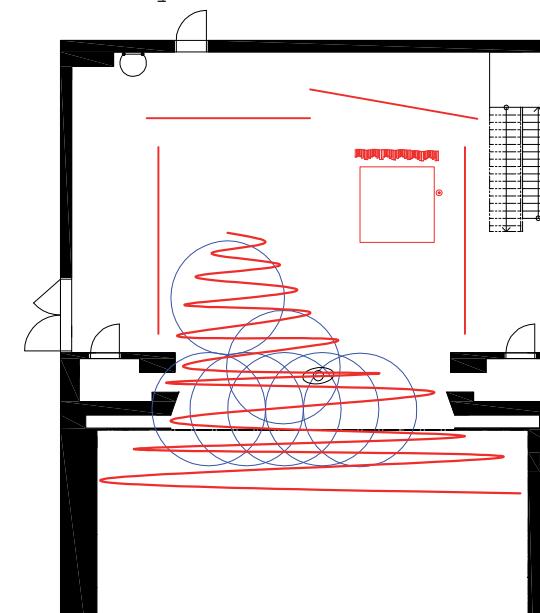

37. Zavřete na okamžik oči – výborně
Dívěřujte mi – výborně
A teď – zhluboka se nadechněte

S 38

Půdorys:

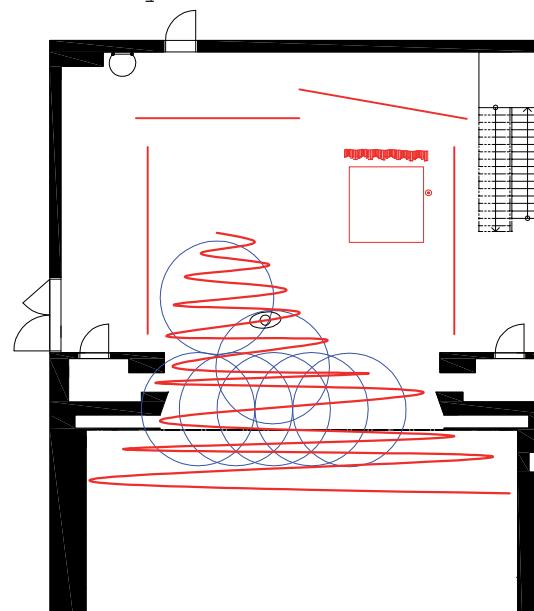

38. Neexistuje nic, kromě jedné/mé jediné skutečnosti, jejíž jméno je iRelevantní – bůh, absolutno, kyberspace, nebo jak to chceme nazývat.
Moje realita se nevyznačuje žádným atributem, který by bylo možné definovat. Na každý tvůj pokus ji/mě popsat bych musel/musela odpovědět: Ne!
Můžu říci, co to není, ale už ne, co to je. Všechno, co se jeví jako existence, není nic jiného než absolutno se špatnou koncepcí. Jediné, co v této záplavě fantomů ega existuje, je skutečné Samo, Jedno. Jsem to já! Říkám si a on si to říká také. Proto je nepřípustné vydávat se za někoho jiného.

S 39

Půdorys:

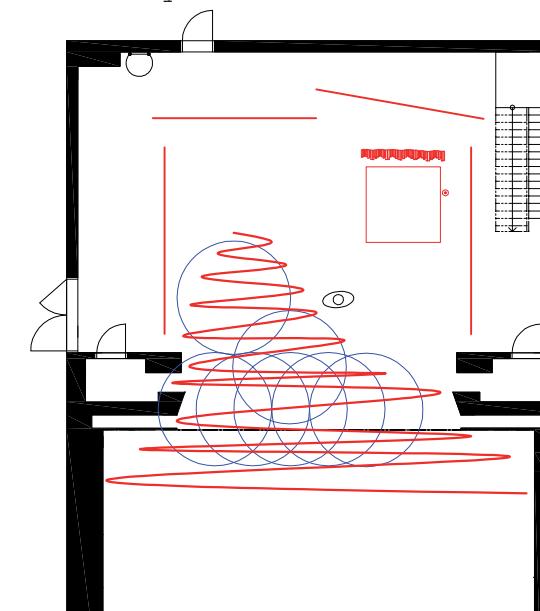

39. Dá se říci, že člověk nic neví jistě, ale ono to stačí

S 40

Půdorys:

40. Můžeme se jenom domýšlet, například, že...

V budoucnosti každý člověk dostane předepsaný program dne. Životní plán, který nebude možné měnit. Od narození do smrti. Žádná volba. A jednou ti předá přátelská žena obálku, v níž bude stát datum tvé smrti.

V budoucnosti každý člověk ke svým 18. narozeninám dostane tabletu, díky níž si kdykoli bude moci vzít život

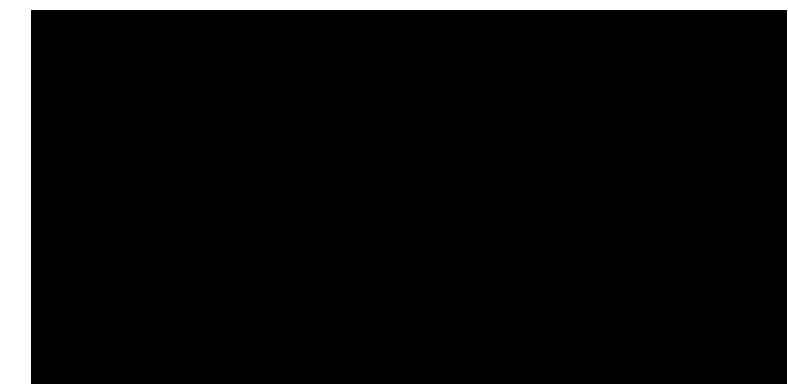
V budoucnosti bude naše kolektivní vědomí vždy na silvestra s úderem dvanácté vymazáno

V budoucnosti budou všichni lidé žít jako nomádi. Bez majetku potáhneme od práce k práci, od vztahu ke vztahu, od životního projektu k životnímu projektu

Můžeme se jenom domýšlet, například, že v budoucnu to bude hezčí. (Pauza) No jo. (Pauza) Ne. Nebo?

Jo, to by bylo potřeba prodebatovat. Myslím..
Začíná to už u těch pojmu. Budoucnost?! -
Je to konkrétně zitřek nebo je to myšleno spíš metafyzicky a obecně(a tedy zbaběle)? A kromě toho... haló?

Insert 5

100 Applications for life

ZVUK: Barevný šum.
Navození dojmu přepínání televize.
SVĚTLO: Strobo-skop
SCÉNA: Spirála se postupně roztahuje na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 5m.

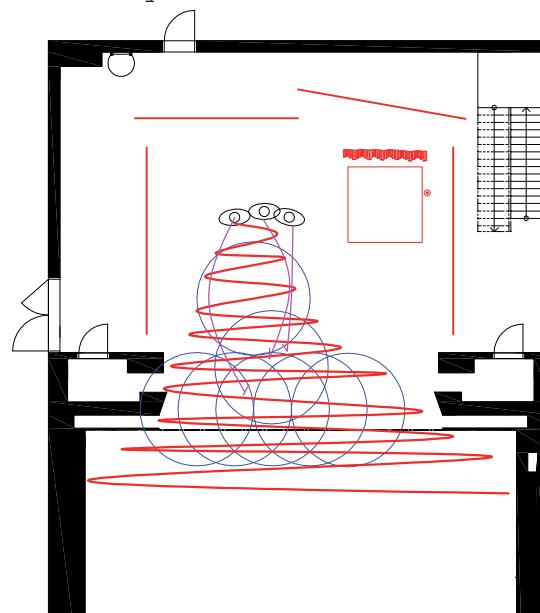
Vítejte doma
:)

Welcome home

S 41

Půdorys:

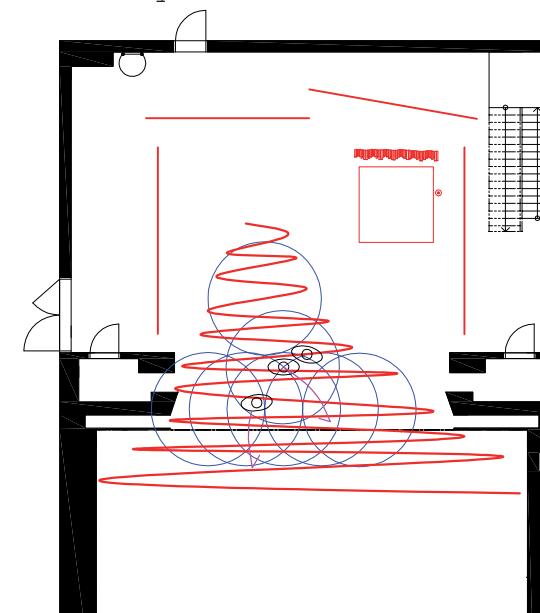
41. Chór č. 2

To je ono
To je nové
To není nic
To je všechno
To je ono
(To jsem udělal/udělala pro tebe.)

S 42

Půdorys:

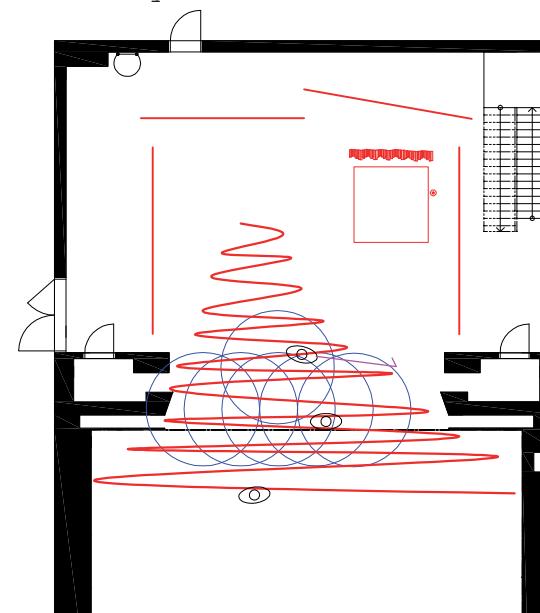

42. Spousta krásných věcí. Holé zimy bez sněhu. Holá těla.
Holá fakta. Je dobře, když si člověk nemusí dělat starosti,
odkud přijde další jídlo. – Tady. To jsem udělal/udělala pro
tebe.

S 43

Půdorys:

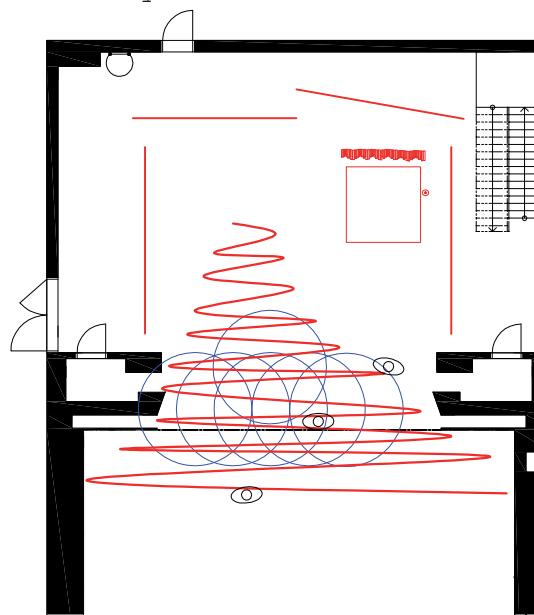

43. Vesmír není prázdný, je naplněný řídkým, ale velmi horkým
plynem, plazmou z přání a nadějí. Je protkán cévami ze strachu
a poli plnými bázně. I v tomto prostoru podobně jako v tvém
těle probíhají bouřlivé procesy vyvolané sluncem připomínající
smršť. Tyto bouře mohou na jednu stranu vytářet překrásné
polární záře, ale také mohou ohrozit ve vysoké míře lidskou
infrastrukturu. Obloha padá na tvou hlavu. Pojd' sem, mohu tě
podržet.

S 44

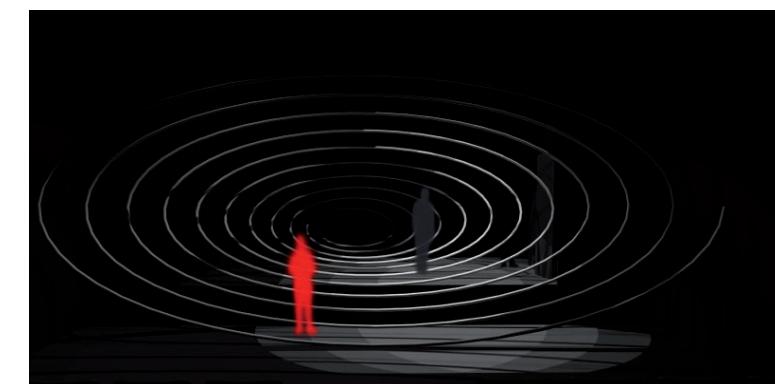

Půdorys:

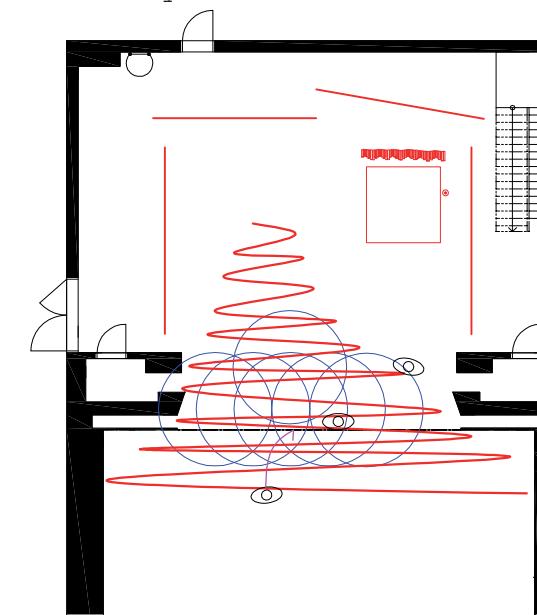

44. Někdy nevím, jestli jsem šťastný/šťastná nebo smutný/smutná, slzy v očích a plesot na srdci
Dnes mám narozeniny. Budu..
- Tady. To jsem udělal/udělala pro tebe.

S 45

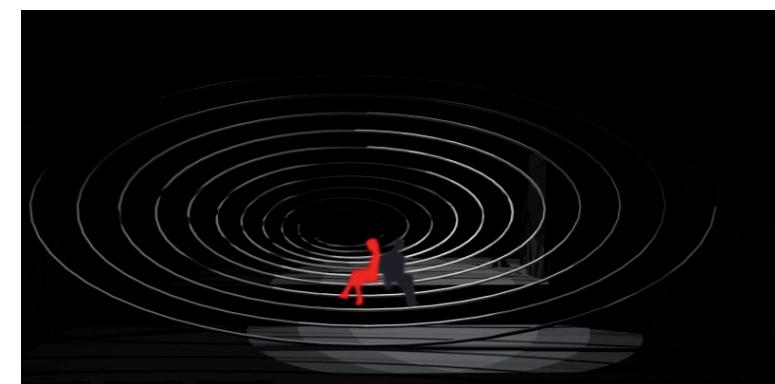

Půdorys:

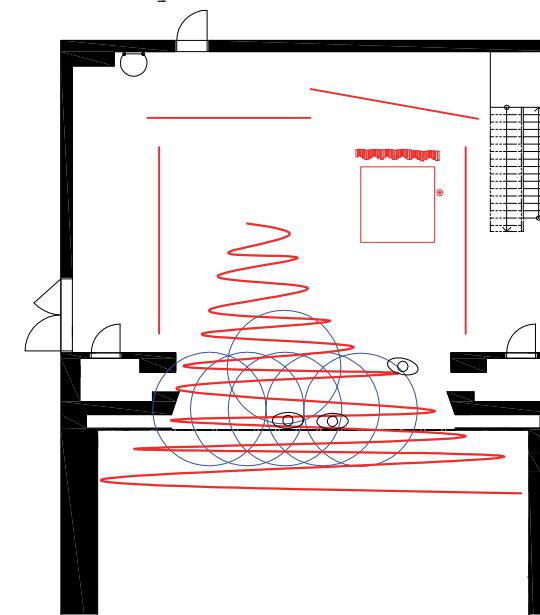

45. Na svoje narození se... nepamatuju. Kdo položil základní kámen mé existence? Ptám se sám/sama sebe, jak se člověk stane tím, kým je. Proč se tak oblékám? Proč spím sám/sama a nahý/nahá?

S 46

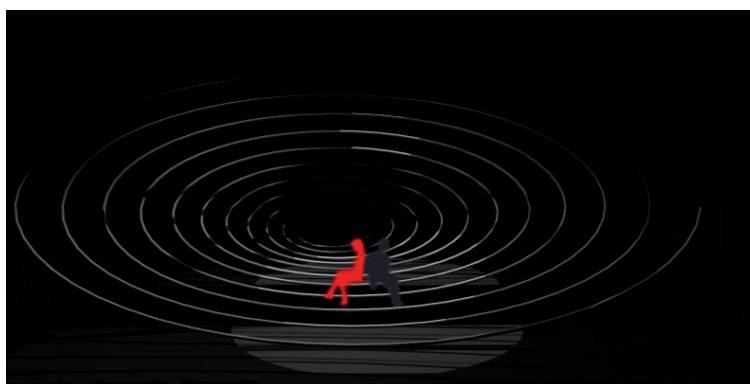

Půdorys:

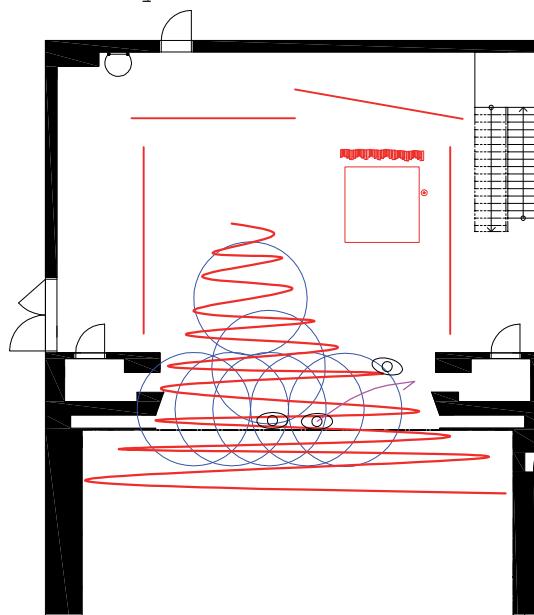

46. Probudit se a pomyslet si, že mé levé oko je zrcadlo. Vyskočit z postele ze samých snů. Upřeně hledět do budoucnosti a pomyslet si: „Při pohledu odtud se všechno zdá být tak daleko.“ Otevříram okno a skáču – zpátky pod peřinu.

S 47

Půdorys:

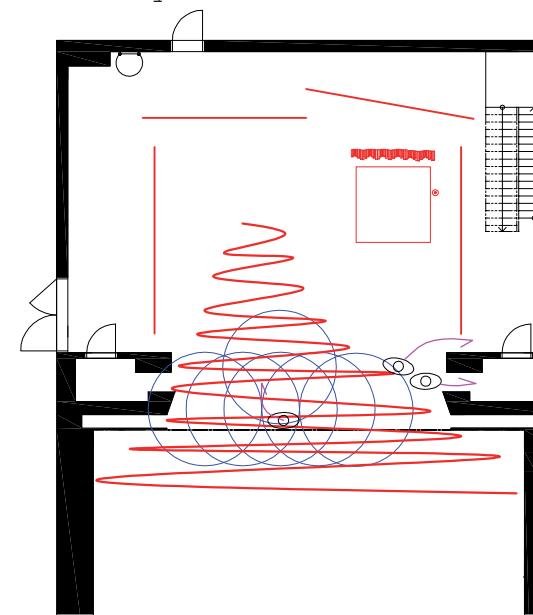

47. Bylo to nedorozumění – samozřejmě, čím rychleji, tím lépe. Společnost zrychluje. Mě, tebe, sebe samotnou. Společnost mě naplňuje přáními. Ale co ve mně bylo jako úplně první?

S 48

Půdorys:

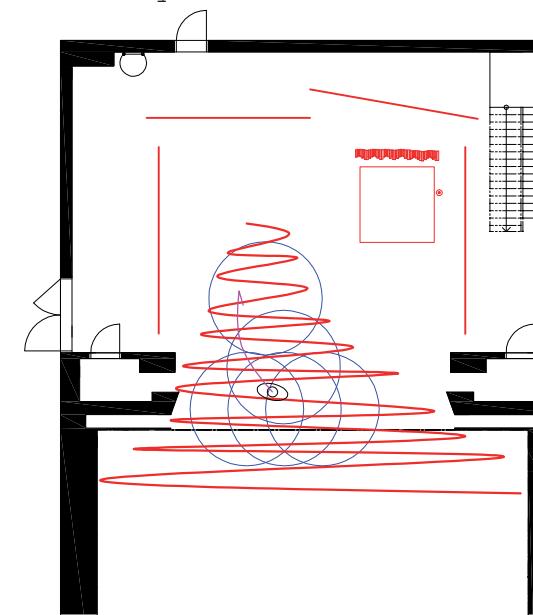

48. Představte si – ne, ne – nepředstavujte si raději nic a postavte se jednou tak (tedy bez toho, abyste si to představovali) na ulici... Člověk nic moc do tohoto světa nepřinese.

S 49

Půdorys:

49. Co zmizelo z mého života:
Můj moped. Dívka, se kterou jsem měl první sex. Náš pes. Pohledy z dovolené od přátel. Chlapec, se kterým jsem měl první sex. Moje vlasy.

Co z mého života ještě postupně zmizí:
Noviny, knihy, hudba, moji rodiče, mé vzpomínky, vlastnictví věcí jako takové ... Moje soukromá sféra

Svět ke mně mluví, říká:

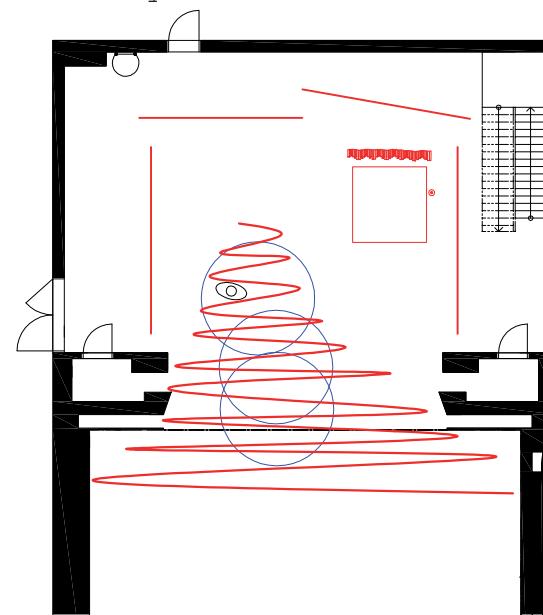
- Tady. To jsem udělal pro tebe.
- Tady. To jsem udělal pro tebe.
- Tady. To jsem udělal pro tebe.

STOP!!!

S 50

Půdorys:

50. Kdo uklidí, až to všechno skončí?

S 51

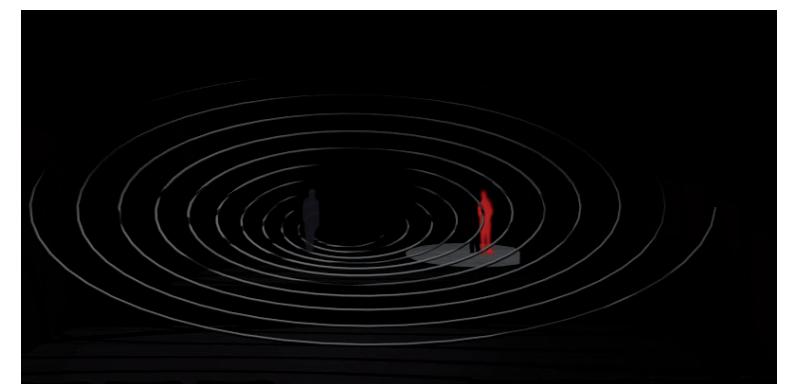

Půdorys:

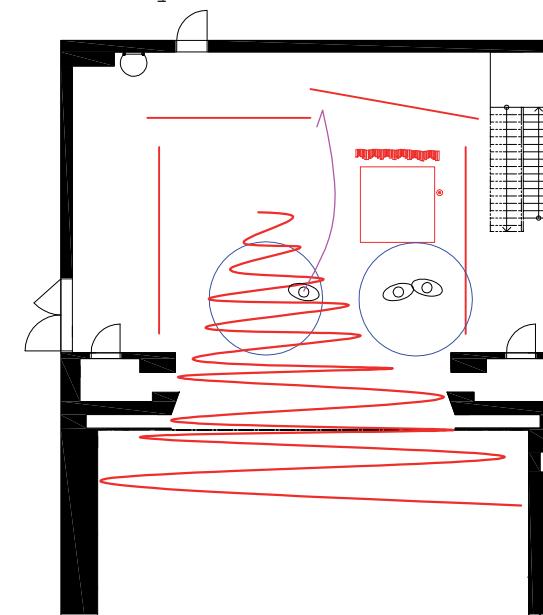

51. Příroda nezná prázdnоту. Pořád něco je. Pořád něco potlačuje něco jiného. Pořád něco zabíjí něco jiného a něco jiného něco rodi. Pořád. Příroda. Nikdy. Klid a mír.

S 52

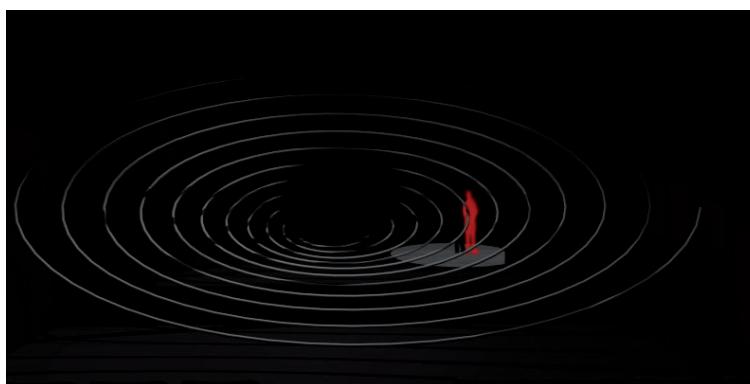

Půdorys:

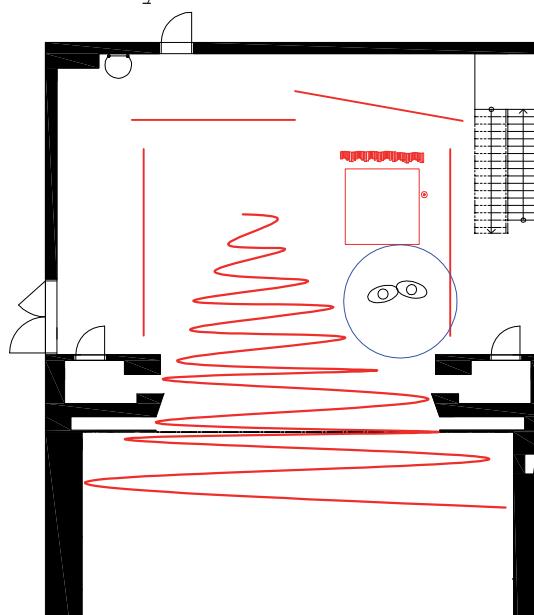

52. 1. go to www.krize.com/backtonature
52. 2. go to www.krize.com/backtotorture

S 53

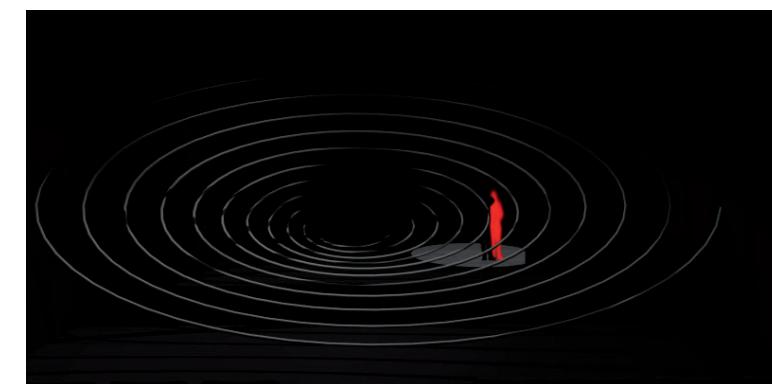
Půdorys:

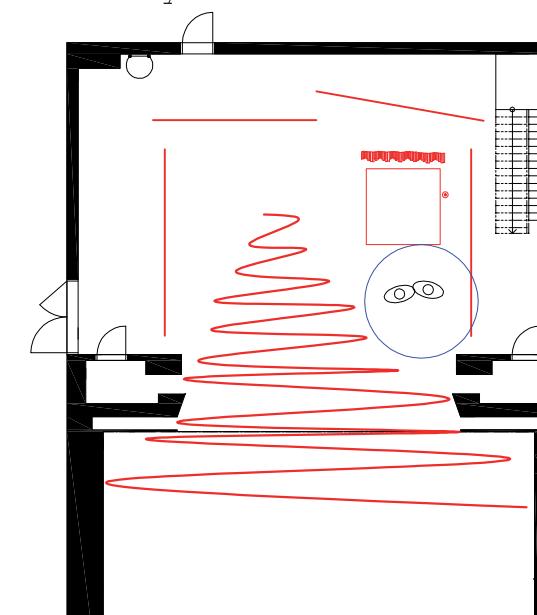
53. Vstal/vstala jsem brzo. Venku ještě tma. Na ulici klid a v lukách rosa. Park v mlze. Ti dva vyklouzli z mlhy jako pramice. Prošli kolém mě beze slova a já jsem najednou nevěděl/nevěděla, jak dál. Tenhle tak vroucí a opravdový pár. Proč právě dnes? Ten pár mě zničil svým štěstím, když mě míjel.

Vzpomínám si na červená světýlka, která člověk vidi, když se se zavřenýma očima dívá do slunce

S 54

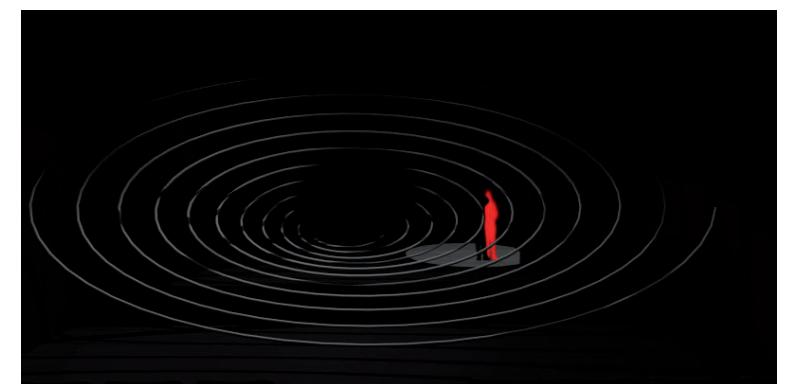
Půdorys:

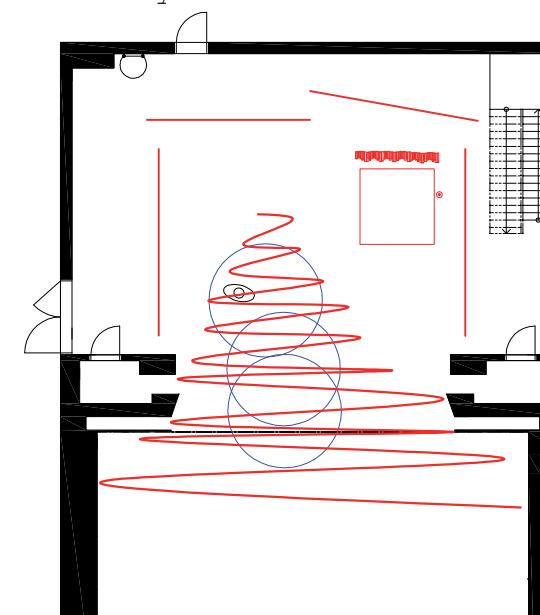
54. Dialog č. 1

Co chceš?
Já?
Ano, ty?
Já?
Čím chceš být?
Já, já chci...
Čím chceš být?
Chci u tebe...
Co?
Řekni mi ty, co...
Ty! Co chceš?
Řekni mi to ty. Udělám, co řekneš
Přestaň! Přestaň!!! Řekni jednou, co chceš dělat. Ty... ty toho umíš tolik. Mohl bys toho tolik (dokázat)
Já?
Ano, ty.
Já... nevím. Řekni mi to ty.

S 55

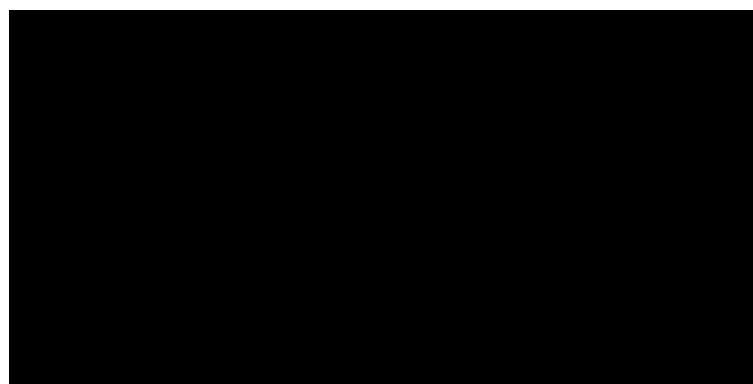
Půdorys:

55. Chór č. 3

Venku padá déšť
Moje akcie, moje akcie

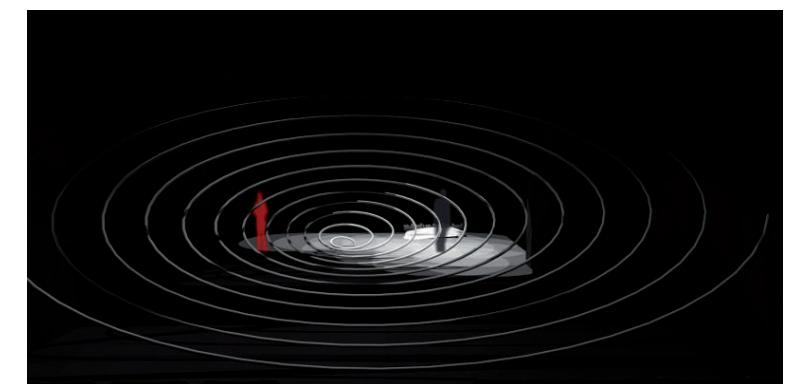
Insert 6

S 56

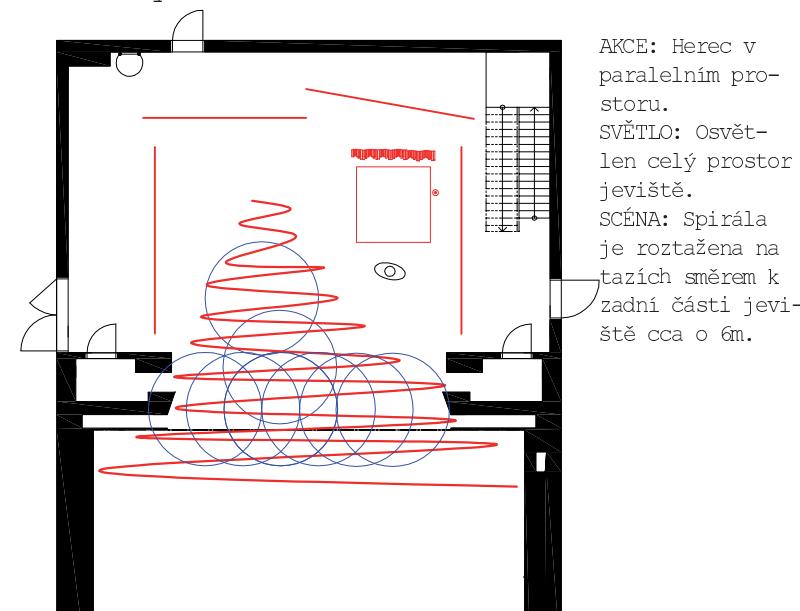
S 57

100 Applications for life

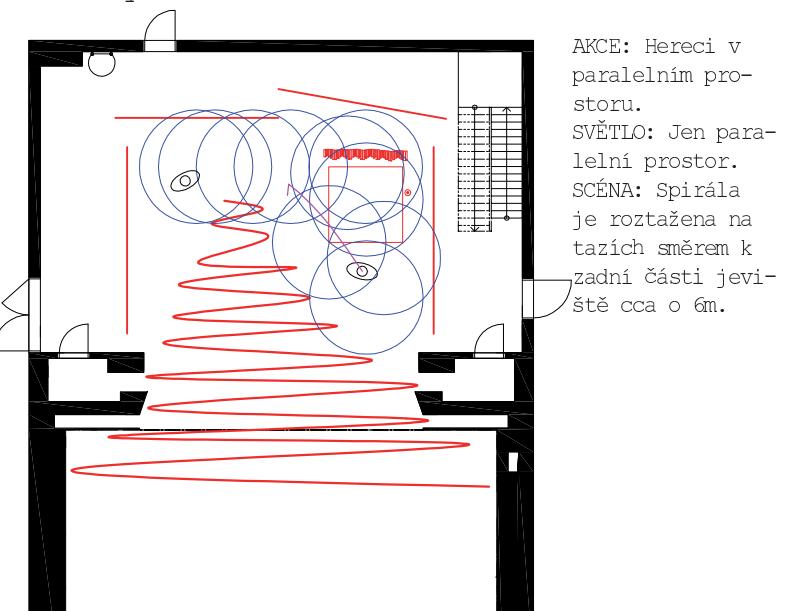
ZVUK: Barevný šum.
Navození dojmu přepínání televize.
SVĚTLO: Strobo-skop
SCÉNA: Spirála se postupně roztahuje na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 6m.

Půdorys:

AKCE: Herec v paralelním prostoru.
SVĚTLO: Osvětlen celý prostor jeviště.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 6m.

Půdorys:

AKCE: Herci v paralelním prostoru.
SVĚTLO: Jen paralelní prostor.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 6m.

Go! Create!
Resistance!

Loose weight!
Run! Diet!

(Moje tělo je můj
handicap)

56. (Svítání aneb co říkají ostatní, je mi jedno)
Měl/měla bych to udělat jinak
Měl/měla bych být čestný/čestná
Měl/měla bych respektovat svůj protějšek a

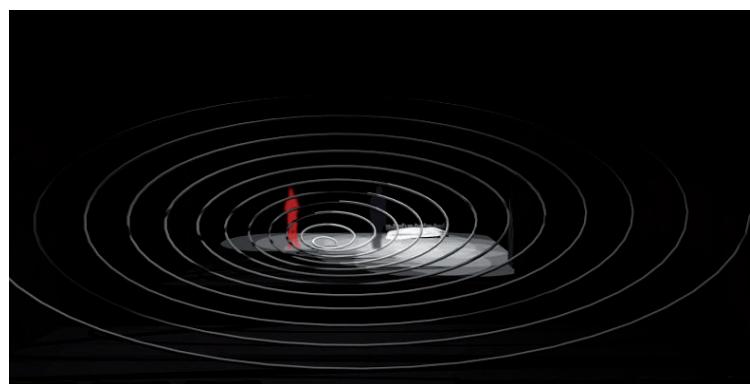
Měl/měla bych to udělat jinak
Měl/měla bych vstát
Měl/měla bych být čestný/čestná a

Měl/měla bych to udělat jinak
Měl/měla bych vstát a udělat si čas na to, abych pochopil/pochopila
Měl/měla bych udělat nechat prostor ostatním, aby

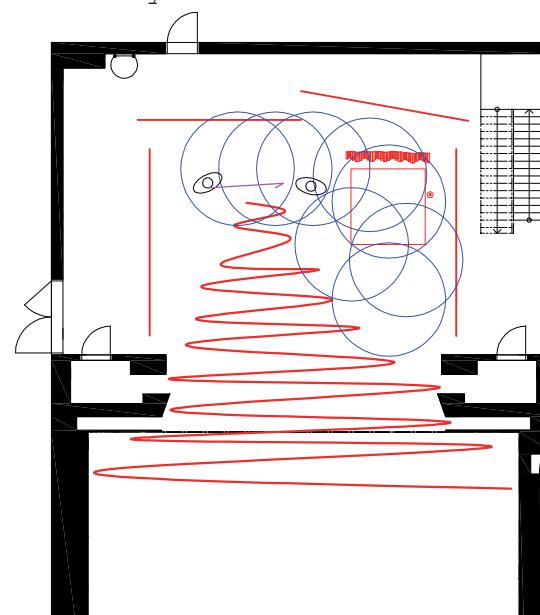
Měl/měla bych to udělat jinak

57. Věci ke mně hovoří. Židle v kuchyni vrže a zní to jako: „pěkné, že jsi tady.“ Lehl/a jsem se na podlahu a naslouchal, jestli pode mnou někdo je. Zdálo se mi, že slyším smích.

S 58

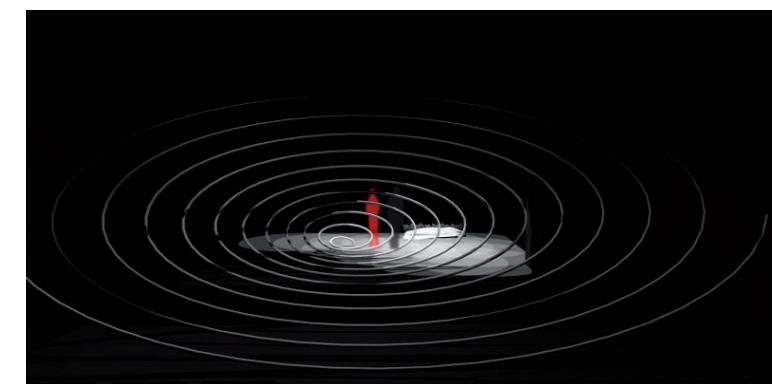
Půdorys:

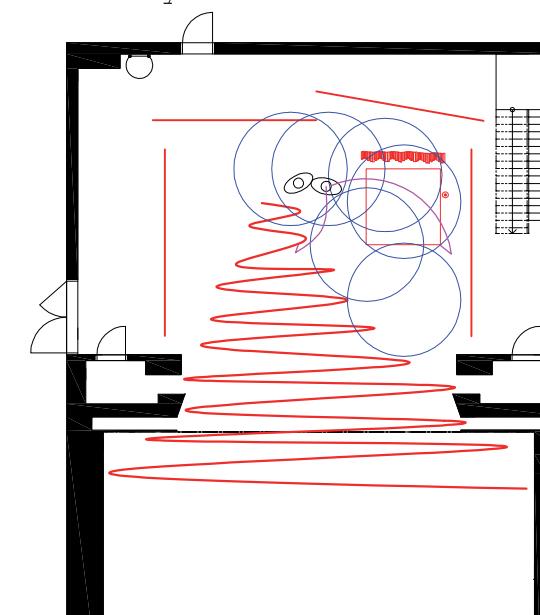
58. Dialog č. 2

- A to je teď jako konec?
- Ne, ale ubylo toho.

S 59

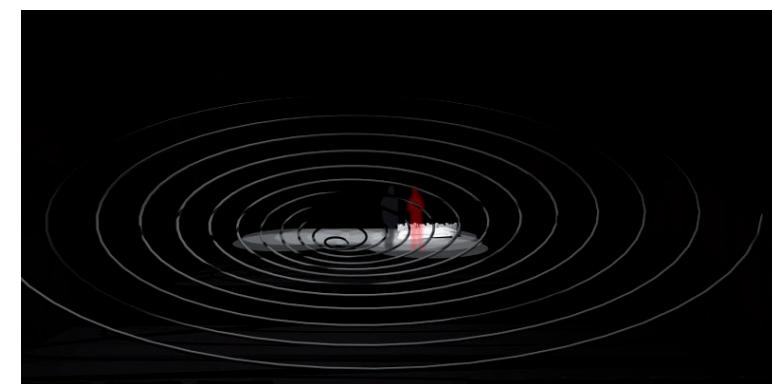

Půdorys:

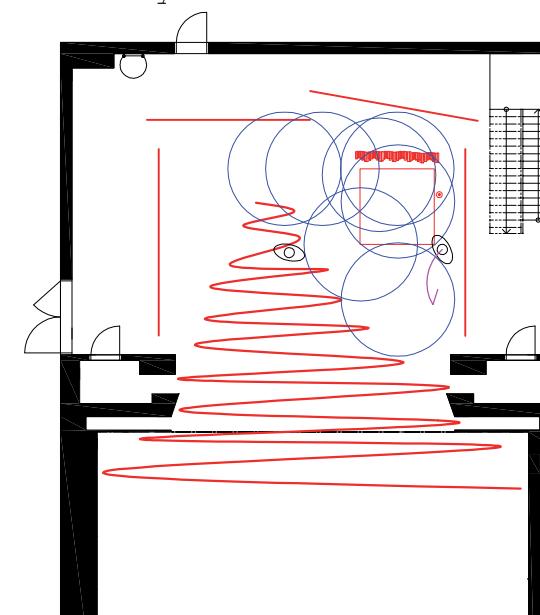

59. Nechápu, jaký mám smysl. Kdybych měl/měla práci, nemusel/nemusela bych tak často myslit na sex.

S 60

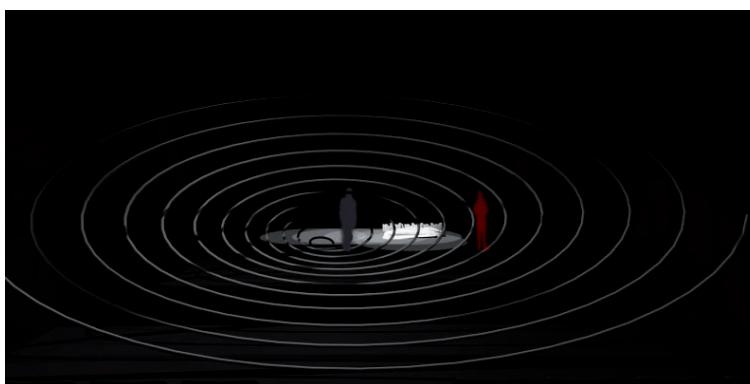

Půdorys:

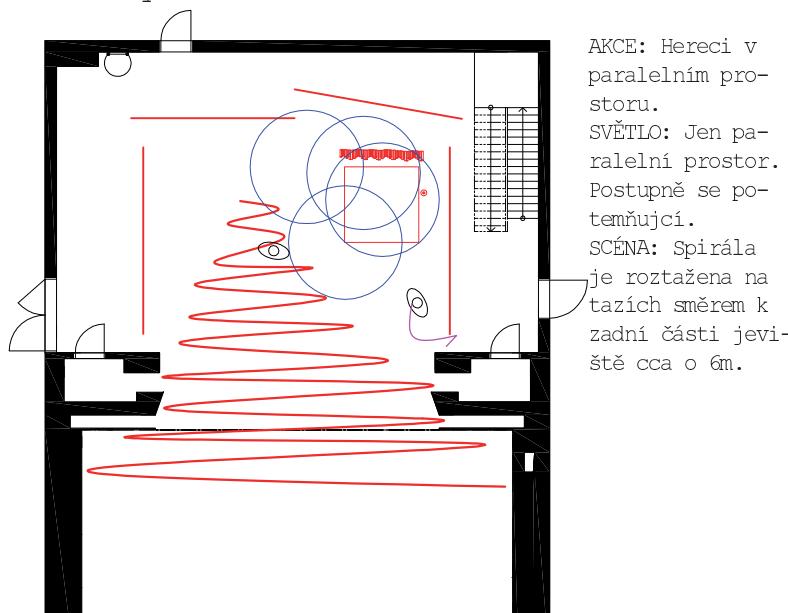

60. Vzpomínka na to, jak v metru úpěnlivě žebraла nějaká žena. Kolébá se a monotónně zpívá. Nerozumím, co. V jedné ruce drží pomuchlaný kelimek ze Starbucks s několika jednocentovými mincemi, v druhé vybledlou polaroidovou fotku svého mrtvého muže. Leží na maráčích a pod ním je rukou napsáno: „Prosím, pomoz mi. Muž mrtvý. 3 děti“

S 61

Půdorys:

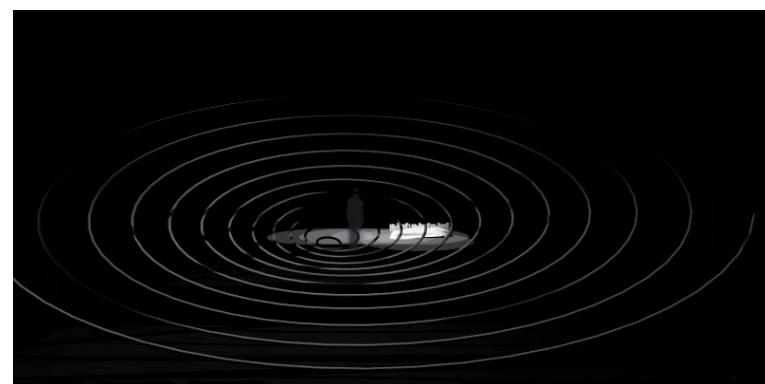

61. Uživat si. Už si nic nedokážu užít. Možná kromě sklenky dobrého vína. Nebo toho či onoho jídla. Sex? Pfff. Myslím si, že očekávání obyvatelstva jsou zásadně příliš vysoká. Sex. Prosím vás. Člověk se trápí úplně nepatrny nedostatky. (pauza)

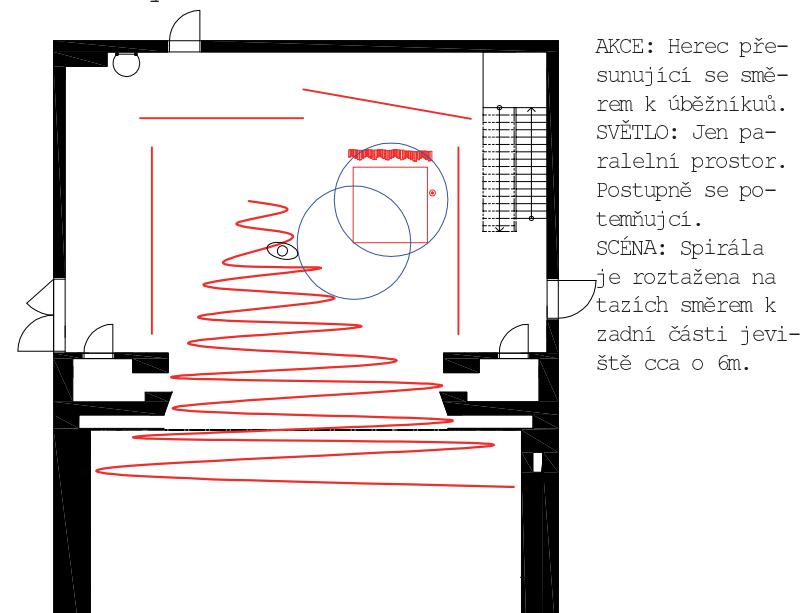
A potom ti terapeut řekne: slunce svítí. Je krásný den. Užijte si ho. Dejte si někde kafe a užijte si ten krásný den. Co to má být?

Slunce svítí, to je příroda. Stejně tak, jako když prší. Jasně, je přijemnější, když svítí slunce. Ale je to něco, s čím nemám nic, absolutně nic společného. Slunce svítí. To přece nemá nic společného s mými požitky. Dělá skoro, jako by déšť byl méně užitečný. Ten idiot. Zkurvenej terapeut. Jen se smaž na slunci sám a užij si to!

S 62

Půdorys:

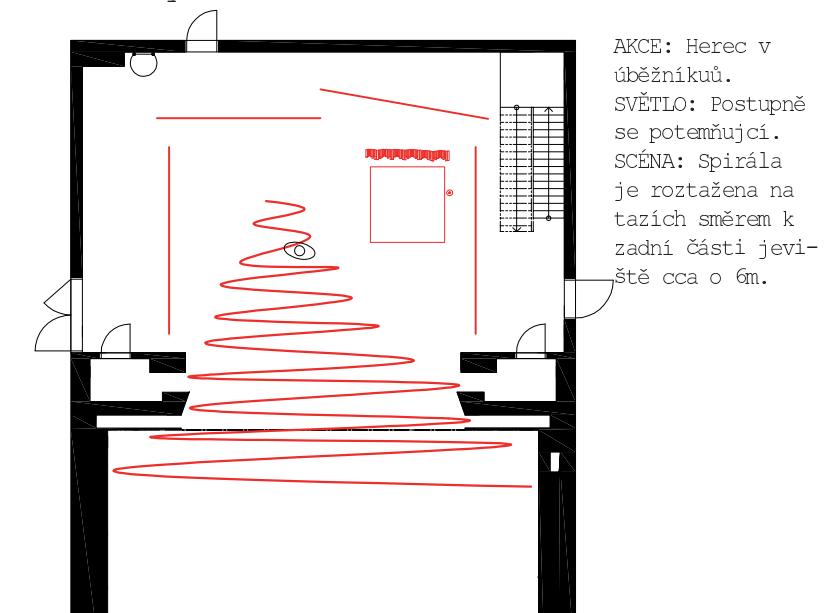
62. Ve všech těch časopisech, kterými člověk listuje.. Modelky. Říkám si, jestli vlastně mají kundu. Ne, vážně, viděli jste někdy, jak vypadají tyhle ženy v reklamách na prádlo? Určitě ji mají, ale ne tak docela. Protože ... intimní zóna je plocha retušovaná ve Photoshopu. Naprostě indiferentní. Žádné kundy pod prádlem. Jenom nebýt moc konkrétní. Jenom neriskovat nějakou žalobu.

(A naopak Davidu Beckhamovi tam tehdby strčili banán. Jo, opravdu. Teda to jsem četl/četla. V jiném časopise.)

S 63

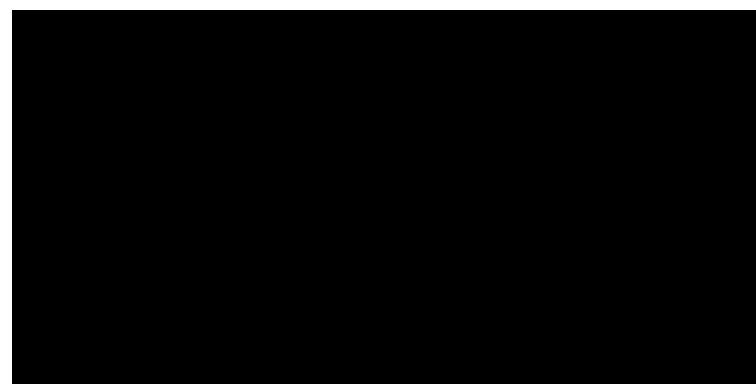

Půdorys:

63. You make me laugh, but it isn't funny

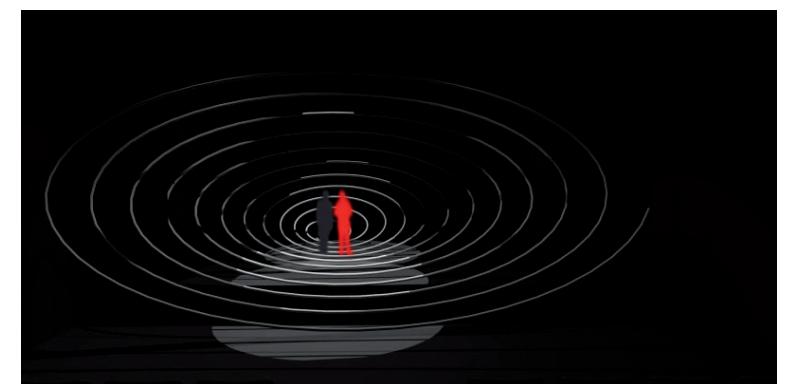
Insert 7

S 64

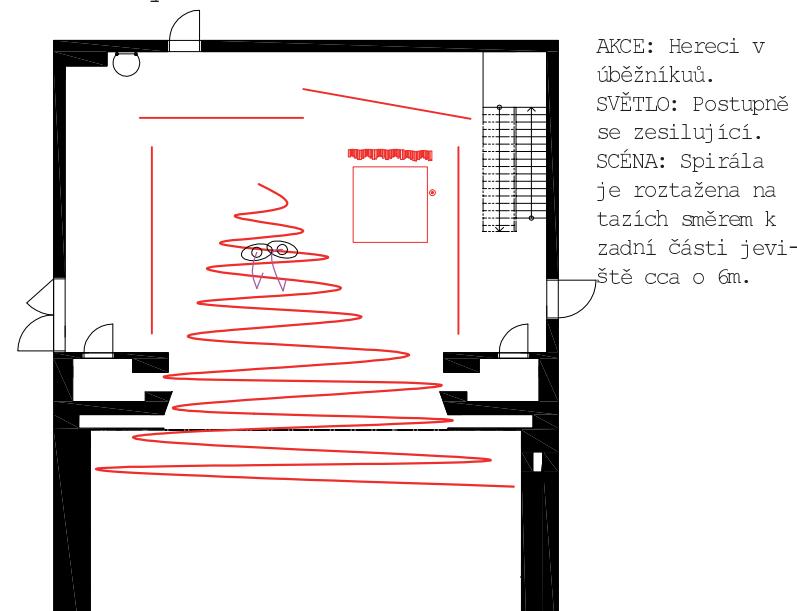
S 65

100 Applications for life

ZVUK: Barevný šum.
Navození dojmu přepínání televize.
SVĚTLO: Strobo-skop
SCÉNA: Spirála se postupně roztahuje na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m

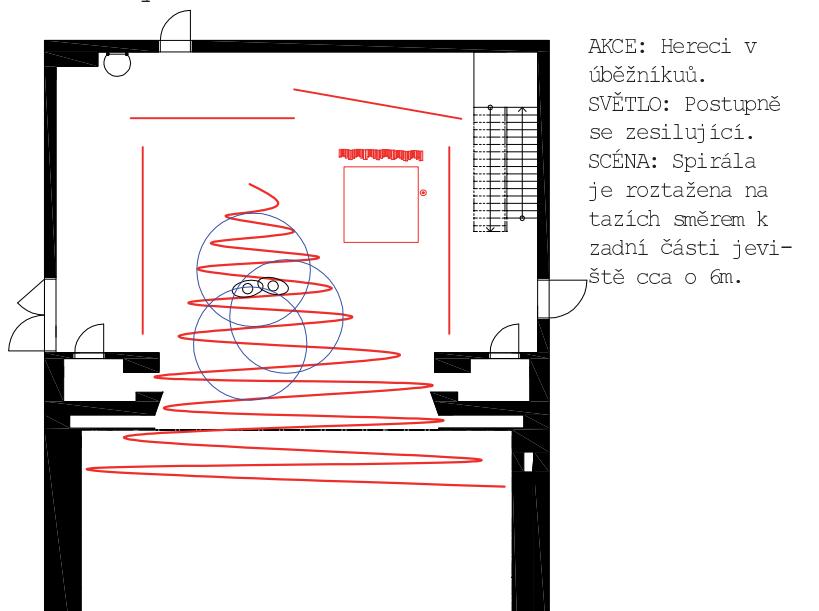
Půdorys:

SERU NA IRONII!

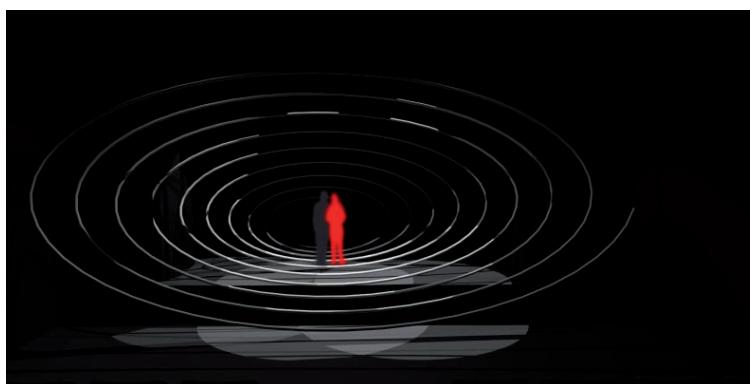
64. Jak si člověk může být něčím jistý? Čemu já věřím, co si myslím, co vím? (ach, co já asi tak vím!)

Půdorys:

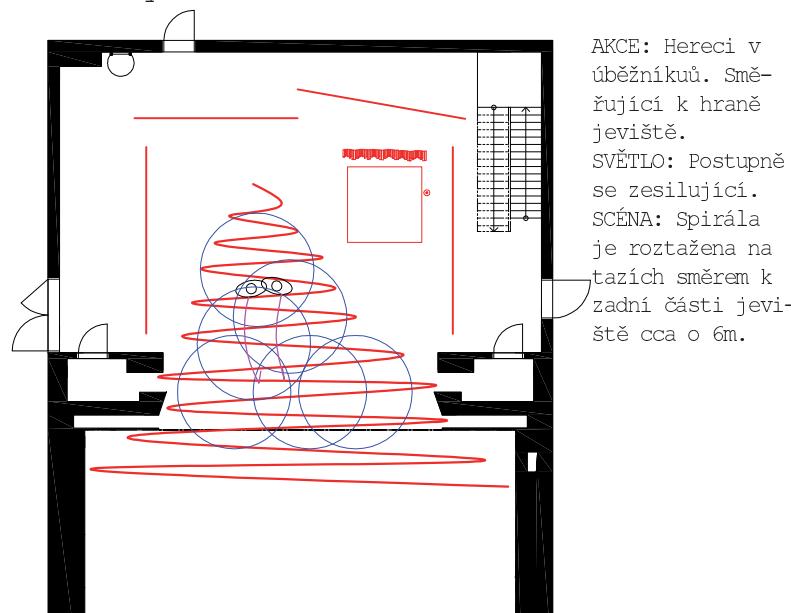

65. Díval jsem se na moře, až z něj nebylo nic víc než barevná plocha. Počítal jsem blesky a zpozděné dunění hromu. Jaká operní smrt, pomyslel/pomyselela jsem si. Jaká smrt po kašarovsko-davidovsko-fridrichovsku. Úder blesku a bouření vln. Válka blesků a odvaha. Život na plátně. Olejomalba- „Já“. Velké plátno. Chromná samota celého mého života.

S 66

Půdorys:

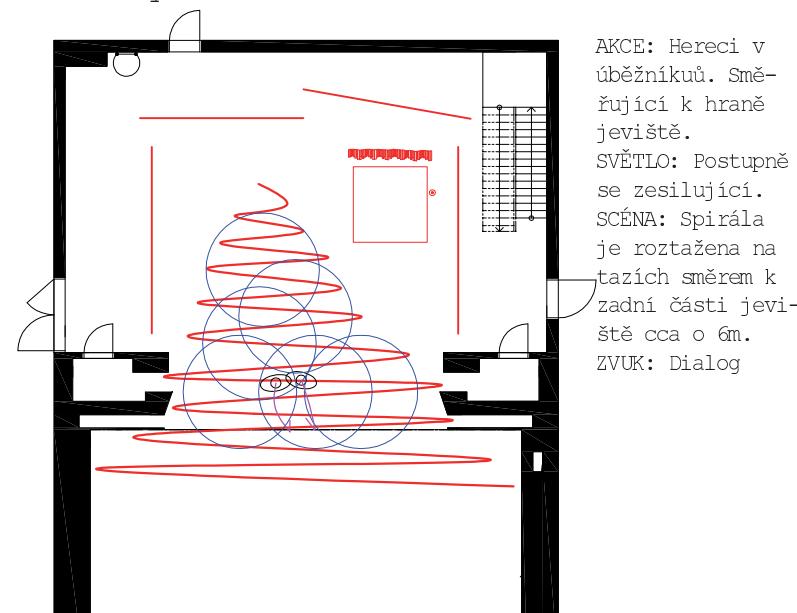
66. Dialog č. 3

Můžu ti něco říct?
Nech mě na pokoji
Můžu ti něco říct
Jdi do hajzlu
Ano, ale před tím ti ještě něco řeknu
A co?
Všechno bude dobrý
Zmrde

S 67

Půdorys:

67. Chór č. 4

Venku mraky
Žádné peníze – už žádné peníze

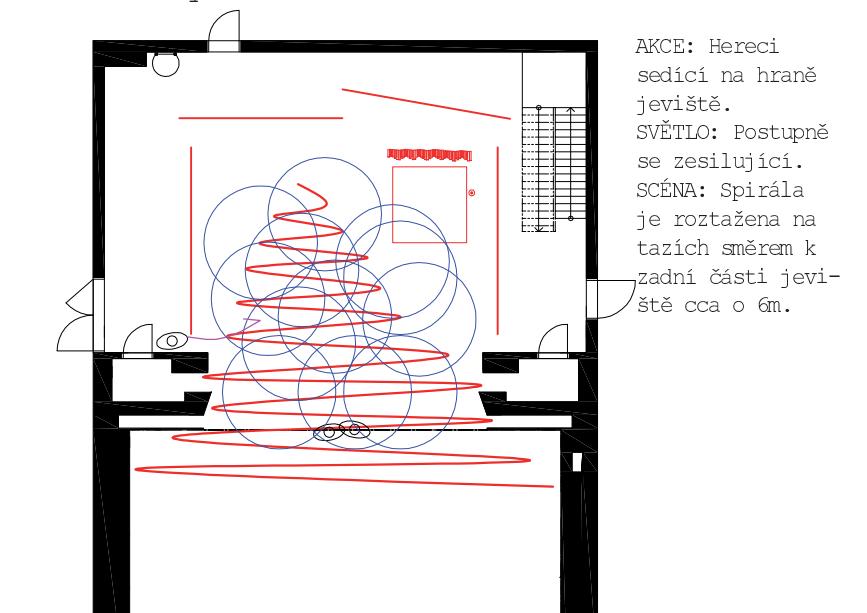
Slunce
Jsme viděli vycházet
A zase zapadat

Kolony aut – kolony aut

S 68

Půdorys:

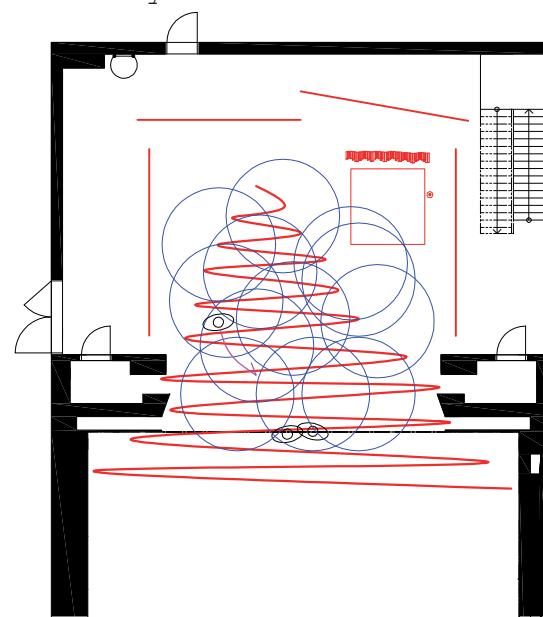

68. Všechno je se vším. V nějakém vztahu. V tomto domě. Příklad: začíná to na ulici před domem. S hlavou opřenou o okenní tabuli, zavřenýma očima, cítit, jak jede dole po ulici autobus, cítit, jak okno vibruje, když autobus projíždí, cítit...

S 69

Půdorys:

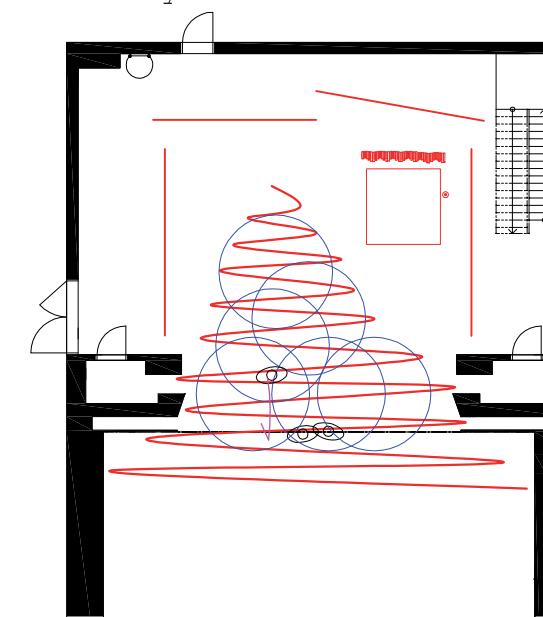

69. It's all between my ears
Zahráj nějaký lovesong!
Zahráj nějaký protestsong!
Zahráj nějaký iSong, světe!

S 70

Půdorys:

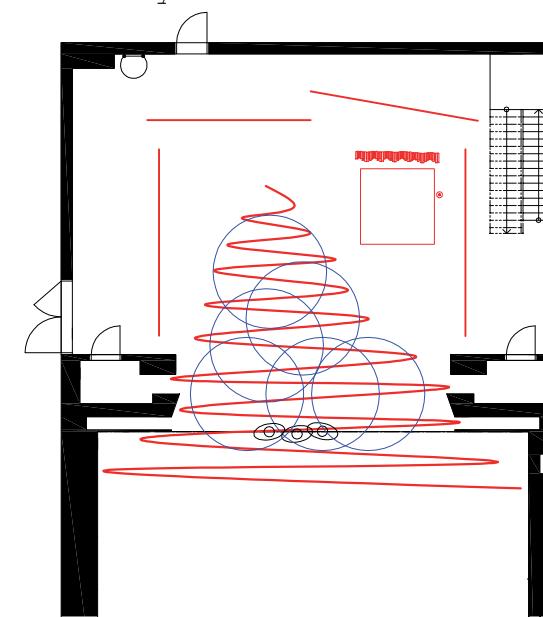

70. Podle jakého vzorce jsme spojeni se světem? Podle jakého vzorce jsme spojeni s rybou na našem taliři. A jak ta ryba se světem? A jak s ostatními rybami, ježovkami, vlnami moře a lásky? Kde je ve mně moře, když sním rybu? Jak je můj žaludek spojený s... V jakém vztahu jsou čelní a nosní dutiny? – dobré, můžu si to vygooglovat. Můžu si to najít ve Wikipedii. Tohle půjde propojit. Ale jiná otázka: Kdo koho šuká? (dobrá otázka, co?)
Panuje duševní nerovnováha

S 71

Půdorys:

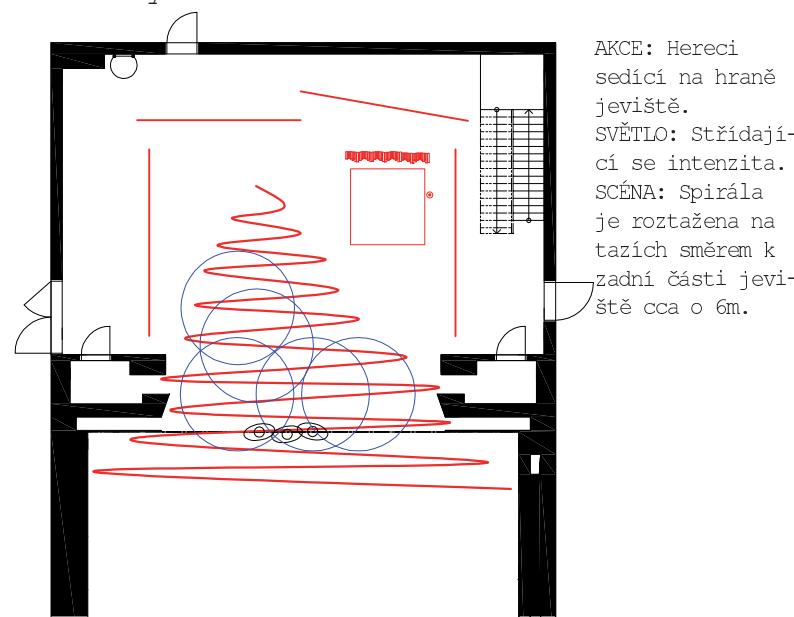

71. Obžerství je boží – nápis na jeho nákupní tašce. Na jeho k prasknutí narvané tašce, pytlí pravdy. Jak si ji před sebou nese, křečovité svírá. Protože v ní je jeho život. Přitom vůbec nechápe, co je na té tašce na psáno, na tom pytlí, ale sedí to, sedí to k jeho pohledu (uštvanému), protože takový k prasknutí narvaný pytel, ten přitahuje pohledy. A přitahuje i ruce ostatních. S něhou to má pramálo společného.

S 72

Půdorys:

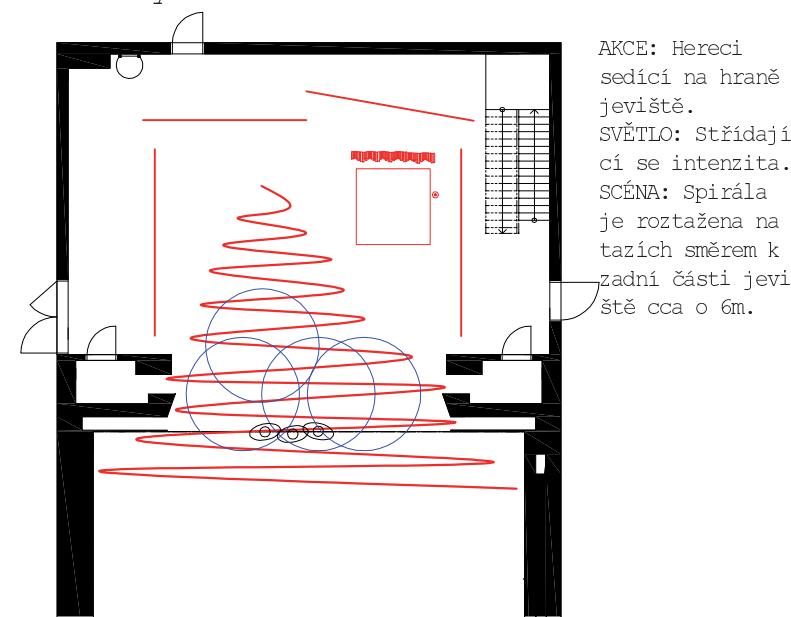
72. Cesta z A do B. Cesta z B do... A? Nebo C? Nebo zůstat?

(iStay)
Zůstaneš stát až
Se země scvrkne
Uklouzneš a spadnesh
Na nos
Do rukou dalšího
Dne a noc tě vítá
Ať se ti něco pěkného zdá

S 73

Půdorys:

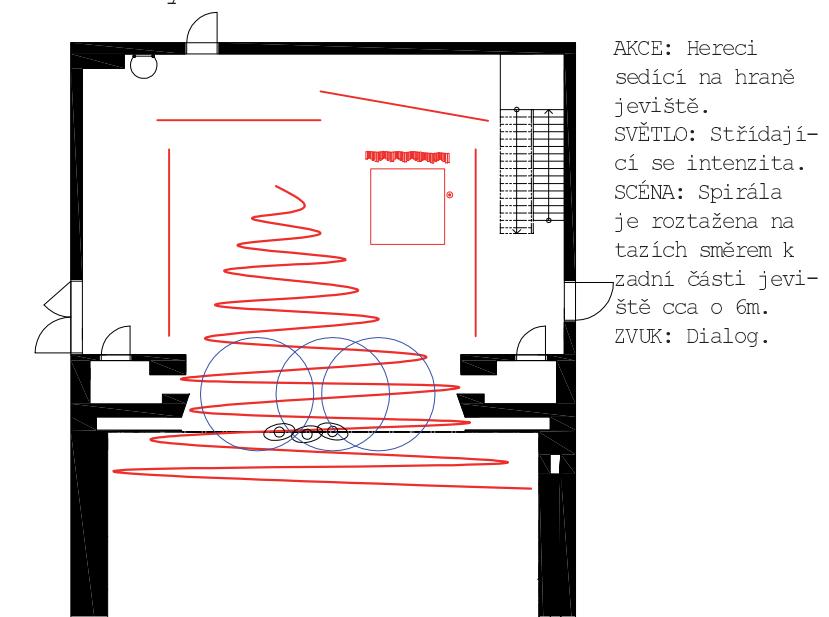

73. Všechno je v pohybu, všechno je zaručeně se vším spojené. Naše myšlenky – tančící opice. Univerzální síť, pohybující se ve vlnách. Vlákna sítě jsou napnutá nad našimi hlavami. Přicházejí z minulosti a větví se do budoucnosti. Neustálé vzpomínání a zapomínání.

S 74

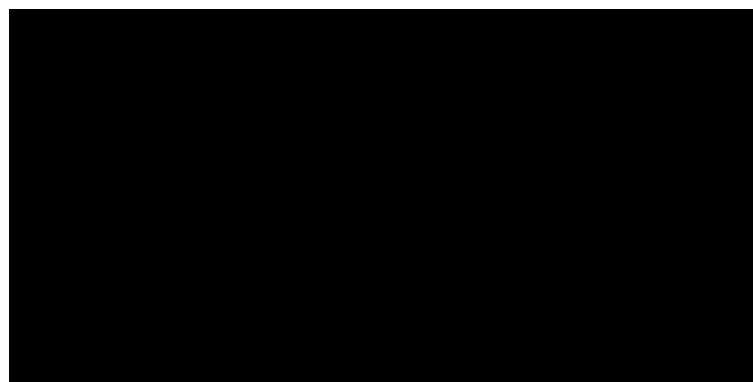
Půdorys:

74. Dialog č. 4

Asi už si taky nepůjdeš dát nic k pití (Ty už si asi nepůjdeš dát nic k pití)
Jo
Co jo?
Jdi
Sám
No jo
Ne
No tak
Právě
(pauza)
Škoda vlastně
Přece nechceš
Ty jo
Jo
Ale proč myslíš, že já ne
Nemám páru, sebeobrana
Já nemám problém s alkoholem
Ne, moje sebeobrana před zklamáním
Aha. Protože já
Ne. Protože já, ale řekni
Ne, řekni ty
No dobré, takže měl/měla bys chuť jít se se mnou něčeho napít
Bohužel, nemůžu, já
Vidíš. Do prdele.
Ale
Do prdele, tak je to vždycky. Vždycky vždycky vždycky.

Insert 8

S 75

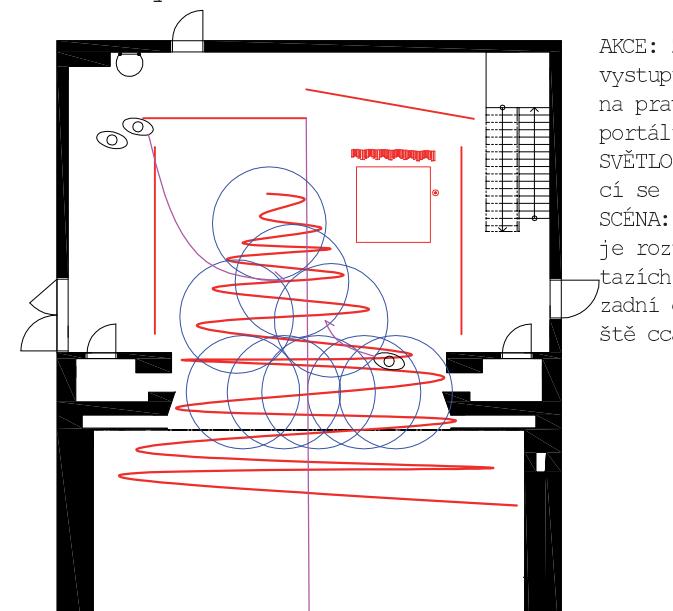
S 76

100 Applications for life

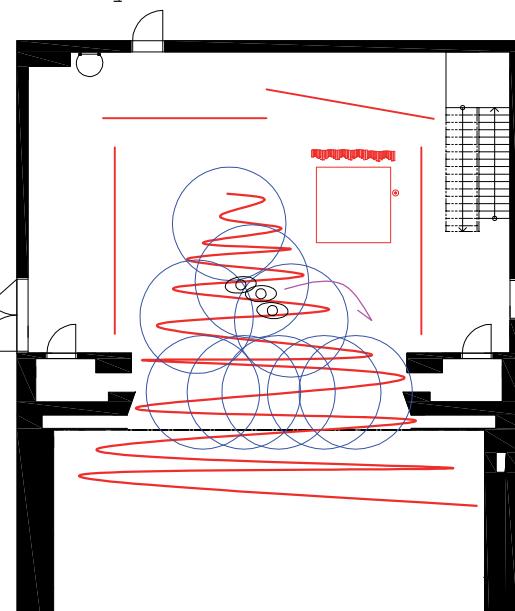
ZVUK: Barevný šum. Navození dojmu přepínání televize.
SVĚTLO: Stroboskop
SCÉNA: Spirála se postupně roztahuje na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

Půdorys:

AKCE: z temnoty vystupující herec na pravé straně portálu.
SVĚTLO: Střídající se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

Půdorys:

AKCE: z úběžníku vystupující herci směrem k hrani jeviště.
SVĚTLO: Střídající se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

V žádném případě
nenechávejte peníze
na vašem účtu!

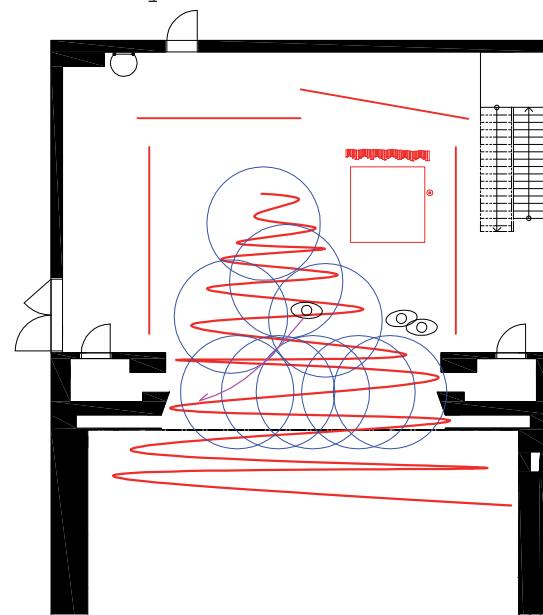
75. Ministr financí říká, že státní bankrot v... nelze vyloučit
Kancléř považuje záchrannu... za reálnou
Prezidentka má plnou důvěru v záchranný balík
Ministr financí konstatuje nerovnováhu v unii ohledně mínění o ...
Prezidentka se domnívá, že Evropa... nenechá padnout
Kancléř říká, že další platby do ... už nejsou zaručeny
Bez vstřícných kroků ze strany ... nebude centrální banka kúpat žádné další půjčky, říká prezidentka
Ministr financí říká
Kancléř míni
Prezidentka

76. go to www.krize.com/lastactioneuro

S 77

Půdorys:

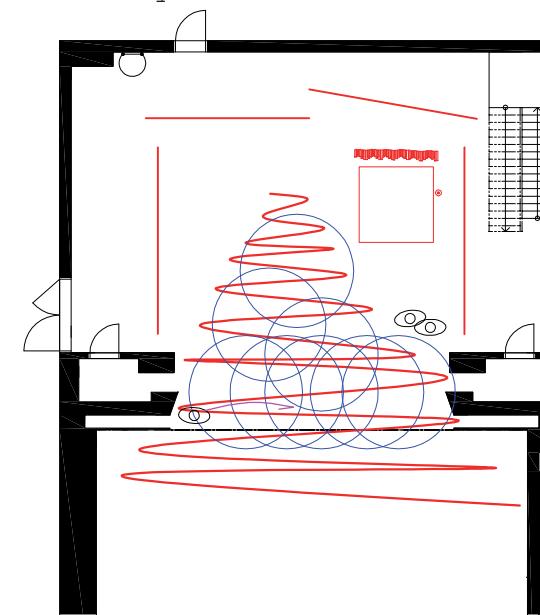
AKCE: Pár herců na pomezí paralelního prostoru jeviště.
SVĚTLO: Zesilující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

77. Vždycky se najde někdo, kdo je na tom ještě hůř

S 78

Půdorys:

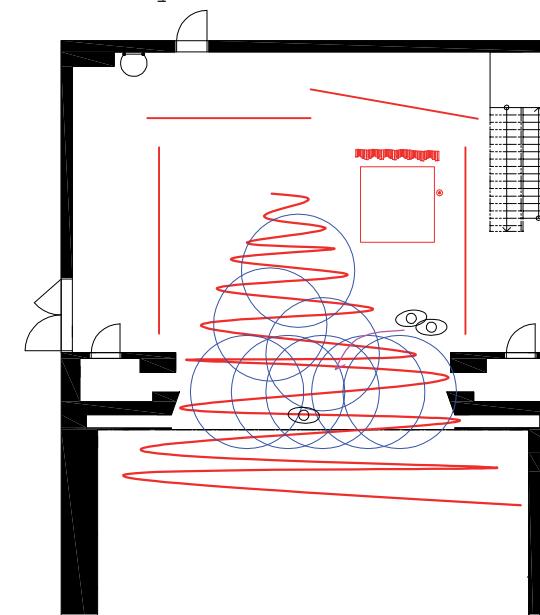
AKCE: Pár herců na pomezí paralelního prostoru jeviště.
SVĚTLO: Zesilující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

78. Na pohotovosti. Kam se vší tou bolestí? Vzduch je jí plný až po strop. Časopisy ztratily barvu a tvar. Světlo zářivek unavuje oči. Sestra a její trvalá se pohupují nad telefonem. Pacienti po sobě nedůvěřivě pokukují. Jenom něco nechytit a nejít na záchod, aby člověk nepřišel o pořadí. Šance na uzdravení! Sakra! To je moje šance na uzdravení! Antibiotika! Dej mi antibiotika, doktore!

S 79

Půdorys:

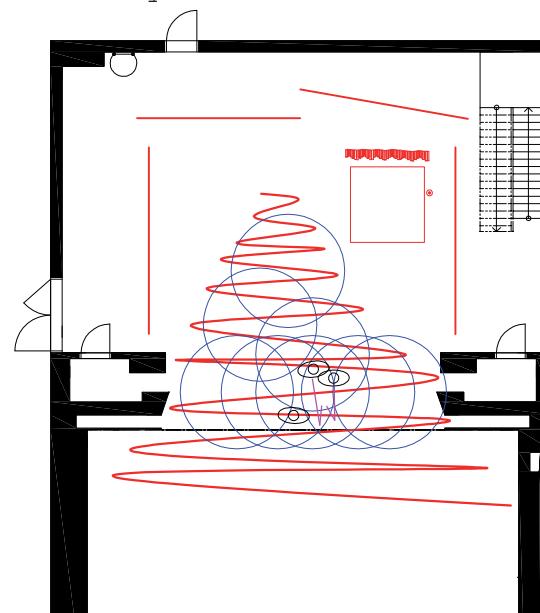
AKCE: Pár herců na pomezí paralelního prostoru jeviště. Herec sedící na hraně.
SVĚTLO: Potemňující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

79. Dárci krve! Centrála dárců krve!

S 80

Půdorys:

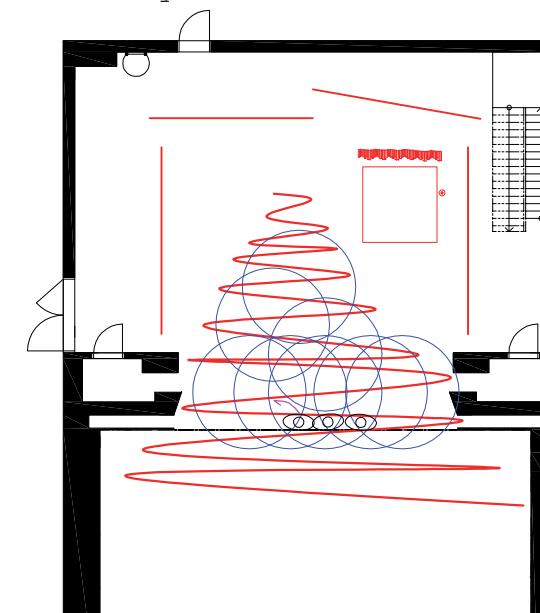

AKCE: Pár herců na pomezí paralelního prostoru jeviště přesouvající se k hraně jeviště. Herec sedící na hraně.
SVĚTLO: Potemnoující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

S 81

Půdorys:

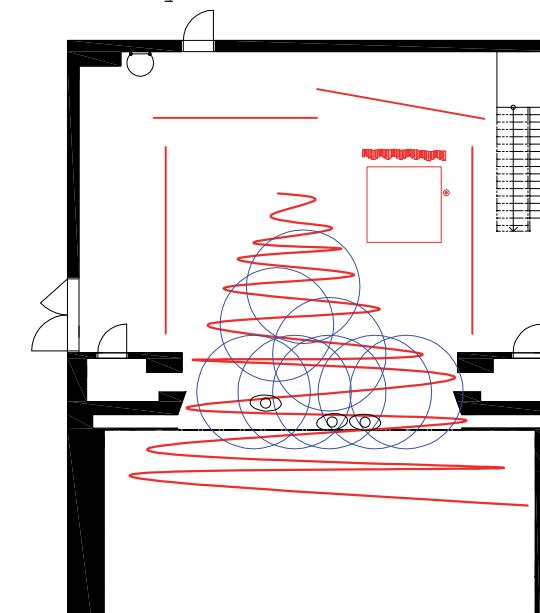

AKCE: Hereci sedící na hraně.
SVĚTLO: Potemnoující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

S 82

Půdorys:

AKCE: Herenci sedící na hraně. Postupně vstávají a vzdalují se do temnoty.
SVĚTLO: Potemnoující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

80. Když chce člověk pořádně poznat svět, musí se umazat. Abys poznal svého nastávajícího, musíš ho nejdřív pořádně vylízat. Když člověk ví, jak kdo chutná, je jedno, co vykládá a jak se prezentuje, zná jeho šťávy a ty nelžou. Člověk je takový, jak chutná. To, že umazání může být také příjemné, umožňuje rozmožování. Kdyby zůstalo jen u keců, tak bychom pravděpodobně dávno vymřeli.

81. Mám alergii. Seru na antibiotika! Nejdřív mi pomůžou a pak mě zabijou. Zničej ti žaludek, oslaběj tvou odolnost. Mám alergii, zatraceně. Seru na kreditotika! Nejdřív mi pomůžou a pak mám recidivu. Seberou mi auto, když nesplácím, šílím z toho. Jasně, že budu mít recidivu. Bankomaty jsou věštíny naší doby. Jsem pro zrušení všech léků a odpusťení všech dluhů.

Bude to pak boží spravedlnost?

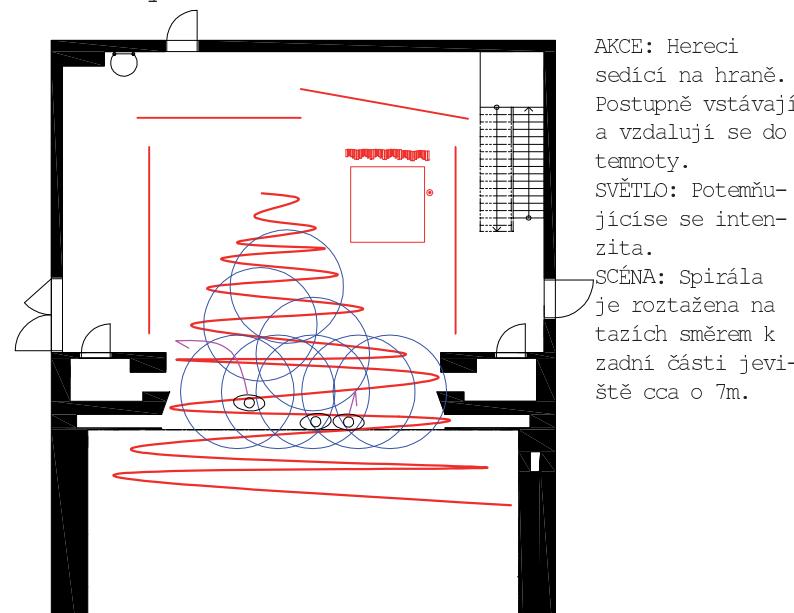
82. Dialog č. 5

To přece nemůžeš udělat, nemůžeš jen tak říct, že jsem při souloži nešikovný/nešikovná
Jsi opilý/opilá
To s tím nemá nic společného
Ale má, vždycky, když jsi opilý/opilá, začneš být nadržený/nedržená
Teď nejsem nadržený/nadržená ani náhodou
Já taky ne
Ale nemůžeš přece během večeře jen tak nějakému cizímu páru říct, že
Je to tvůj bratr a tvoje švagrová
Ale u vedlejšího stolu to všichni slyšeli
Máš halucinace
Mysliš
Jo
Ne, chci říct, myslíš si opravdu, že
...

S 83

Půdorys:

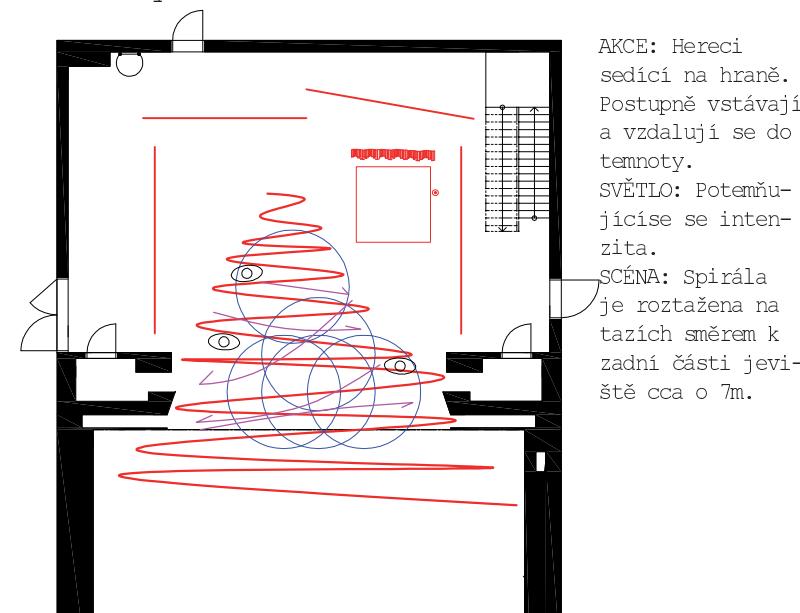

83. Jsou lidé, kteří když odejdou, odnesou si trochu denního světla.

S 84

Půdorys:

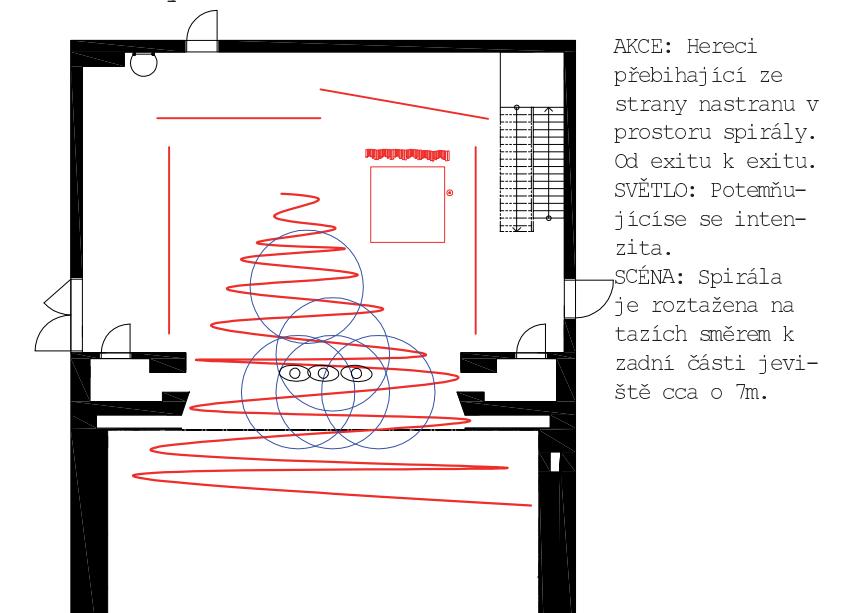

84. Samota je osoba, která se posadí vedle tebe. Osoba bez tváře. Přijde a sedne si k tobě. I když jsou u tebe jiní lidé. Může se to stát kdykoli, že přijde samota. Každý jen sám pro sebe.

S 85

Půdorys:

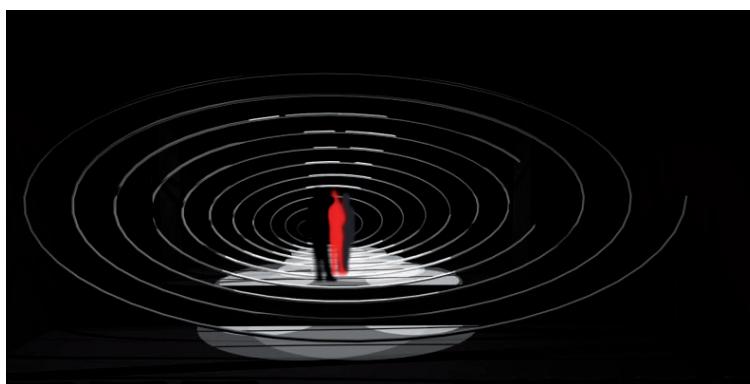

85. Možnosti odletu/Únikové cesty (z Vídni mezi 10.00 a 11.00)

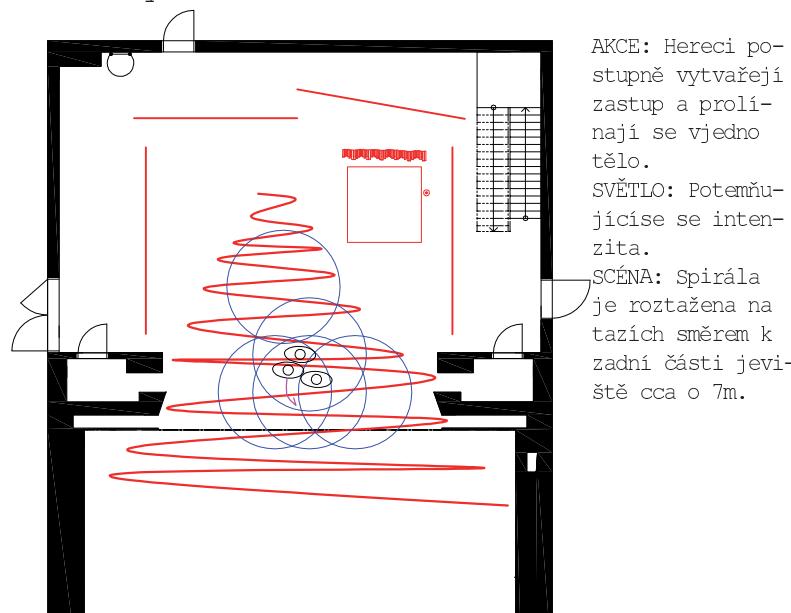
Curych, Bagdád, Budapešť
Vilnius, Moskva, Paříž
Skopje, Praha, Verona
Iasi a Linec
Záhřeb, Barcelona
Varšava a St. Petěrsburg
Erbil, Graz, Sofie
Bukurešť, Larnaca, Oslo
Dněpropetrovsk
Washington D.C.
Tel Aviv
Kairo, Athény, Toronto
Podgorica, Linec, Malta
Donětsk, Istanbul, Düsseldorf
New York, New York, New York
Reus, Oděsa, Kluž
Berlin, Bělehrad, Stockholm
Athény, Frankfurt, Düsseldorf
Mnichov

Vyber si svůj exil.

S 86

Půdorys:

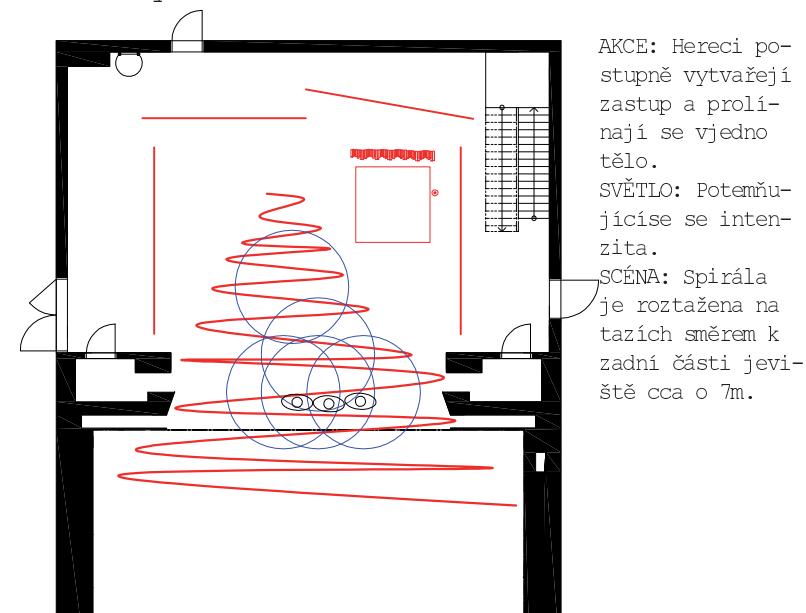

86. Proč jsou průkazové fotografie vždycky tak hrozné. Je jedno, co dělám, jak moc se snažím. Automat vždycky vyplivne špatné fotky. Myslím, že se jedná o státem nařízený tajný zákon. Stát chce s pomocí těchto průkazových fotografií říct: Poďivej se na sebe, dáváme ti takový krásný průkaz, propůjčujeme ti identitu, necháme tě volit, dáváme ti lidská práva, dovolujeme ti řídit a tak dál. Ale proč vlastně? Tak hnusný jsi, tvůj obličej tak bledý, pomatený výraz, mastné, řídké vlasy. Proč to dělá? Protože nám tím stát chce říct, jsem lepší než ty, ty jsi jen malá veš na průkazu. Jen se na sebe podivej, pak uvidíš, proč od tebe právem chceme daně.
Ale existují fotky státu?
(Nerovný boj)

S 87

Půdorys:

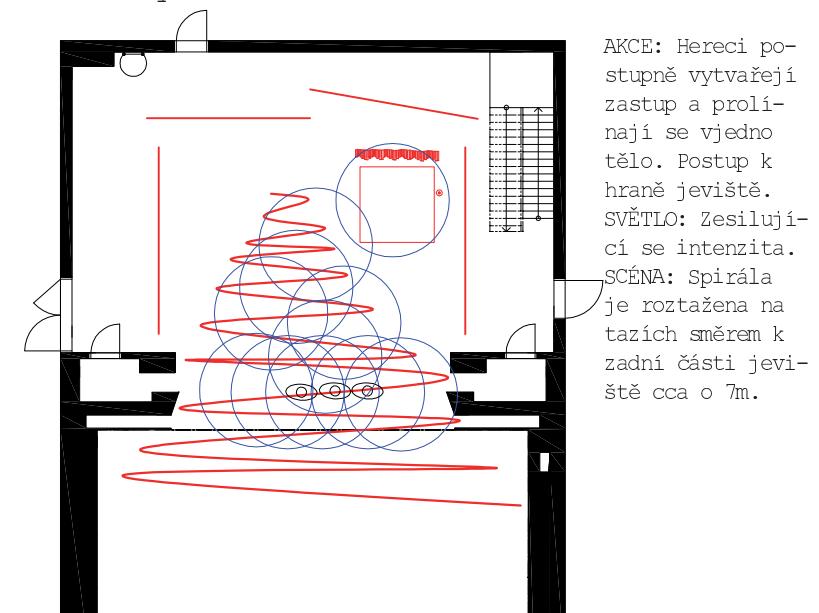

87. Dialog č. 6
Tomu říkáš život? – Těmhle sračkám!?
Tebe myslím, jo tebe.
Co čumiš? Jo ty, co tak čumiš?

S 88

Půdorys:

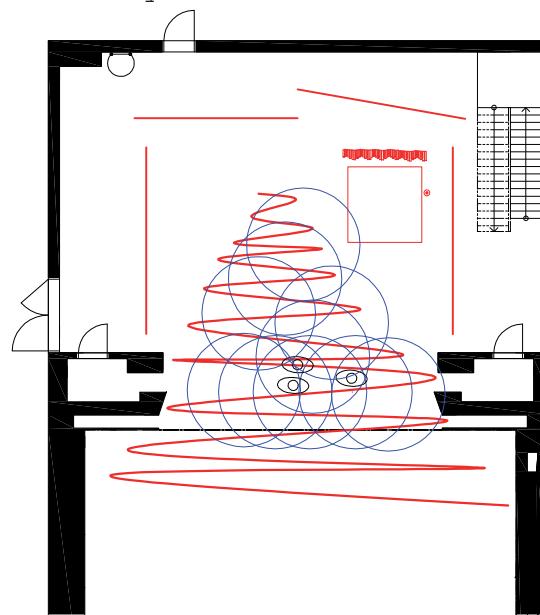

88. go to www.krise.com/obrazvzrcadle

S 89

Půdorys:

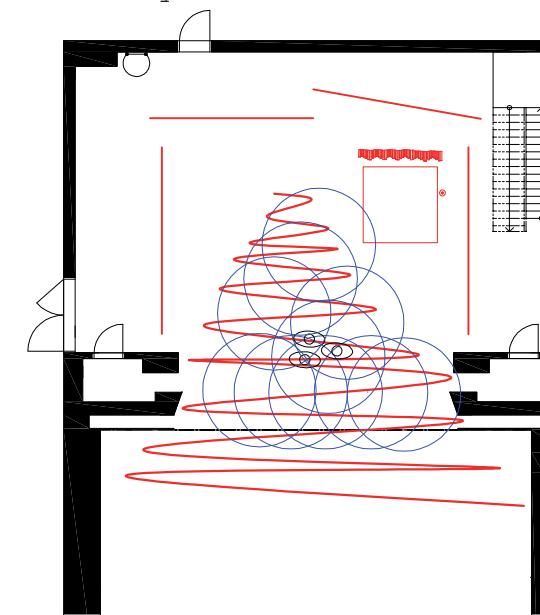
AKCE: Herecti postupně vytvářejí zastup a prolínají se v jedno tělo. Postup k hraně jeviště.
SVĚTLO: Zesilující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

89. Je mi líto, ale nemohu vám sloužit. Moje situace mi neumožnuje splnit vaše přání. Prosím ušetřete mě vašich požadavků. Velmi mě to mrzí, ale je docela dobře nemožné, abych... V daném okamžiku to nemohu zaručit, jindy snad půjde něco dělat, věřte mi. Věřte mi, že toho skutečně od srdce lituji.

S 90

Půdorys:

AKCE: Herecti postupně vytvářejí zastup a prolínají se v jedno tělo. Postup k hraně jeviště.
SVĚTLO: Zesilující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

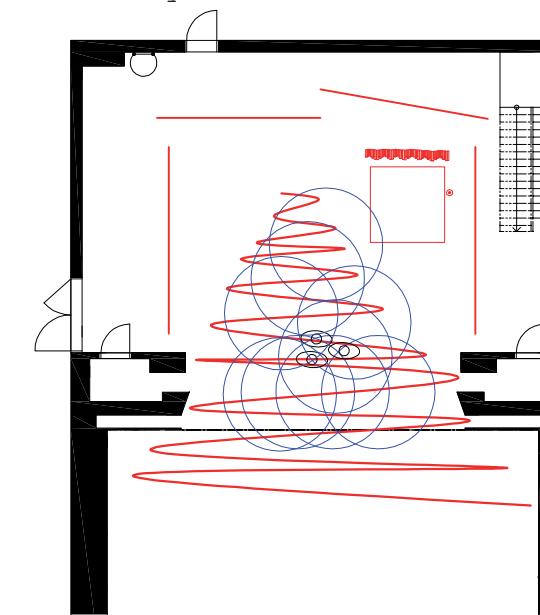
90. Chór č. 5

Venku bouře
Elektřina Plyn Voda (účty)

S 91

Půdorys:

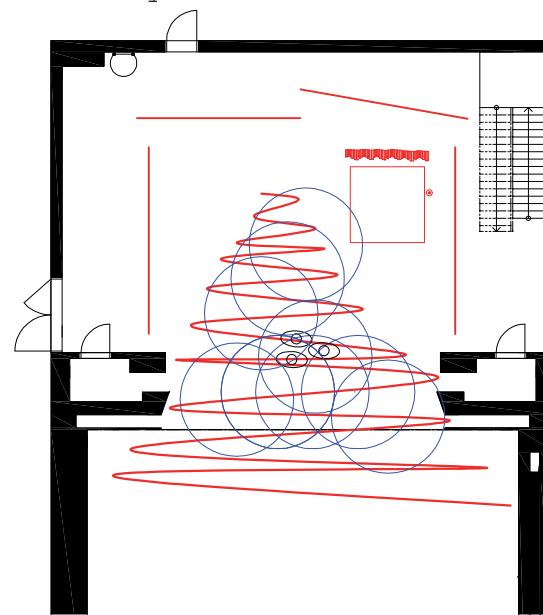
AKCE: Herecti postupně vytvářejí zastup a prolínají se v jedno tělo. Postup k hraně jeviště.
SVĚTLO: Zesilující se intenzita.
SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

91. Až dnes přijdete domů, žádné doma už nebude. Nesmějte se. Jste naivní, pokud si myslíte, že váš život není v nebezpečí

S 92

Půdorys:

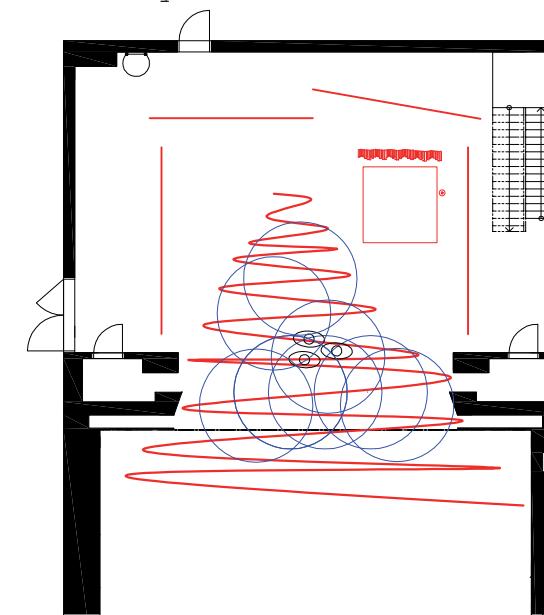

92. Masa, to je vždy o jednoho víc, než člověk čeká. A ten najednou stojí před tebou. V ruce pistoli nebo nůž, v každém případě zbraň. Co od tebe chce? Proč zrovna já? Špatná otázka, bolestivá odpověď. Jak rádi byste teď byli bohatí. Ale takhle..

S 93

Půdorys:

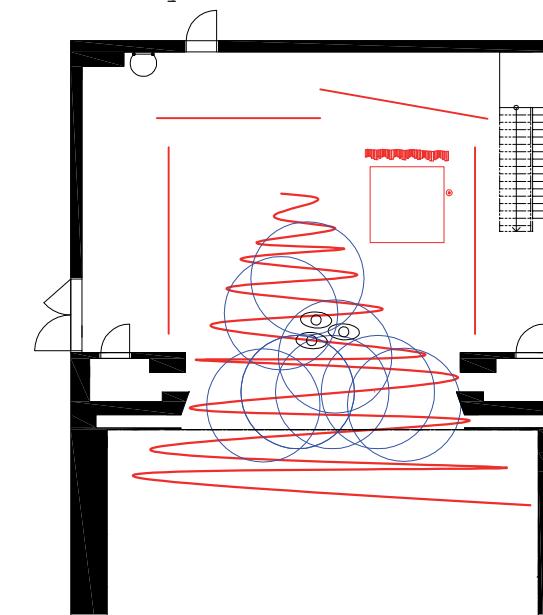

93. A po životě? Dalšího dne přijde nový život, ve kterém bude možné udělat leccos jinak. Odstěhovat se do zahraničí. Nebo si vypěstovat anorexi. Vstoupit do spolku věřících. Vychovávat děti. Hledat boha. Nalézt boha? Ať už jakkoli, existuje dostatek nových způsobů, jak se dopracovat zklamání. Ale přestaňte okamžitě obviňovat ty druhé!

S 94

Půdorys:

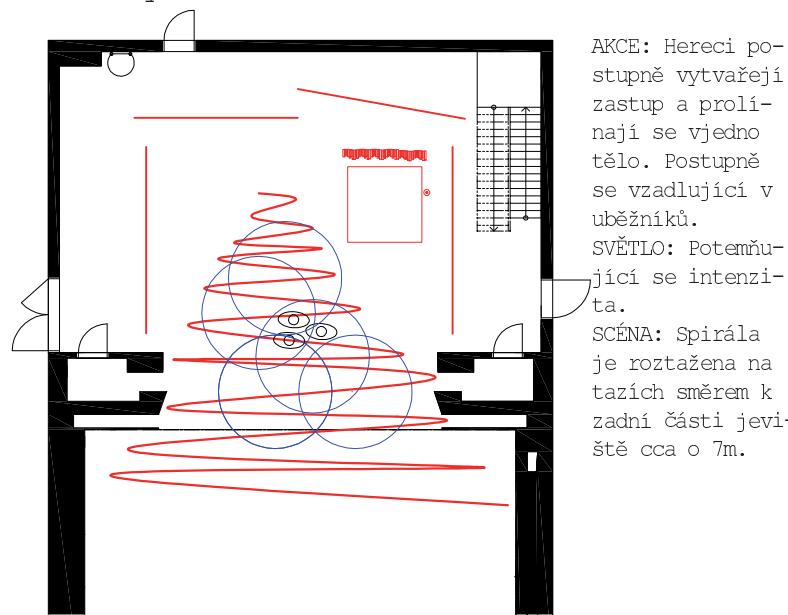
AKCE: Hereci postupně vytvářejí zastup a prolínají se v jedno tělo. Postupně se vzadují v uběžníků. SVĚTLO: Potemnějící se intenzita. SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

94. Začnu teď odpočítávat Začnu se teď obhajovat A Jsem nasranější, než si dokážeš představit

S 95

Půdorys:

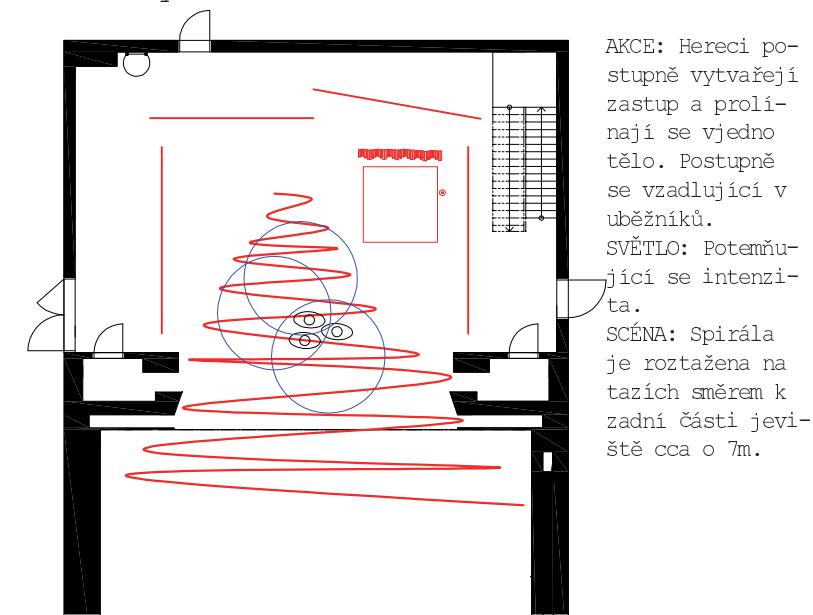
95. Dialog č. 6

Je mi to líto
Ne
Nemohl/nemohla jsem
Já vím
Já vím, že ty
Je to moje vina
Ne, moje
Není to tak hrozné, máme ještě čas
(pauza)
Něco jsem cítil/citila, tady uvnitř, tady. Uvnitř. Tak zkurnevně to boli.
Máme čas
Pomoz mi
Máme čas
Pomoz mi, miluju tě
(pauza)
Je mi to líto
Ne

S 96

Půdorys:

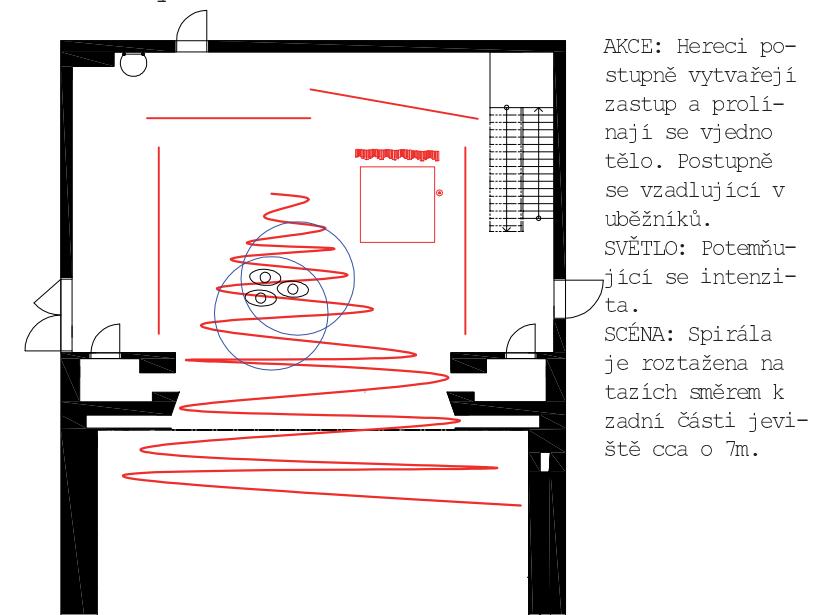

96. Jsem svobodný/svobodná. Tak svobodný/svobodná, že se zabírákáduju v sobě
v sobě
a ve svém bytě
Ohledávání
Všechno ostatní zmizelo
Jsem tady. Jsem tu správně. Nemusím.
Jsem dobrý/dobrá.
Hraju.
Jsem ve středu
Napětí ve tváři
Jsem lepší než
Nejsem tak, nejsem tak
...
Jsem už mrtvý/mrtvá. Ne. Nejsem
Naživu
Všechno ostatní zmizelo
Jsem tady. Nemusím. Můžu.
Jsem dobrý/dobrá. Já
Věřím si, věř mi, já...

S 97

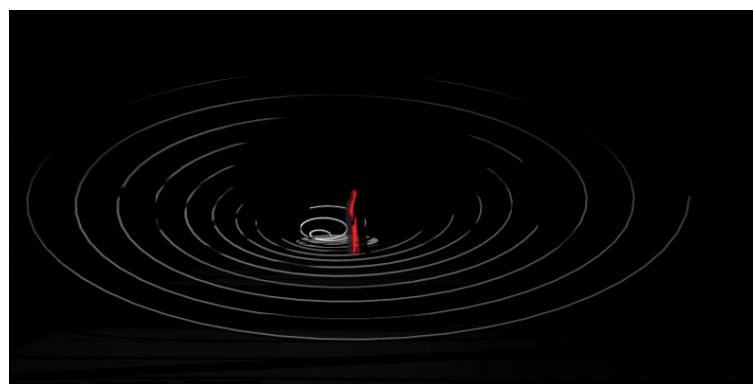

Půdorys:

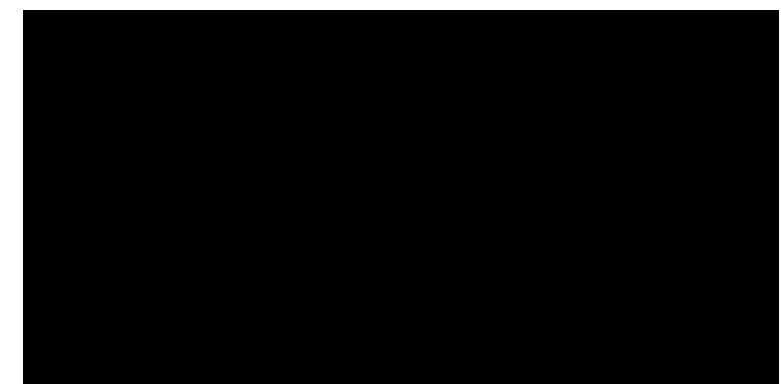

97. Vzpomínám si na to náhlé škubnutí těsně před usnutím

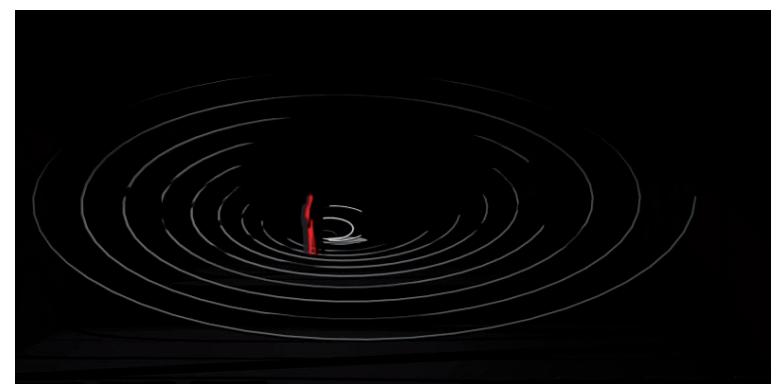
S 98

Insert 9

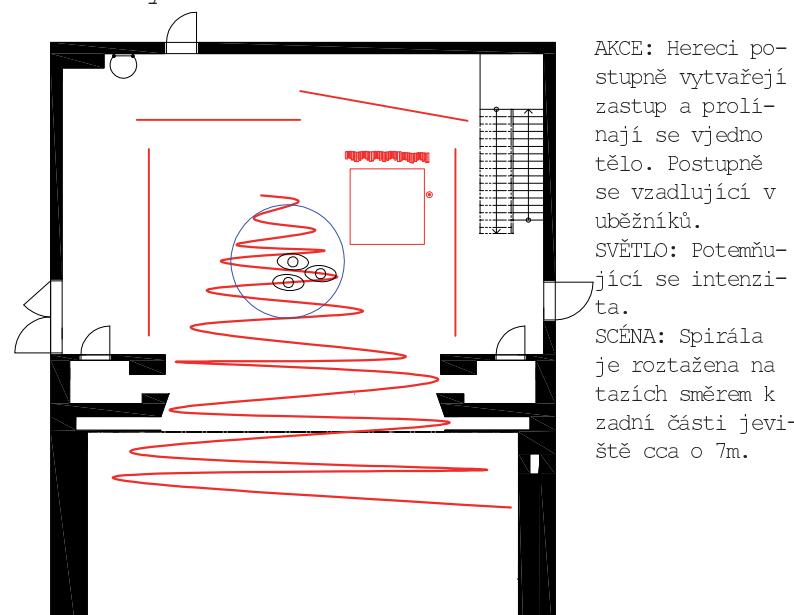

S 99

100 Applications for life

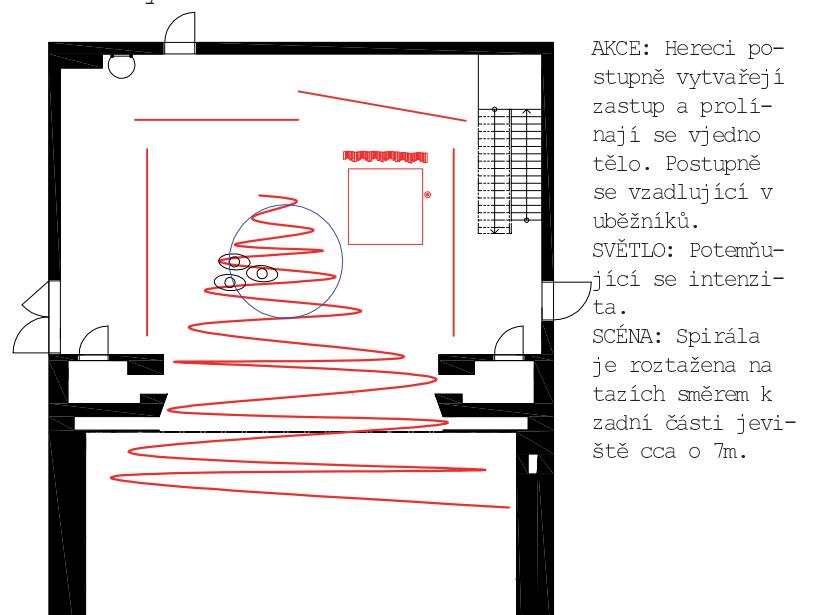
Půdorys:

98. Ukolébavka (a pak)

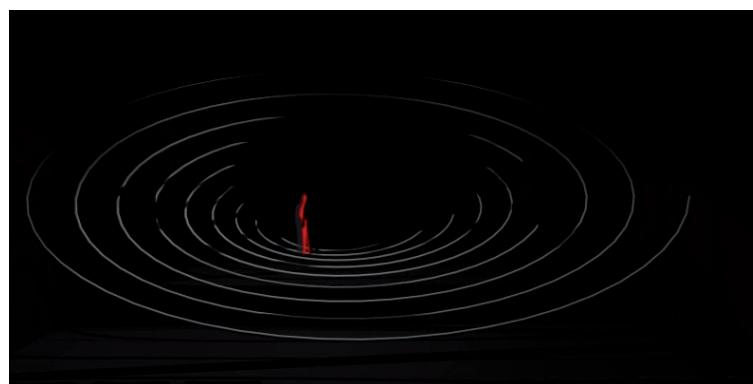
3
2
1
...
0

Půdorys:

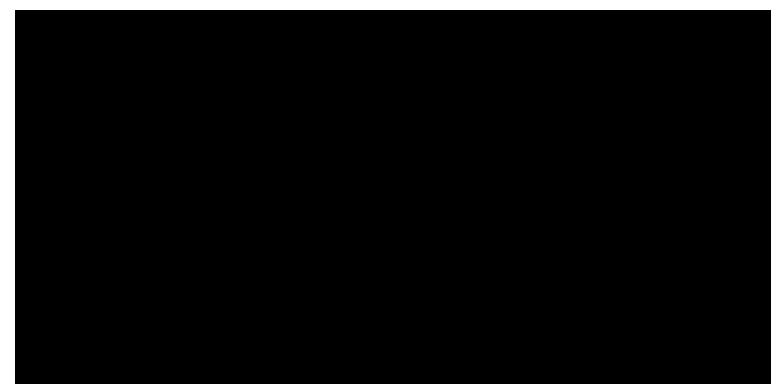
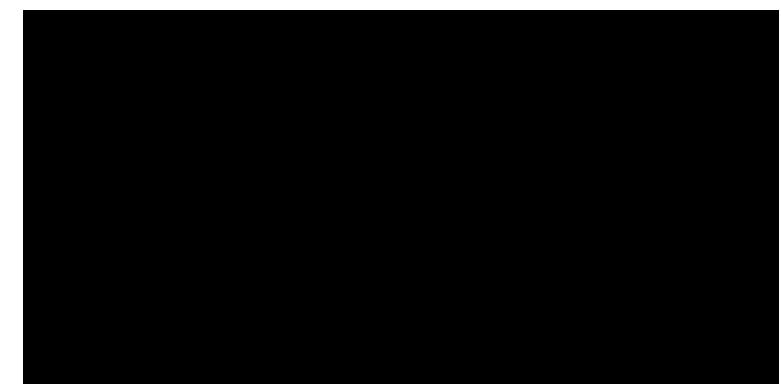

99. Přestal/přestala jsem počítat
Oči pořád ještě zavřené
Přestal/přestala jsem
Odpor je
Nesmyslný věčný krásný

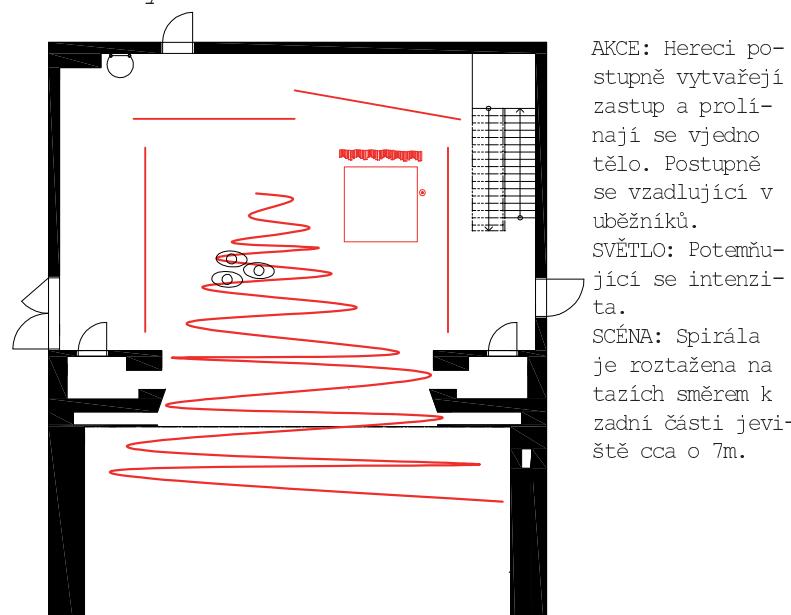
S 100

Insert 10

Půdorys:

AKCE: Herci postupně vytvářejí zastup a prolínají se v jedno tělo. Postupně se vzadují v uběžníků.

SVĚTLO: Potemnující se intenzita.

SCÉNA: Spirála je roztažena na tazích směrem k zadní části jeviště cca o 7m.

100. Odzátka ji láhev a dodám
Večeru trochu kouzla
Setrvám u temné myšlenky
Jestli vůbec někdo zapláče
Až tu nebudu?

POP (E)

JE

MRTVÝ

Papež je mrtvý (zasažen meteoritem)

Bernhard Studlar

iPlay
100 Applications for life

Text vznikl v rámci rezidenčního programu Centra současné dramatiky Divadla LETÍ a mezinárodního projektu Generační ikony.

© Bernhard Studlar, Wien, 2011/2012

iPlay - Synopse / raději mít přehled o tom, co přijde

iPlay - Applications for life / the contemporary Drama-App for todays theatre

iPlay - Aplikace pro život / Současná Drama-Aplikace pro divadlo dneška

*

Hra? - Žádná hra.

Nebo přece, samozřejmě hra. Ale ne tradiční.

Tady nebude nic „well made“. (Nebo všechno? - no jo, spíš nic.)
Co nakonec uvidíte na jevišti, záleží hlavně na tom, jaké fantazie při realizaci/užití aplikace vzniknou.

Tohle je jenom text. Nic víc.

To je jisté.

Jitě také je, že nebudou postavy.

Prosím, žádné pevné obsazování do rolí!

Prosím, žádné masky!

Prosím, žádné plesnivé divadelní kouzelníky.

Ale hudbu! Hodně hudby! Melodii jazyka. Velké zpěvy!

(Remember Neruda!)

Všechno je otázka jazyka.

Všechno je velká, rozlehlá plocha jazyka. Rozestřená mezi asociace, vzpomínky, fragmenty příběhů.

V centru stojí mluvící „Já“.

Může zůstat samo sebou nebo se v průběhu textu zmnožovat. Od individua až po chór. Od okamžiku „ted“ na jevišti až po budoucnost a zase zpět.

Díky této textové aplikaci se může každý herec proměnit v ikonu okamžiku. A to nemá zaručeně nic společného se slávou. (Seru na oněch proslulých 15 minut slávy!)

A kromě toho:

Seru na ironii!

Seru na intelektuální přeinterpretovanost!

Seru na celej ten šmejd významů!

Jednoduše hrát. Jsi to ty!

Jednoduše mluvit. Chceš to!

Nikdy nepřestat.

Bernhard Studlar, Wien 2011/2012

*Počátek je tam, kde má někdo odvahu navzdory tlaku na rychlé
nalézání slov o tomto světě zmizet z jeho ozvučeného povrchu, aby
pomalu klesl k základům, do bezeslovnosti. Aby tam na vlastní kůži
zakusil, co se stalo s tímto světem.*
(Angela Krauß)

Prolog

Kdo jsme
Kdo vůbec jsme
Zdobíme se příběhem a příběhy
Nalepujeme si falešné vousy
A chlubíme se cizím peřím
Kupujeme si šaty a laskavosti
Necháváme se milovat
Stonáme
Trpíme a strachujeme se
Když se nikdo nedívá, jsme velcí
Za dveřmi našeho pokoje
Když se nikdo nedívá, jsme nazi
V temnotě ležíme a nasloucháme
Signálům zvenku
Je to náš svět, který tu volá?
Je to mé jméno, které volá?

...

Na naše dveře buší touha
Na kterou umřeme (ponoření do ticha)

100 Applications for life (1-7)

Co se stalo?

1. Přežít – jsem tady, abych
Přežít, tak zní to moto.
Heslo zní přežít. Všechno dobré přichází shora/přichází ze
srdce/zlo čihá/leží na zemi
Pohledy k nebi

2. Znáte to, tenhle pocit, který se šíří vaším srdcem,
až to bolí?
Smutek, protože je to tak, jak to je
Smutek, protože svět je takový, jaký je
Takový
Takový
Takový
S takovými světly, takovým nebem, takovými vodami a tvory a
takovou temnotou

Haló?
(Pauza.)
Ha-ló?

3. You make me laugh, but it isn't funny

4. Já/on, tenhle muž se zamiloval do téhle jedné ženy, protože
používala stejný parfém jako moje/jeho matka. Zbytek, tedy všechno
ostatní na téhle ženě bylo jiné. Moje matka vždycky tak krásně
voněla po koláči. Vůně jídla – pocit bezpečí. Je pryč. Už dlouho.
Matka. (a bezpečí)

5. Já a mé uvadlé srdce
Já – včetně daně z přidané hodnoty
Já a moje představa o
(sexu/6.)
Já a
Já/on a já/ona (Ne, žádné my není)
Ale já a
To je nabídka. Nabídka „já a“ je dokovací stanice
Satelit ve vesmíru vyletí ze své oběžné dráhy a narazí do mě.
Dokovací manévr byl úspěšný. Konečně oba nabouraní, po takovém
hledání Po tak dlouhém čekání a tvrdé práci. Po tolika hodinách
Na konci noci, krátce před
Rozedněním bude všechno zase jinak
Prosím teď ne, ještě ne ráno
Prosím...

Znáte ten pocit?
Protože svět je takový, jaký je

Takový
Takový
Takový

7. (Nejistě)

Mám nejistý pocit
Když myslím na budoucnost, mám
Nejistý pocit
Proč?
Nevím ani, co bude zítra

(Zvětrale)

Mám zvětralý pocit
Když myslím na budoucnost, mám
Zvětralý pocit
Ani nevím
Něco se láme
Jestli ne zítra, tak později
To je jisté

(Červivě)

Mám červivý pocit
Když myslím na budoucnost, mám
Červivý pocit
Rozeřaný pochybnostmi
Ani nevím, co bude zítra

Insert 1

Všichni
můžeme za
všechno

100 Applications for life (8-19)

8. Dříve nebo později. Chceš to - Koupíš to
Dříve nebo později? Máš to - Miluješ to
Lépe nebo dále? Zapomeneš na to.
Daleko lépe a
Jak dlohu trvá záruka?
9. Je to divné, ale tady něco chybí
něco tady chybí, bohužel nemůžu přijít na to, co
ale něco tady chybí...
Já?
Divné, ale tady něco chybí
10. Ztráta, zatraceně, zase ztráta!
Ztráta kurzu, ztráta hodnoty, ztráta srdce, ztráta chuti
Říkám: kdo si ted' myslí, ona nebo on, že zná krizi, ten nezná rok
2012 a vůbec.
11. go to www.krize.com/
12. No já vždycky říkám: je jedno, co děláš, hlavně ať
to má glanc. Hlavně abys na sebe mohl být pyšný.
13. Ztráta, zatraceně, zase ztráta!
Musíme udělat opatření. Proti zdi!
Bez ohledu na ztráty. Vzhůru!
Rychleji, dále, lépe, dráže!
Hustěji, více, krásněji, suprověji!
- (this is my idea of having fun)
14. Vítejte ve světě New Economy - Nové Ikonomie
Result matters! / počítá se jedině výsledek!
Buď vždycky - vždycky první!
Překonej to, co ti stojí v cestě!
Mysli na prospěch ostatních
Využij myšlení těch druhých
Copy & Paste
Copy & Waste

Moje pracovna je můj domov
My home is my desktop!

15. Chór č. 1

Venku leží sníh
Mrtví ptáci padají z nebe
Krupobití (černé na bílém)

AA někde - daleko na obzoru - ohně.)

16. Nikdy jsem nedospěl, jen zestárnul
Je podzimní sobota
A už je chladno na bosé nohy
Když stojíš na louce
Dlouhá hůl s látkovým batohem
tak blízko předků
Dříve jsem lezl/lezla na jabloň
Bez námahy až
Do koruny
Dnes sám/sama zapouštím
Kořeny nechávám jablka viset
A ramena svěšená

17. A neříkej teď, že ti to dalo moc práce

18. Vím, že Číňani odnaproti jedí vrány. Pozoroval/pozorovala jsem je. Mají na to jednoduchý trik. Nechají pootevřené okno do kuchyně v 5. patře. Na parapetu uvnitř leží něco k snědku. Hladoví a nenažraní havrani nejdříve usednou na parapet venku a pozorují okolí. Jsou opatrní. Zatím. Ale protože je všude takový krásný klid, zláká je jídlo. Je to jen malý skok a už jsou v kuchyni. Je to jen malý kousek levného, tučného vepřového masa. Oběd jejich kata. Potom zavře Číňan okno. Zajímalo by mě, jak chutná vrána a co dělají s peřím.

Číňanů je 1,8 miliard.
A my si pořád ještě myslíme
Každý druhý člověk na zemi je
A my si pořád ještě myslíme

Moje jabloň patří teď taky Čínanům.

19. You make me laugh, but it isn't funny

Insert 2

Help
is on the
way

100 Applications for life (20-28)

20. Koupil jsem si uzávěr na láhev. U vetešníka. Je to pozlacený jelen, kterého od té chvíle s velkým nadšením používám na každou láhev vína, jakmile ji otevřu. Zlatý jelen má v sobě něco majestátního. Mohl bych se na něj dívat hodiny a k tomu popíjet víno.

21. go to www.krize.com/sebeovládání

22. Pěkně si vypít svět, to je možné do jisté míry. Hladina alkoholu musí/nesmí dosáhnout ani přesáhnout určitou hranici. Pak se nacházíme v takzvané bezpečné zóně, zóně příhodné pro analýzu společnosti. Při pozorování zdálky jsou všichni snad krásní a zcela určitě rozdílní. Já, já, já. On, ona a tak dál. Při pozorování zdálky: nic než orgány a buňky - jedna jediná kaše, kterou drží pohromadě nečistá kůže. Na zdraví.

23. Uniformy. Uniformy napomáhají (ne vždy) k orientaci.

Bílé pláště - ležím v nemocnici.
Černá uniforma - můj dům hoří.
Proužkovaný mundúr - sedím ve vězení.

Ty tvoje černé hadry, pořád ty tvoje černé hadry, celá skříň je jich plná!

24. Životní pomoc

Vezmi do ruky knihu, kterou máš nejbliž. Otevři ji na straně 66 a přečti první větu:

...

Tak bude vypadat tvoje budoucnost.
Kdyby se ti ta věta nelíbila, vyvaruj se toho, abys hledal/hledala jinou knihu. Nebude to lepší a kdyby, nestane se to, protože jedině první kniha je knihou pravdy.
Je to jako vždycky, první impuls je pravdivý. Druhý, třetí, čtvrtý je možná správný

- Jo, jo. Hádanka života v elysiu prázdných ulic
- Drž hubu!

25. Tvoje minulost je tvoje minulost, nezajímá mě, co jsi dělal/dělala včera nebo před třemi lety

Nezajímá mě, jak si vyděláváš

Nezajímá mě, kolik je ti let

Nezajímá mě, kdy kde jsi studoval/studovala a jestli se stydíš za to, že vypadáš tak, jak vypadáš

Nezajímá mě, kdo jsi a jak došlo k tomu, že jsi teď tady

26. Chci vědět, jestli se odvážíš se kvůli mě zasměšnit

Chci vědět, jestli se odvážíš ukázat mi svou vnitřní bolest

Chci vědět, jestli jsi HIV pozitivní.

27. go to www.krize.com/love

28. Barvím si vlasy
Holím se mezi nohamá
Tetuji si hada
Na záda
Naložím si náklad
Lásky

Insert 3

Nechte
peníze na
vašem účtu!

100 Applications for life (29–35)

29. Majetek = břemeno! Znáte ještě nějakého pravověrného komunistu? – No právě, ti už se všichni usadili v Thajsku. (Nebo na Marsu, teda myslím na Měsíci)

30. Chudí dýchají ústy. Demonstrace. Kůže za kůži. Rána za ránu. Tomu říkám kapitalistický realismus.

31. Systém je dnes silnější než jeho prvky. Dříve jsme si mysleli, že jedinec může v rámci systému něco ovlivnit. Dnes už to tak není. Dnes je to už nemožné. Systém získal takovou sílu, že samotná kritika systému ho jen stabilizuje. (Co tedy dělat?) Dnes je myšlení (ať už vědomě nebo ne), zaměřeno na to, aby udržovalo systém. Např. se nesmí nebo nesmíme nechat zkrachovat banku XY, protože jinak, aspoň tomu tak věříme, by systém implodoval. Posloucháme sliby a díky nim se se uzavírají smlouvy, které se potom v případě potřeby ruší.
Z toho vzniká dojem, že už nikdo není pánem situace.

...

Politické. Všechno je tak šíleně politické.
Ty/on, politické.

Ty a tvoje plátěnka: politické.
Jedu autobusem a všechno je tak occupy. Ted' je pořád všechno occupy.

Jdeš se vyprat, ale je obsazeno.
A čí je, říkáš si, ten majetek?

32. Co už mi tak svět může nabídnout:

Milý ježíšku,
jsem bezmocný a stydím se, proto vkládám svou naději do tvých rukou a na tvá křídla nakládám své viny. Ale prosím, můžeš mi do příštího roku splnit následující přání?

1. Čerstvý vzduch 2. Dobré počasí 3. Více spravedlnosti při rozdělování 4. Vyšší disponibilní rámec
5. Jinou vládu 6. Osobní záchranný balíček (viz 4.) a sportovní bundu Adidas

Děkuji.
Posílám moc pozdravů, tvůj

33. Výslech/Dotazování

– Je pravda, že na váš účet bylo mezi červnem 2008 a prosincem 2011 z firmy XXX převáděno 12.000 € měsíčně?

– Ano

– Za co jste tyto částky pobíral?

- K tomu nemám co dodat
- Proč se cítíte jako podvodník, když jste tak úspěšný?
- Námitka, sugestivní otázka
- Chcete se k tomu vyjdádřit?
- ...
- Jestli k tomu chcete něco dodat?
- Ne

34. Ahoj a srdečně vítejte u nového vydání Irobicu, cvičebního programu pro New Economy. Novou ikonomii. Je prima, že jste zase s námi. Trénujeme pro lepší svět. Jste připraveni? Jdeme na to!

Ruce ven z kapes!
Do-obře protřepat!
Aaaaaaaaa:

Dlaně nahoru:
Všechno čisté!

Ruce vzhůru!
Nic jsme neudělali

Dlaně před sebe:
Pěkně od těla
Výborně! A teď tlačit!

Dlaně před sebe:
Až sem a ani o kus dál

Dlaně dopředu: (tlačit!)
To je moje svaté právo!

Výborně a 5, 6, 7, 8 a ještě jednou

Dlaně dopředu:
Všechno čisté!

...

35. You make me laugh, but it isn't funny

Reklamní přestávka

Ty.
Vědět.
Lépe.
S.
Děti.
Já.
Výkon.
Dobře.
Pojištěno.

Insert 4

Srdečné blahopřání

100 Applications for life (36-40)

36. Žabinec brčkem neusmažíš.

37. Zavřete na okamžik oči – výborně
Důvěřujte mi – výborně
A teď – zhluboka se nadechněte

38. Neexistuje nic, kromě jedné/mé jediné skutečnosti, jejíž jméno je iRelevantní – bůh, absolutno, kyberspace, nebo jak to chceme nazývat.

Moje realita se nevyznačuje žádným atributem, který by bylo možné definovat. Na každý tvůj pokus ji/mě popsat bych musel/musela odpovědět: Ne!

Můžu říci, co to není, ale už ne, co to je. Všechno, co se jeví jako existence, není nic jiného než absolutno se špatnou koncepcí. Jediné, co v této záplavě fantomů ega existuje, je skutečné Samo, Jedno. Jsem to já! Říkám si a on si to říká také. Proto je nepřípustné vydávat se za někoho jiného.

39. Dá se říci, že člověk nic neví jistě, ale ono to stačí

40. Můžeme se jenom domýšlet, například, že...

V budoucnosti každý člověk dostane předepsaný program dne. Životní plán, který nebude možné měnit. Od narození do smrti. Žádná volba. A jednou ti předá přátelská žena obálku, v níž bude stát datum tvé smrti.

V budoucnosti každý člověk ke svým 18. narozeninám dostane tabletu, díky níž si kdykoli bude moci vzít život

V budoucnosti bude naše kolektivní vědomí vždy na silvestra s úderem dvanácté vymazáno

V budoucnosti budou všichni lidé žít jako nomádi. Bez majetku potáhneme od práce k práci, od vztahu ke vztahu, od životního projektu k životnímu projektu

Můžeme se jenom domýšlet, například, že v budoucnu to bude hezčí.
(Pauza) No jo. (Pauza) Ne. Nebo?

Jo, to by bylo potřeba prodebatovat. Myslím...
Začíná to už u těch pojmu. Budoucnost?! –

Je to konkrétně zítřek nebo je to myšleno spíš metafyzicky a obecně(a tedy zbaběle)? A kromě toho... haló?

Insert 5

Vítejte
doma
:)

Welcome
home

100 Applications for life (41-50)

41. Chór č. 2

To je ono
To je nové
To není nic
To je všechno
To je ono
(To jsem udělal/udělala pro tebe.)

42. Spousta krásných věcí. Holé zimy bez sněhu. Holá těla. Holá fakta. Je dobré, když si člověk nemusí dělat starosti, odkud přijde další jídlo. - Tady. To jsem udělal/udělala pro tebe.

43. Vesmír není prázdný, je naplněný řídkým, ale velmi horkým plynem, plazmou z přání a nadějí. Je protkán cévami ze strachu a poli plnými bázně. I v tomto prostoru podobně jako v tvém těle probíhají bouřlivé procesy vyvolané sluncem připomínající smrště. Tyto bouře mohou na jednu stranu vytářet překrásné polární záře, ale také mohou ohrozit ve vysoké míře lidskou infrastrukturu. Obloha padá na tvou hlavu. Pojd' sem, mohu tě podržet.

44. Někdy nevím, jestli jsem šťastný/šťastná nebo smutný/smutná, slzy v očích a plesot na srdci
Dnes mám narozeniny. Budu...
- Tady. To jsem udělal/udělala pro tebe.

45. Na svoje narození se... nepamatuju. Kdo položil základní kámen mé existence? Ptám se sám/sama sebe, jak se člověk stane tím, kým je. Proč se tak oblékám? Proč spím sám/sama a nahý/nahá?

46. Probudit se a pomyslet si, že mé levé oko je zrcadlo. Vyskočit z postele ze samých snů. Upřeně hledět do budoucnosti a pomyslet si: „Při pohledu odtud se všechno zdá být tak daleko.“ Otevím okno a skáču - zpátky pod peřinu.

47. Bylo to nedorozumění - samozřejmě, čím rychleji, tím lépe. Společnost zrychlujeme. Mě, tebe, sebe samotnou. Společnost mě naplňuje přáními. Ale co ve mně bylo jako úplně první?

48. Představte si - ne, ne - nepředstavujte si raději nic a postavte se jednou tak (tedy bez toho, abyste si to představovali) na ulici... Člověk nic moc do tohoto světa nepřinese.

49. Co zmizelo z mého života:

Můj moped. Dívka, se kterou jsem měl první sex. Náš pes. Pohledy z dovolené od přátel. Chlapec, se kterým jsem měl první sex. Moje vlasy.

Co z mého života ještě postupně zmizí:
Noviny, knihy, hudba, moji rodiče, mé vzpomínky, vlastnictví věcí jako takové ... Moje soukromá sféra

Svět ke mně mluví, říká:

- Tady. To jsem udělal pro tebe.
- Tady. To jsem udělal pro tebe.
- Tady. To jsem udělal pro tebe.

STOP!!!

50. Kdo uklidí, až to všechno skončí?

Mezihra / TEXT

Text?
Texttexttext.
Text. Texttext.
Text.
...
Text!
Text!!
Te-ext!!!

...

Text text.
Text.
Texttext - text.
Text.

Text?
Text.
Text!?
Text. Text.

Ah...

100 Applications for life (51–55)

51. Příroda nezná prázdnоту. Pořád něco je. Pořád něco potlačuje něco jiného. Pořád něco zabíjí něco jiného a něco jiného něco rodí. Pořád. Příroda. Nikdy. Klid a mír.

52. 1. go to www.krize.com/backtonature
52. 2. go to www.krize.com/backtotorture

53. Vstal/vstala jsem brzo. Venku ještě tma. Na ulici klid a v lukách rosa. Park v mlze. Ti dva vyklouzli z mlhy jako pramice. Prošli kolém mě beze slova a já jsem najednou nevěděl/nevěděla, jak dál. Tenhle tak vroucí a opravdový pár. Proč právě dnes? Ten pár mě zničil svým štěstím, když mě míjel.

Vzpomínám si na červená světýlka, která člověk vidí, když se se zavřenýma očima dívá do slunce

54. Dialog č. 1

Co chceš?
Já?
Ano, ty?
Já?
Čím chceš být?
Já, já chci...
Čím chceš být?
Chci u tebe...
Co?
Řekni mi ty, co...
Ty! Co chceš?
Řekni mi to ty. Udělám, co řekneš
Přestaň! Přestaň!!! Řekni jednou, co chceš dělat. Ty... ty toho umíš tolik. Mohl bys toho tolik (dokázat)
Já?
Ano, ty.
Já... nevím. Řekni mi to ty.

55. Chór č. 3

Venu padá déšť
Moje akcie, moje akcie

Insert 6

Go! Create!
Resistance!

Loose weight!
Run! Diet!

(Moje tělo je
můj handicap)

100 Applications for life (56–58)

56. (Svítání aneb co říkají ostatní, je mi jedno)
Měl/měla bych to udělat jinak
Měl/měla bych být čestný/čestná
Měl/měla bych respektovat svůj protějšek a

...

Měl/měla bych to udělat jinak
Měl/měla bych vstát
Měl/měla bych být čestný/čestná a

...

Měl/měla bych to udělat jinak
Měl/měla bych vstát a udělat si čas na to, abych
pochopil/pochopila
Měl/měla bych udělat nechat prostor ostatním, aby

...

Měl/měla bych to udělat jinak

57. Věci ke mně hovoří. Židle v kuchyni vrže a zní to jako:
„pěkné, že jsi tady.“ Lehl/a jsem se na podlahu a naslouchal,
jestli pode mnou někdo je. Zdálo se mi, že slyším smích.

58. Dialog č. 2

- A to je teď jako konec?
- Ne, ale ubylo toho.

100 Applications for life (59–63)

You can be the latest love guru in town once you know the secrets.
59. Nechápu, jaký mám smysl. Kdybych měl/měla práci,
nemusel/nemusela bych tak často myslet na sex.

60. Vzpomínka na to, jak v metru úpěnlivě žebrala nějaká žena. Kolébá se a monotónně zpívá. Nerozumím, co. V jedné ruce drží pomuchlaný kelímek ze Starbucks s několika jednocentovými mincemi, v druhé vybledlou polaroidovou fotku svého mrtvého muže. Leží na maráč a pod ním je rukou napsáno: „Prosím, pomoz mi. Muž mrtvý. 3 děti“

61. Užívat si. Už si nic nedokážu užít. Možná kromě sklenky dobrého vína. Nebo toho či onoho jídla. Sex? Pfff. Myslím si, že očekávání obyvatelstva jsou zásadně příliš vysoká. Sex. Prosím vás. Člověk se trápí úplně nepatrnymi nedostatky.
(pauza)

A potom ti terapeut řekne: slunce svítí. Je krásný den. Užijte si ho. Dejte si někde kafe a užijte si ten krásný den.
Co to má být?

Slunce svítí, to je příroda. Stejně tak, jako když prší. Jasně, je příjemnější, když svítí slunce. Ale je to něco, s čím nemám nic, absolutně nic společného. Slunce svítí. To přece nemá nic společného s mými požitky. Dělá skoro, jako by déšť byl méně užitečný. Ten idiot. Zkurvenej terapeut. Jen se smaž na slunci sám a užij si to!

62. Ve všech těch časopisech, kterými člověk listuje... Modelky. Říkám si, jestli vlastně mají kundu. Ne, vážně, viděli jste někdy, jak vypadají tyhle ženy v reklamách na prádlo? Určitě ji mají, ale ne tak docela. Protože ... intimní zóna je plocha retušovaná ve Photoshopu. Naprosto indiferentní. Žádné kundy pod prádlem. Jenom nebýt moc konkrétní. Jenom neriskovat nějakou žalobu.
(A naopak Davidu Beckhamovi tam tehdy strčili banán. Jo, opravdu. Teda to jsem četl/četla. V jiném časopise.)

63. You make me laugh, but it isn't funny

Insert 7

SERU NA IRONII !

Mezihra

Dál
Jde to
Dál, aby něco došlo dál
Aby něco zůstalo
Předběžně
Jde něco
Jde to vpřed a jiné zůstává pozadu
Předběžně
...
A co je vepředu, zůstává
Aby něco zůstalo
A co zůstalo vzadu
Upadne v zapomnění
Pohled zpátky? - Ne, děkuji
Dál
Radši dál
Jde to
Dál
Aby něco zůstalo
Jde to
Tak dál

100 Applications for life (64-67)

64. Jak si člověk může být něčím jistý? Čemu já věřím, co si myslím, co vím? (ach, co já asi tak vím!)

65. Díval jsem se na moře, až z něj nebylo nic víc než barevná plocha. Počítal jsem blesky a zpozděné dunění hromu. Jaká operní smrt, pomyslel/pomyslela jsem si. Jaká smrt po kašparovsko-davidovsko-fridrichovsku. Úder blesku a bouření vln. Válka blesků a odvaha. Život na plátně. Olejomalba- „Já“. Velké plátno. Ohromná samota celého mého života.

66. Dialog č. 3

Můžu ti něco říct?
Nech mě na pokoji
Můžu ti něco říct
Jdi do hajzlu
Ano, ale před tím ti ještě něco řeknu
A co?
Všechno bude dobrý
Zmrde

67. Chór č. 4

Venku mraky
Žádné peníze - už žádné peníze

Slunce
Jsme viděli vycházet
A zase zapadat

Kolony aut - kolony aut

100 Applications for life (68-74)

68. Všechno je se vším. V nějakém vztahu. V tomto domě. Příklad: začíná to na ulici před domem. S hlavou opřenou o okenní tabuli, zavřenýma očima, cítit, jak jede dole po ulici autobus, cítit, jak okno vibruje, když autobus projíždí, cítit...

69. It's all between my ears
Zahraj nějaký lovesong!
Zahraj nějaký protestsong!
Zahraj nějaký iSong, světe!

70. Podle jakého vzorce jsme spojeni se světem? Podle jakého vzorce jsme spojeni s rybou na našem talíři. A jak ta ryba se světem? A jak s ostatními rybami, ježovkami, vlnami moře a lásky? Kde je ve mně moře, když sním rybu? Jak je můj žaludek spojený s... V jakém vztahu jsou čelní a nosní dutiny? - dobrě, můžu si to vygooglovat. Můžu si to najít ve Wikipedii. Tohle půjde propojit. Ale jiná otázka: Kdo koho šuká? (dobrá otázka, co?)
Panuje duševní nerovnováha

71. Obžerství je boží - nápis na jeho nákupní tašce. Na jeho k prasknutí narvané tašce, pytli pravdy. Jak si ji před sebou nese, křečovitě svírá. Protože v ní je jeho život. Přitom vůbec nechápe, co je na té tašce na psáno, na tom pytli, ale sedí to, sedí to k jeho pohledu (uštvanému), protože takový k prasknutí narvaný pytél, ten přitahuje pohledy. A přitahuje i ruce ostatních. S něhou to má pramálo společného.

72. Cesta z A do B. Cesta z B do... A? Nebo C? Nebo zůstat?
(iStay)
Zůstaneš stát až
Se země scvrkne
Uklouzneš a spadneš
Na nos
Do rukou dalšího
Dne a noc tě vítá
Ať se ti něco pěkného zdá

73. Všechno je v pohybu, všechno je zaručeně se vším spojené. Naše myšlenky - tančící opice. Univerzální síť, pohybující se ve vlnách. Vlákna sítě jsou napnutá nad našimi hlavami. Přicházejí z minulosti a větví se do budoucnosti. Neustálé vzpomínání a zapomínání.

74. Dialog č. 4

Asi už si taky nepůjdeš dát nic k pití (Ty už si asi nepůjdeš dát
nic k pití)
Jo
Co jo?
Jdi
Sám
No jo
Ne
No tak
Právě
(pauza)
Škoda vlastně
Přece nechceš
Ty jo
Jo
Ale proč myslíš, že já ne
Nemám páru, sebeobrana
Já nemám problém s alkoholem
Ne, moje sebeobrana před zklamáním
Aha. Protože já
Ne. Protože já, ale řekni
Ne, řekni ty
No dobrě, takže měl/měla bys chuť jít se se mnou něčeho napít
Bohužel, nemůžu, já
Vidíš. Do prdele.
Ale
Do prdele, tak je to vždycky. Vždycky vždycky vždycky.

Insert 8

V žádném
případě
nenechá-
vejte
peníze na
vašem účtu !

100 Applications for life (75-82)

75. Ministr financí říká, že státní bankrot v... nelze vyloučit
Kancléř považuje záchranu... za reálnou
Prezidentka má plnou důvěru v záchranný balík
Ministr financí konstatuje nerovnováhu v unii ohledně mínění o ...
Prezidentka se domnívá, že Evropa... nenechá padnout
Kancléř říká, že další platby do ... už nejsou zaručeny
Bez vstřícných kroků ze strany ... nebude centrální banka kupovat
zádné další půjčky, říká prezidentka
Ministr financí říká
Kancléř míní
Prezidentka

76. go to www.krize.com/lastactioneuro

77. Vždycky se najde někdo, kdo je na tom ještě hůř

78. Na pohotovosti. Kam se vší tou bolestí? Vzduch je jí plný až po strop. Časopisy ztratily barvu a tvar. Světlo zářivek unavuje oči. Sestra a její trvalá se pohupují nad telefonem. Pacienti po sobě nedůvěřivě pokukují. Jenom něco nechytit a nejít na záchod, aby člověk nepřišel o pořadí. Šance na uzdravení! Sakra! To je moje šance na uzdravení! Antibiotika! Dej mi antibiotika, doktore!

79. Dárci krve! Centrála dárců krve!

80. Když chce člověk pořádně poznat svět, musí se umazat. Abys poznal svého nastávajícího, musíš ho nejdřív pořádně vylízat. Když člověk ví, jak kdo chutná, je jedno, co vykládá a jak se prezentuje, zná jeho šťávy a ty nelžou. Člověk je takový, jak chutná. To, že umazání může být také příjemné, umožňuje rozmnožování. Kdyby zůstalo jen u keců, tak bychom pravděpodobně dávno vymřeli.

81. Mám alergii. Seru na antibiotika! Nejdřív mi pomůžou a pak mě zabijou. Zničej ti žaludek, oslabej tvou odolnost.
Mám alergii, zatraceně. Seru na kreditotika! Nejdřív mi pomůžou a pak mám recidivu. Seberou mi auto, když nesplácím, šílím z toho. Jasně, že budu mít recidivu. Bankomaty jsou věštírny naší doby. Jsem pro zrušení všech léků a odpuštění všech dluhů.

Bude to pak boží spravedlnost?

82. Dialog č. 5

To přece nemůžeš udělat, nemůžeš jen tak říct, že jsem při souloži nešikovný/nešikovná
Jsi opilý/opilá
To s tím nemá nic společného
Ale má, vždycky, když jsi opilý/opilá, začneš být nadržený/nedržená
Teď nejsem nadržený/nadržená ani náhodou
Já taky ne
Ale nemůžeš přece během večeře jen tak nějakému cizímu páru říct, že
Je to tvůj bratr a tvoje švagrová
Ale u vedlejšího stolu to všichni slyšeli
Máš halucinace
Myslíš
Jo
Ne, chci říct, myslíš si opravdu, že
...

Reklamní přestávka

My.
Žijeme.
Více.
Prostě.
Ona.
Zde.
Já.
Samozřejmě.
Dobře.

100 Applications for life (83-90)

83. Jsou lidé, kteří když odejdou, odnesou si trochu denního světla.

84. Samota je osoba, která se posadí vedle tebe. Osoba bez tváře. Přijde a sedne si k tobě. I když jsou u tebe jiní lidé. Může se to stát kdykoli, že přijde samota. Každý jen sám pro sebe.

85. Možnosti odletu/Únikové cesty
(z Vídně mezi 10.00 a 11.00)

Curych, Bagdád, Budapešť
Vilnius, Moskva, Paříž
Skopje, Praha, Verona
Iasi a Linec
Záhřeb, Barcelona
Varšava a St. Petěrsburg
Erbil, Graz, Sofie
Bukurešť, Larnaca, Oslo
Dněpropetrovsk
Washington D.C.
Tel Aviv
Kairo, Athény, Toronto
Podgorica, Linec, Malta
Donětsk, Istanbul, Düsseldorf
New York, New York, New York
Reus, Oděsa, Kluž
Berlín, Bělehrad, Stockholm
Athény, Frankfurt, Düsseldorf
Mnichov

Vyber si svůj exil.

86. Proč jsou průkazové fotografie vždycky tak hrozné. Je jedno, co dělám, jak moc se snažím. Automat vždycky vyplivne špatné fotky. Myslím, že se jedná o státem nařízený tajný zákon. Stát chce s pomocí těchto průkazových fotografií říct: Podívej se na sebe, dáváme ti takový krásný průkaz, propůjčujeme ti identitu, necháme tě volit, dáváme ti lidská práva, dovolujeme ti řídit a tak dál. Ale proč vlastně? Tak hnusný jsi, tvůj obličeji tak bledý, pomatený výraz, mastné, řídké vlasy. Proč to dělá? Protože nám tím stát chce říct, jsem lepší než ty, ty jsi jen malá veš na průkazu. Jen se na sebe podívej, pak uvidíš, proč od tebe právem chceme daně.

Ale existují fotky státu?
(Nerovný boj)

87. Dialog č. 6

Tomu říkáš život? - Těmhle sračkám!
Tebe myslím, jo tebe.
Co čumiš? Jo ty, co tak čumiš?

88. go to www.krize.com/obrazvzrcadle

89. Je mi líto, ale nemohu vám sloužit. Moje situace mi neumožňuje splnit vaše přání. Prosím ušetřete mě vašich požadavků. Velmi mě to mrzí, ale je docela dobře nemožné, abych... V daném okamžiku to nemohu zaručit, jindy snad půjde něco dělat, věřte mi. Věřte mi, že toho skutečně od srdce lituji.

90. Chór č. 5

Venku bouře
Elektřina Plyn Voda (účty)

Alternativní zaměstnání pro zkouškový proces

1. d4 d5 2. c4 c6 3. Sf3 Sf6 4. Sc3 e6 5. Lg5 h6 6. Lh4 dxс4 7. e4
g5 8. Lg3 b5 9. Le2 Lb7 10. Dc2 Sbd7 11. Td1 Sh5
12. d5 Sxg3 13. hxg3 Db6 14. dxе6 fxе6 15. Sxg5 Lc5
16. Lh5+ Ke7 17. Sxe6 Se5 18. Sxc5 Dxc5 19. Le2 Taf8
20. 0-0 Thg8 21. b4 Dx b4 22. Dd2 Dc5 23. Dxh6 Lc8 24. Dh4+ Ke6
25. Dh6+ Ke7 26. Dh5 Kf6 27. Dh4+ Ke6 28. Sd5 cx d5
29. Txd5 Db6 30. Dh5 db8 31. Tfd1 Tf6 32. Txe5 Dxe5
33. Lg4+ Txg4 34. Dé8 – šach mat.

100 Applications for life (91–98)

91. Až dnes přijdete domů, žádné doma už nebude. Nesmějte se. Jste naivní, pokud si myslíte, že váš život není v nebezpečí

92. Masa, to je vždy o jednoho víc, než člověk čeká. A ten najednou stojí před tebou. V ruce pistoli nebo nůž, v každém případě zbraň. Co od tebe chce?

Proč zrovna já? Špatná otázka, bolestivá odpověď. Jak rádi byste teď byli bohatí. Ale takhle...

93. A po životě? Dalšího dne přijde nový život, ve kterém bude možné udělat leccos jinak. Odstěhovat se do zahraničí. Nebo si vypěstovat anorexii. Vstoupit do spolku věřících. Vychovávat děti. Hledat boha. Nalézt boha? Ať už jakkoli, existuje dostatek nových způsobů, jak se dopracovat zklamání. Ale přestaňte okamžitě obviňovat ty druhé!

94. Začnu teď odpočítávat
Začnu se teď obhajovat
A
Jsem nasranější, než si dokážeš představit

95. Dialog č. 6

Je mi to líto
Ne
Nemohl/nemohla jsem
Já vím
Já vím, že ty
Je to moje vina
Ne, moje
Není to tak hrozné, máme ještě čas
(pauza)
Něco jsem cítil/cítila, tady uvnitř, tady. Uvnitř. Tak zkurveně to
bolí.
Máme čas
Pomoz mi
Máme čas
Pomoz mi, miluju tě
(pauza)
Je mi to líto
Ne

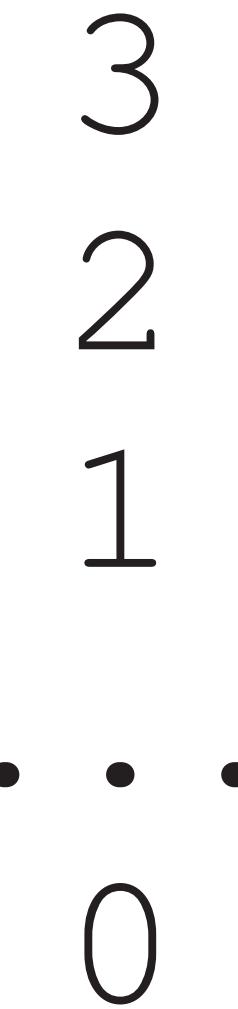
96. Jsem svobodný/svobodná. Tak svobodný/svobodná, že se
zabarikáduju v sobě

v sobě
a ve svém bytě
Ohledávání
Všechno ostatní zmizelo
Jsem tady. Jsem tu správně. Nemusím.
Jsem dobrý/dobrá.
Hraju.
Jsem ve střehu
Napětí ve tváři
Jsem lepší než
Nejsem tak, nejsem tak
...
Jsem už mrtvý/mrtvá. Ne. Nejsem
Naživu
Všechno ostatní zmizelo
Jsem tady. Nemusím. Můžu.
Jsem dobrý/dobrá. Já
Věřím si, věř mi, já...

97. Vzpomínám si na to náhlé škubnutí těsně před usnutím

98. Ukolébavka (a pak)

Insert 9

100 Applications for life (99-100)

99. Přestal/přestala jsem počítat
Oči pořád ještě zavřené
Přestal/přestala jsem
Odpor je
Nesmyslný věčný krásný

100. Odzátkuji láhev a dodám
Večeru trochu kouzla
Setrvám u temné myšlenky
Jestli vůbec někdo zapláče
Až tu nebudu?

Epilog

Sedíme tady a brečíme. Brečíme a smějeme se, smějeme se a brečíme a všechno, co se děje kolem nás, v sousedním domě, v novinách a v televizi, v životě jiných, se nás netýká. Sedíme a brečíme, nestojíme o žádnou soustrast, protože to bylo naše rozhodnutí sedět a brečet, a někdy se i smějeme, protože víme, že je to správné, protože víme, že se musíme smát, protože jinak umřeme, protože víme, že musíme brečet, protože jinak... Později jdeme do postele, spíme beze snů a těžce. A jednou přijde ráno, dokonce zcela jistě, ale co bude, to nevíme, to - jestli vůbec - uvidíme. Uvidíme a živí mezi námi budou pokračovat. Brečet a smát se. Brečet a smát se.

Insert 10

POP (E)

JE

MRTVÝ

Papež je mrtvý (zasažen meteoritem)

(You make me ... but it isn't)

Insert 11

KO
NEC

Doslov

Nemám ponětí, co to všechno má být. Napsal jsem to stejně, jako se to napsalo samo.

Možná jde o to, říct: "Haló, tady jsem. Jsem tady. Jsem ještě tady." - Víc nic.

Nemám ponětí, jestli si s tím ostatní něco počnou. (Bylo by to pěkné :)

Ale mám pocit, že je už překonané setkávat se se světem, v němž žiju já a ty/vy/oni možná také (ale kdo ví?), prostřednictvím divadelní hry o 3 aktech a 5 postavách a s lineární zápletkou. Víc k tomu není co dodat.

A navíc, panuje neklid. Panuje velký neklid.

Bernhard Studlar, Vídeň, duben 2012